

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 83

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

30 marca 2010

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 267/2010 z dnia 24 marca 2010 r. w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych w sektorze ubezpieczeniowym ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 268/2010 z dnia 29 marca 2010 r. wykonujące dyrektywę 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dostępu instytucji i organów Wspólnoty do zbiorów i usług danych przestrzennych państw członkowskich zgodnie ze zharmonizowanymi warunkami 8
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 269/2010 z dnia 29 marca 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 10

DECYZJE

2010/181/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 16 lutego 2010 r. w sprawie podania do publicznej wiadomości zalecenia 2010/190/UE mającego na celu usunięcie niespójności z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej w Grecji oraz likwidację zagrożeń dla prawidłowego funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej 12

Cena: 4 EUR

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

2010/182/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 16 lutego 2010 r. wzywająca Grecję do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanemu za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu 13

2010/183/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 16 marca 2010 r. zmieniająca decyzję Rady 2009/459/WE w sprawie udzielenia Rumunii średnioterminowej pomocy finansowej Wspólnoty 19

2010/184/WPZiB:

- ★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa ATALANTA/1/2010 z dnia 5 marca 2010 r. zmieniająca decyzję Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa ATALANTA/2/2009 w sprawie przyjęcia wkładów państw trzecich w operację wojskową Unii Europejskiej mającą na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (Atalanta) i decyzję Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa ATALANTA/3/2009 w sprawie ustanowienia komitetu uczestników operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu zapobieganie aktom piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii, odstraszanie od nich oraz ich zwalczanie (Atalanta) 20

2010/185/WPZiB:

- ★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa Atalanta/2/2010 z dnia 23 marca 2010 r. w sprawie mianowania dowódcy sił UE operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (Atalanta) 22

- ★ Decyzja Rady 2010/186/WPZiB z dnia 29 marca 2010 r. zmieniająca wspólne stanowisko 2009/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Republiki Gwinei 23

2010/187/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 25 marca 2010 r. upoważniająca państwa członkowskie do przyjęcia określonych odstępstw na mocy dyrektywy 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 1610) 24

2010/188/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 29 marca 2010 r. zmieniająca załącznik III do decyzji 2003/467/WE w odniesieniu do uznania niektórych regionów administracyjnych Polski i Portugalii za oficjalnie wolne od enzoptycznej białaczki bydła (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 1912) ⁽¹⁾ 59

2010/189/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie szczepień zapobiegawczych przeciwko nisko zjadliwej grypie ptaków u kaczek krzyżówek w Portugalii oraz niektórych środków ograniczających przemieszczanie takiego drobiu i pochodzących od niego produktów (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 1914) 62

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 267/2010

z dnia 24 marca 2010 r.

w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych w sektorze ubezpieczeniowym**(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1534/91 z dnia 31 maja 1991 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu do niektórych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych w sektorze ubezpieczeniowym ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 1 lit. a), b), c) i e),

po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (EWG) nr 1534/91 upoważnia Komisję do stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ⁽²⁾ w drodze rozporządzenia do niektórych kategorii porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk w sektorze ubezpieczeniowym, które mają na celu współpracę w zakresie:

- ustalania wspólnych taryf składek na podstawie wspólnie opracowanych danych statystycznych lub liczby zgłoszonych roszczeń,
- ustalania wspólnych standardów ogólnych warunków ubezpieczeń,

— wspólnego ubezpieczania od pewnych rodzajów ryzyka,

— zaspokajania roszczeń,

— badania i zatwierdzania urzędów zabezpieczających,

— rejestrów i informacji dotyczących zwiększonego ryzyka.

- (2) Zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 1534/91 Komisja przyjęła rozporządzenie (WE) nr 358/2003 z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do niektórych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych w sektorze ubezpieczeniowym ⁽³⁾. Rozporządzenie (WE) nr 358/2003 wygasa z dniem 31 marca 2010 r.

- (3) Rozporządzenie (WE) nr 358/2003 nie przyznaje wyłączenia w odniesieniu do porozumień dotyczących zaspokajania roszczeń oraz rejestrów i informacji dotyczących zwiększonego ryzyka. Komisja uznała, że brakuje jej wystarczającego doświadczenia w załatwianiu pojedynczych spraw, aby móc wykorzystać kompetencje przyznane jej w tych dziedzinach rozporządzeniem (EWG) nr 1534/91. Sytuacja ta nie uległa zmianie. Ponadto, mimo że rozporządzenie (WE) nr 358/2003 przyznało wyłączenie dotyczące ustalania standardów ogólnych warunków ubezpieczeń oraz badania i zatwierdzania urzędów zabezpieczających, niniejsze rozporządzenie nie powinno tego czynić, ponieważ przeprowadzony przez Komisję przegląd funkcjonowania rozporządzenia (WE) nr 358/2003 wykazał, że nie było już konieczne uwzględnianie takich porozumień w rozporządzeniu w sprawie wyłączeń grupowych dla konkretnego sektora. W związku z tym, że wspomniane dwie kategorie porozumień nie są właściwe dla sektora ubezpieczeniowego oraz że, jak pokazał przegląd, mogą budzić określone obawy o naruszenie zasad konkurencji, bardziej odpowiednie jest poddanie ich samoocenie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 143 z 7.6.1991, s. 1.

⁽²⁾ Ze skutkiem od dnia 1 grudnia 2009 r. art. 81 Traktatu WE stał się art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Treść tych dwóch postanowień jest zasadniczo identyczna. Do celów niniejszego rozporządzenia odniesienia do art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy rozumieć, tam gdzie to stosowne, jako odniesienia do art. 81 Traktatu WE.

⁽³⁾ Dz.U. L 53 z 28.2.2003, s. 8.

- (4) W wyniku konsultacji publicznych rozpoczętych w dniu 17 kwietnia 2008 r. Komisja przyjęła w dniu 24 marca 2009 r. sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego i Rady z funkcjonowania rozporządzenia (WE) nr 358/2003 („sprawozdanie”) ⁽¹⁾. W sprawozdaniu i załączonym do niego dokumencie roboczym („dokument roboczy”) zawarto wstępne wnioski dotyczące zmiany rozporządzenia (WE) nr 358/2003. W dniu 2 czerwca 2009 r. Komisja zorganizowała posiedzenie konsultacyjne z zainteresowanymi stronami, w tym przedstawicielami sektora ubezpieczeniowego, organizacji konsumenckich i krajowymi organami odpowiedzialnymi za konkurencję, w sprawie ustaleń i wniosków zawartych w sprawozdaniu i dokumencie roboczym.
- (5) Niniejsze rozporządzenie powinno zapewniać skuteczną ochronę konkurencji, a równocześnie przynosić korzyści konsumentom oraz zapewniać odpowiednie bezpieczeństwo prawne przedsiębiorstwom. W dążeniu do realizacji tych celów należy uwzględnić doświadczenie Komisji w tej dziedzinie oraz wyniki konsultacji prowadzących do przyjęcia niniejszego rozporządzenia.
- (6) Rozporządzenie (EWG) nr 1534/91 wymaga, aby rozporządzenie Komisji w sprawie wyłączenia określało kategorie porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, do których ma ono zastosowanie, określało ograniczenia lub klauzule, które mogą lub nie mogą występować w tych porozumieniach, decyzjach i praktykach uzgodnionych, a także określało klauzule, które muszą znajdować się w tych porozumieniach, decyzjach i praktykach uzgodnionych, lub inne warunki, które należy spełnić.
- (7) Właściwa jest jednak kontynuacja podejścia przyjętego w rozporządzeniu (WE) nr 358/2003 polegającego na położeniu nacisku na określenie kategorii porozumień, które podlegają wyłączeniu do pewnego poziomu udziału w rynku, oraz na wskazanie ograniczeń lub klauzul, które nie mogą być umieszczane w takich porozumieniach.
- (8) Przywilej wyłączenia grupowego określony niniejszym rozporządzeniem powinien być ograniczony do tych porozumień, w przypadku których można z wystarczającą pewnością założyć, że spełniają one warunki określone w art. 101 ust. 3 Traktatu. Do celów stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu w drodze rozporządzenia nie jest konieczne określanie tych porozumień, które mogą być objęte art. 101 ust. 1 Traktatu. Jednocześnie nie można zakładać, że porozumienia nieobjęte niniejszym rozporządzeniem objęte są art. 101 ust. 1 Traktatu lub że nie spełniają warunków określonych w art. 101 ust. 3 Traktatu. Przy indywidualnej ocenie porozumień na mocy art. 101 ust. 1 należy uwzględnić kilka czynników, w szczególności strukturę rynku właściwego.
- (9) Współpraca między zakładami ubezpieczeń lub w ramach związków przedsiębiorstw przy zbieraniu informacji (co może obejmować również pewne obliczenia statystyczne) umożliwiającą kalkulację przeciętnego kosztu ubezpieczenia od określonego ryzyka w przeszłości lub, w przypadku ubezpieczeń na życie, tabel wskaźników śmiertelności lub częstotliwości występowania chorób, wypadków i kalectwa, umożliwia wzbogacenie wiedzy o rodzajach ryzyka i ułatwia poszczególnym zakładom oszacowanie ryzyka. Może to ułatwiać wejście na rynek i tym samym być korzystne dla konsumentów. To samo odnosi się do wspólnych badań nad prawdopodobnym oddziaływaniem okoliczności zewnętrznych, które mogą mieć wpływ na częstotliwość lub skalę roszczeń lub rentowność różnego rodzaju inwestycji. Konieczne jest jednak zapewnienie wyłączenia takiej współpracy tylko do takiego stopnia, jaki jest konieczny do osiągnięcia tych celów. Dlatego właściwe jest określenie w szczególności, że porozumienia dotyczące składek komercyjnych nie podlegają wyłączeniu. Składki komercyjne mogą być w rzeczywistości niższe od kwot, na jakie wskazują przedmiotowe zestawienia, tabele lub wyniki badań, gdyż ubezpieczyciele mogą przeznaczyć przychody z poczynionych inwestycji na zmniejszenie swoich składek. Ponadto przedmiotowe zestawienia, tabele lub badania nie powinny być wiążące i powinny mieć jedynie charakter wskazówek. Niniejsze rozporządzenie nie powinno obejmować wymiany informacji, która nie jest konieczna do osiągnięcia celów określonych w tym motywie.
- (10) Ponadto im węższe są kategorie, w które pogrupowane są statystyki dotyczące kosztu pokrycia określonego rodzaju ryzyka w przeszłości, tym większe pole manewru mają zakłady ubezpieczeń pod względem różnicowania swoich składek komercyjnych przy ich obliczaniu. Właściwe jest zatem wyłączenie wspólnych zestawień kosztów pokrycia ryzyka w przeszłości, pod warunkiem że statystyki będą prowadzone z możliwie najwyższym stopniem szczegółowości i rozróżnienia, jaki jest wystarczający pod względem aktuarialnym.
- (11) Oprócz tego dostęp do wspólnych zestawień, tabel i wyników badań jest niezbędny zarówno dla zakładów ubezpieczeń działających na przedmiotowym rynku geograficznym lub produktowym, jak i dla zakładów rozważających wejście na ten rynek. Podobnie dostęp do takich zestawień, tabel i wyników badań może być wartościowy dla organizacji konsumenckich lub stowarzyszeń klientów. Zakłady ubezpieczeń nie działające jeszcze na przedmiotowym rynku oraz organizacje konsumenckie lub stowarzyszenia klientów muszą otrzymać dostęp do takich zestawień, tabel i wyników badań na warunkach rozsądnych, przystępnych finansowo i niedyskryminujących w porównaniu z zakładami ubezpieczeń działającymi już na tym rynku. Warunki takie mogłyby, na przykład, zawierać zobowiązanie ze strony zakładu ubezpieczeń nie działającego jeszcze na przedmiotowym rynku do przekazywania danych statystycznych dotyczących roszczeń, gdyby kiedykolwiek miał on wejść na ten rynek; mogłyby one również obejmować członkostwo w stowarzyszeniu

⁽¹⁾ COM(2009) 138.

- ubezpieczycieli odpowiedzialnych za sporządzanie zestawień. Należy zapewnić możliwość odstąpienia od wymogu zapewnienia dostępu do danych organizacjom konsumenckim oraz stowarzyszeniom klientów w oparciu o względy bezpieczeństwa publicznego, na przykład w przypadku gdy dane dotyczą systemów bezpieczeństwa elektrowni jądrowych lub słabych stron systemów przeciwpowodziowych.
- (12) Wiarygodność wspólnych zestawień, tabel i badań rośnie w miarę gromadzenia coraz większej ilości danych statystycznych, na których są oparte. Ubezpieczyciele o dużych udziałach w rynku mogą być w stanie gromadzić wewnętrznie wystarczająco dużo danych statystycznych umożliwiających im sporządzanie wiarygodnych zestawień, natomiast ubezpieczyciele o niewielkim udziale w rynku, a tym bardziej nowe podmioty wchodzące na rynek, mogą nie być w stanie sporządzić takich statystyk. Uwzględnienie w tych wspólnych zestawieniach, tabelach i badaniach informacji od wszystkich ubezpieczycieli działających na rynku, w tym od tych dużych, zasadniczo umacnia konkurencję poprzez pomoc małym ubezpieczycielom, a także ułatwia wejście na rynek nowym podmiotom. Ze względu na tę specyfikę sektora ubezpieczeniowego nie jest właściwe uzależnienie wyłączenia tego typu wspólnych zestawień, tabel i wspólnych badań od przekroczenia określonych progów udziału w rynku.
- (13) Grupy koasekuracyjne i koreasekuracyjne mogą w pewnych ograniczonych okolicznościach być konieczne, aby umożliwić przedsiębiorstwom uczestniczącym w grupie oferowanie ubezpieczeń lub reasekuracji od tych rodzajów ryzyka, dla których mogliby oni świadczyć jedynie niepełną ochronę przy braku grupy. Tego rodzaju grupy nie powodują ograniczenia konkurencji w rozumieniu art. 101 ust. 1 Traktatu, a zatem nie są na jego mocy zabronione.
- (14) Grupy koasekuracyjne i koreasekuracyjne mogą umożliwiać ubezpieczycielom i reasekuratorom oferowanie ubezpieczeń i reasekuracji od ryzyka, nawet jeśli zakres grupy wykracza poza to, co jest niezbędne do zapewnienia ochrony przed danym rodzajem ryzyka. Tego typu grupy mogą jednak powodować ograniczenie konkurencji, np. poprzez standaryzację warunków ubezpieczeń, a nawet kwot ubezpieczenia i składek. Właściwe jest zatem określenie okoliczności, w jakich takie grupy mogą korzystać z wyłączenia.
- (15) Dla zupełnie nowych rodzajów ryzyka nie jest możliwe określenie z góry zdolności ubezpieczeniowej koniecznej dla ubezpieczenia od ryzyka, ani tego, czy dwie lub więcej takich grup mogłoby współistnieć w celu zapewnienia szczególnego rodzaju ubezpieczenia będącego przedmiotem zainteresowania. Porozumienie powołujące grupę, w której ramach oferowana jest koasekuracja lub koreasekuracja w zakresie takich nowych rodzajów ryzyka, może zatem zostać wyłączone na określony czas bez względu na próg udziału w rynku. Trzy lata powinny stanowić wystarczający okres na zgromadzenie odpowiedniej ilości danych historycznych na temat roszczeń umożliwiających ocenę, czy grupa jest niezbędna, czy też nie.
- (16) Rodzaje ryzyka, które w przeszłości nie istniały, należy uznać za nowe rodzaje ryzyka. Jednak w wyjątkowych okolicznościach za nowy rodzaj ryzyka można uznać takie ryzyko, w którego przypadku obiektywna analiza wskazała, że charakter tego ryzyka uległ tak znacznej zmianie, iż nie jest możliwe określenie z góry zdolności ubezpieczeniowej koniecznej dla ubezpieczenia od danego rodzaju ryzyka.
- (17) W przypadku tych rodzajów ryzyka, które nie są nowe, grupy koasekuracyjne i koreasekuracyjne powodujące ograniczenie konkurencji mogą w pewnych ograniczonych okolicznościach przynosić korzyści uzasadniające wyłączenie na mocy art. 101 ust. 3 Traktatu, nawet gdyby możliwe było zastąpienie ich dwoma lub większą liczbą konkurujących ubezpieczycieli. Mogą one na przykład umożliwiać swoim przedsiębiorstwom uczestniczącym zdobywanie niezbędnego doświadczenia w przedmiotowym sektorze ubezpieczeniowym lub mogą pozwolić na osiągnięcie oszczędności w zakresie kosztów lub obniżanie składek komercyjnych poprzez wspólną reasekurację na korzystnych warunkach. Jednak wszelkie wyłączenia powinny ograniczać się do porozumień, które nie dają objętym nimi podmiotom możliwości usuwania konkurencji w odniesieniu do istotnej części przedmiotowych produktów. Konsumenci mogą czerpać efektywne korzyści z grup tylko w przypadku istnienia dostatecznej konkurencji na rynkach właściwych, na których grupy te działają. Warunek ten powinno się uznać za spełniony, jeżeli udział danej grupy w rynku nie przekracza określonego progu i w związku z tym można przyjąć, że musi ona sprostać faktycznej lub potencjalnej konkurencji ze strony przedsiębiorstw nieuczestniczących w tej grupie.
- (18) Niniejsze rozporządzenie powinno zatem przyznawać wyłączenie takim grupom koasekuracyjnym lub koreasekuracyjnym, które istnieją od ponad trzech lat lub które nie są tworzone w celu pokrycia nowego rodzaju ryzyka, pod warunkiem że łączny udział w rynku przedsiębiorstw uczestniczących w grupie nie przekracza pewnych progów. Próg dla grup koasekuracyjnych powinien być niższy, ponieważ grupy te mogą ustanawiać jednolite warunki umowne i składki komercyjne. Aby ocenić, czy grupa spełnia warunek dotyczący udziału w rynku, należy zliczyć wszystkie udziały w rynku uczestniczących w niej przedsiębiorstw. Udział danego przedsiębiorstwa uczestniczącego w rynku opiera się na łącznej wartości przychodu brutto ze składek, osiąganego przez to przedsiębiorstwo na tym samym rynku właściwym, w ramach danej grupy, a także poza nią. Wyłączenia te powinny jednak obowiązywać wyłącznie w sytuacji, gdy odnośna grupa spełnia dalsze warunki określone w niniejszym rozporządzeniu, których celem jest wprowadzenie do minimum czynników ograniczających konkurencję między przedsiębiorstwami uczestniczącymi w grupie. W takich przypadkach niezbędna byłaby indywidualna analiza w celu określenia, czy spełnione zostały warunki zawarte w niniejszym rozporządzeniu.
- (19) W celu ułatwienia zawierania porozumień, z których część może pociągać za sobą znaczne inwestycje, okres obowiązywania niniejszego rozporządzenia należy ustalić na siedem lat.

(20) Komisja może wycofać przywilej wynikający z niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 29 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu⁽¹⁾, jeśli w konkretnej sprawie ustali, że porozumienie, do którego odnoszą się wyłączenia określone w niniejszym rozporządzeniu, ma jednak skutki niezgodne z art. 101 ust. 3 Traktatu.

(21) Na mocy art. 29 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 organ ds. konkurencji państwa członkowskiego może wycofać przywilej wynikający z niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do terytorium tego państwa członkowskiego lub części jego terytorium, jeśli w konkretnej sprawie okaże się, że porozumienie, do którego odnoszą się wyłączenia określone w niniejszym rozporządzeniu, ma jednak na terytorium tego państwa członkowskiego lub części jego terytorium – jeżeli takie terytorium wykazuje wszystkie cechy odrębnego rynku geograficznego – skutki niezgodne z art. 101 ust. 3 Traktatu.

(22) Na etapie ustalania, czy przywilej wynikający z niniejszego rozporządzenia powinien zostać wycofany na mocy art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, szczególnie ważne są skutki antykonkurencyjne mogące wynikać z istniejących powiązań między grupą koasekuracyjną i koreasekuracyjną lub uczestniczącymi w niej przedsiębiorstwami oraz innymi grupami lub uczestniczącymi w nich przedsiębiorstwami działającymi na tym samym rynku właściwym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

DEFINICJE

Artykuł 1

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „porozumienie” oznacza porozumienie, decyzję związku przedsiębiorstw lub praktykę uzgodnioną;
- 2) „przedsiębiorstwa uczestniczące” oznaczają przedsiębiorstwa będące stronami porozumienia i ich odpowiednie przedsiębiorstwa powiązane;
- 3) „przedsiębiorstwa powiązane” oznaczają:

- a) przedsiębiorstwa, w których strona porozumienia, bezpośrednio lub pośrednio:

(i) jest uprawniona do wykonywania ponad połowy praw do głosowania; lub

(ii) jest uprawniona do powołania ponad połowy członków rady nadzorczej, zarządu lub organów prawnie reprezentujących przedsiębiorstwo; lub

(iii) ma prawo kierowania działalnością przedsiębiorstwa;

b) przedsiębiorstwa, które bezpośrednio lub pośrednio mają w stosunku do strony porozumienia prawa lub uprawnienia wymienione w lit. a);

c) przedsiębiorstwa, w których przedsiębiorstwo o którym mowa w lit. b), posiada, bezpośrednio lub pośrednio, prawa lub uprawnienia wymienione w lit. a);

d) przedsiębiorstwa, w których strona porozumienia wraz z jednym lub większą liczbą przedsiębiorstw o których mowa w lit. a), b) lub c), lub w których dwa lub więcej spośród tych ostatnich wspólnie posiadają prawa lub uprawnienia wymienione w lit. a);

e) przedsiębiorstwa, w których prawa lub uprawnienia wymienione w lit. a) wspólnie przynależą do:

(i) stron porozumienia lub odpowiednio ich przedsiębiorstw powiązanych, o których mowa w lit. a)–d); lub

(ii) jednej strony lub większej liczby stron porozumienia lub też jednego przedsiębiorstwa lub większej liczby przedsiębiorstw powiązanych, o których mowa w lit. a)–d), oraz osoby trzeciej (osób trzecich);

4) „grupy koasekuracyjne” oznaczają grupy tworzone przez zakłady ubezpieczeń bezpośrednio lub poprzez brokerów lub autoryzowanych agentów, z wyjątkiem porozumień koasekuracyjnych *ad hoc* na rynku ubezpieczeniowym, w których pewna część danego rodzaju ryzyka jest pokrywana przez głównego ubezpieczyciela, a pozostała część tego ryzyka jest pokrywana przez kolejnych ubezpieczycieli, których wzywa się do pokrycia tej pozostałej części i którzy:

a) zgadzają się udzielać w imieniu i na rachunek wszystkich uczestników ubezpieczeń od określonej kategorii ryzyka; lub

b) powierzają udzielanie ubezpieczeń i zarządzanie ubezpieczeniami od określonej kategorii ryzyka w ich imieniu i na ich rachunek jednemu lub większej liczbie zakładów ubezpieczeń, wspólnemu brokerowi lub wspólnemu organowi utworzonemu w tym celu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

5) „grupy koreasekuracyjne” oznaczają grupy tworzone przez zakłady ubezpieczeń bezpośrednio lub poprzez brokerów lub autoryzowanych agentów, ewentualnie z pomocą jednego lub kilku zakładów reasekuracyjnych, z wyjątkiem porozumień koreasekuracyjnych *ad hoc* na rynku ubezpieczeniowym, w których pewna część danego rodzaju ryzyka jest pokrywana przez głównego ubezpieczyciela, a pozostała część tego ryzyka jest pokrywana przez kolejnych ubezpieczycieli, których następnie wzywa się do pokrycia tej pozostałej części w celu:

- a) wzajemnej reasekuracji całości lub części swoich zobowiązań związanych z określoną kategorią ryzyka;
- b) przyjmowania pomocniczo w imieniu i na rachunek wszystkich uczestników reasekuracji tej samej kategorii ryzyka;

6) „nowe rodzaje ryzyka” oznaczają:

- a) ryzyko, które nie istniało wcześniej i od którego ubezpieczenie wymaga opracowania zupełnie nowego produktu ubezpieczeniowego, bez możliwości rozszerzenia, ulepszenia lub zastąpienia istniejącego produktu ubezpieczeniowego; lub
- b) w wyjątkowych przypadkach, ryzyko, którego charakter – oceniany na podstawie obiektywnej analizy – uległ tak znacznej zmianie, że nie jest możliwe określenie z góry zdolności ubezpieczeniowej koniecznej dla ubezpieczenia od danego rodzaju ryzyka;

7) „składka komercyjna” oznacza cenę płaconą przez nabywcę polisy ubezpieczeniowej.

ROZDZIAŁ II

WSPÓLNE ZESTAWIENIA, TABEL I BADANIA

Artykuł 2

Wyłączenie

Zgodnie z art. 101 ust. 3 Traktatu i z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia, art. 101 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania do porozumień, do których przystąpiły dwa lub większa liczba przedsiębiorstw sektora ubezpieczeniowego, w odniesieniu do:

- a) wspólnych zestawień oraz rozpowszechniania informacji niezbędnych do realizacji następujących celów:

- (i) kalkulacji przeciętnego kosztu ubezpieczenia od określonego rodzaju ryzyka w przeszłości (zwanym dalej „zestawieniami”);

- (ii) tworzenia tabel śmiertelności oraz tabel pokazujących częstotliwość chorób, wypadków i kalectwa w związku z ubezpieczeniem obejmującym element kapitalizacji (zwanym dalej „tabelami”);

- b) wspólnego przeprowadzania badań dotyczących prawdopodobnego wpływu ogólnych okoliczności, zewnętrznych w stosunku do zainteresowanych przedsiębiorstw, na częstotliwość lub skalę przyszłych roszczeń dla danego ryzyka lub kategorii ryzyka, albo na rentowność różnych rodzajów inwestycji (zwanym dalej „badaniami”) oraz rozpowszechniania wyników takich badań.

Artykuł 3

Warunki wyłączenia

1. Wyłączenie przewidziane w art. 2 lit. a) stosuje się pod warunkiem, że zestawienia lub tabele:

- a) oparte są na zbiorze danych, gromadzonych przez kilka lat występowania ryzyka, wybranych jako okres obserwacji, odnoszących się do identycznych lub porównywalnych czynników ryzyka, wystarczająco licznych do stworzenia bazy, na której można prowadzić obliczenia statystyczne i która dostarczy danych liczbowych dotyczących (między innymi):

- (i) liczby roszczeń zgłaszanych w ciągu tego okresu;

- (ii) liczby poszczególnych rodzajów ryzyka ubezpieczonego w każdym roku występowania ryzyka w wybranym okresie obserwacji;

- (iii) całości kwot zapłaconych lub należnych w odniesieniu do roszczeń powstałych w tym okresie;

- (iv) całkowitej kwoty ubezpieczonego kapitału dla każdego roku występowania ryzyka podczas wybranego okresu obserwacji;

- b) zawierają tak szczegółowe rozbieżne dostępne statystyki, jak to potrzebne pod względem aktuarialnym;

- c) nie uwzględniają pod żadną postacią kosztów nadzwyczajnych, dochodu wynikającego z rezerw, kosztów administracyjnych lub handlowych, wpłat o charakterze fiskalnym lub parafiskalnym, i nie biorą pod uwagę ani dochodów z inwestycji, ani przewidywanych zysków.

2. Wyłączenia przewidziane w art. 2 stosuje się pod warunkiem, że zestawienia, tabele lub wyniki badań:

- a) nie identyfikują przedmiotowych zakładów ubezpieczeń ani żadnej z ubezpieczonych osób;
- b) po opracowaniu i przy rozpowszechnianiu zawierają oświadczenie, że nie są wiążące;
- c) nie zawierają jakichkolwiek wskazań dotyczących poziomu składek komercyjnych;
- d) są dostępne na rozsądnych, przystępnych finansowo i niedyskryminujących warunkach dla każdego zakładu ubezpieczeń, który wnioskuje o ich egzemplarz, łącznie z zakładami ubezpieczeń, które nie działają na rynku geograficznym lub produktowym, do których te zestawienia, tabele lub wyniki badań się odnoszą;
- e) są dostępne na rozsądnych, przystępnych finansowo i niedyskryminujących warunkach dla organizacji konsumenckich lub stowarzyszeń klientów, które w odpowiedni i precyzyjny sposób zwrócą się o umożliwienie dostępu do nich z należycie uzasadnionego powodu, z wyjątkiem sytuacji, gdy niepublikowanie jest obiektywnie uzasadnione względami bezpieczeństwa publicznego.

Artykuł 4

Porozumienia nieobjęte wyłączeniem

Wyłączenia przewidziane w art. 2 nie mają zastosowania w przypadku, gdy przedsiębiorstwa uczestniczące podejmują wspólne przedsięwzięcie lub zobowiązanie albo zobowiązują inne przedsiębiorstwa do nieużywania zestawień lub tabel różniących się od tych, o których mowa w art. 2 lit. a), lub do nieodchodzenia od wyników badań, o których mowa w art. 2 lit. b).

ROZDZIAŁ III

WSPÓLNE UBEZPIECZENIE OD NIEKTÓRYCH RODZAJÓW RYZYKA

Artykuł 5

Wyłączenie

Zgodnie z art. 101 ust. 3 Traktatu i z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia, art. 101 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania do porozumień, do których przystąpiły dwa lub większa liczba przedsiębiorstw sektora ubezpieczeniowego, w odniesieniu do tworzenia lub działania grup zakładów ubezpieczeń lub grup zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji,

w celu wspólnego ubezpieczenia od określonej kategorii ryzyka w formie koasekuracji lub koreasekuracji.

Artykuł 6

Zastosowanie wyłączenia i progi udziału w rynku

1. W odniesieniu do grup koasekuracyjnych lub koreasekuracyjnych utworzonych wyłącznie w celu ubezpieczenia od nowych rodzajów ryzyka, wyłączenie przewidziane w art. 5 stosuje się przez okres trzech lat od daty pierwszego utworzenia grupy, niezależnie od udziału grupy w rynku.

2. Jeśli chodzi o grupy koasekuracyjne lub koreasekuracyjne niewchodzące w zakres stosowania ust. 1, wyłączenie przewidziane w art. 5 ma zastosowanie przez okres obowiązywania niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że łączny udział w rynku przedsiębiorstw uczestniczących nie przekracza:

- a) w przypadku grup koasekuracyjnych – 20 % dowolnego rynku właściwego;
- b) w przypadku grup koreasekuracyjnych – 25 % dowolnego rynku właściwego.

3. Przy obliczaniu udziału przedsiębiorstwa uczestniczącego w rynku właściwym uwzględnia się:

- a) udział przedsiębiorstwa uczestniczącego w rynku w ramach grupy będącej przedmiotem zainteresowania;
- b) udział przedsiębiorstwa uczestniczącego w rynku w ramach innej grupy na tym samym rynku właściwym, na którym działalność prowadzi grupa będąca przedmiotem zainteresowania, w której zaangażowane jest przedsiębiorstwo uczestniczące; oraz
- c) udział przedsiębiorstwa uczestniczącego w rynku na tym samym rynku właściwym, na którym działalność prowadzi grupa będąca przedmiotem zainteresowania, poza wszelkimi grupami.

4. Do celów stosowania progów udziału w rynku przewidzianych w ust. 2 stosuje się następujące zasady:

- a) udział w rynku oblicza się na podstawie przychodu brutto ze składek; jeżeli dane dotyczące przychodu brutto ze składek nie są dostępne, do ustalenia udziału w rynku przedsiębiorstwa uczestniczącego można użyć danych szacunkowych opartych na innych wiarygodnych informacjach rynkowych, m.in. takich jak zapewnione pokrycie ubezpieczeniowe lub wartość ubezpieczonego ryzyka;

b) udział w rynku oblicza się na podstawie danych dotyczących poprzedniego roku kalendarzowego.

5. Jeżeli udział w rynku, o którym mowa w ust. 2 lit. a), początkowo nie przekracza 20 %, ale następnie rośnie ponad ten próg, nie przekraczając jednak 25 %, wyłączenie przewidziane w art. 5 ma w dalszym ciągu zastosowanie przez okres dwóch kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku, w którym próg 20 % został przekroczony po raz pierwszy.

6. Jeżeli udział w rynku, o którym mowa w ust. 2 lit. a), początkowo nie przekracza 20 %, ale później wzrasta powyżej progu 25 %, wyłączenie przewidziane w art. 5 ma w dalszym ciągu zastosowanie przez okres jednego roku kalendarzowego następującego po roku, w którym próg 25 % został przekroczony po raz pierwszy.

7. Przywileje wynikające z ust. 5 i 6 nie mogą być połączone tak, by przekroczyły okres dwóch lat kalendarzowych.

8. Jeżeli udział w rynku, o którym mowa w ust. 2 lit. b), początkowo nie przekracza 25 %, ale następnie rośnie ponad ten próg, nie przekraczając jednak 30 %, wyłączenie przewidziane w art. 5 ma w dalszym ciągu zastosowanie przez okres dwóch kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku, w którym próg 25 % został przekroczony po raz pierwszy.

9. Jeżeli udział w rynku, o którym mowa w ust. 2 lit. b), początkowo nie przekracza 25 %, ale później wzrasta powyżej progu 30 %, wyłączenie przewidziane w art. 5 ma w dalszym ciągu zastosowanie przez okres jednego roku kalendarzowego następującego po roku, w którym próg 30 % został przekroczony po raz pierwszy.

10. Przywileje wynikające z ust. 8 i 9 nie mogą być połączone tak, by przekroczyły okres dwóch lat kalendarzowych.

Artykuł 7

Warunki wyłączenia

Wyłączenie przewidziane w art. 5 stosuje się pod warunkiem, że:

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 marca 2010 r.

a) każde przedsiębiorstwo uczestniczące po złożeniu z odpowiednim wyprzedzeniem wypowiedzenia może wycofać się z grupy bez ponoszenia jakichkolwiek sankcji;

b) zasady grupy nie zobowiązują żadnego z przedsiębiorstw uczestniczących w grupie do ubezpieczenia lub reasekuracji poprzez grupę, ani nie ograniczają żadnemu przedsiębiorstwu uczestniczącemu w grupie możliwości ubezpieczenia lub reasekuracji w całości lub części poza grupą od wszelkiego rodzaju ryzyka ubezpieczonego przez grupę;

c) zasady grupy nie ograniczają działalności grupy lub uczestniczących w niej przedsiębiorstw do ubezpieczenia lub reasekuracji od ryzyka umiejscowionego w określonej geograficznie części Unii;

d) porozumienie nie ogranicza produkcji lub sprzedaży;

e) porozumienie nie dokonuje podziału rynków lub klientów; oraz

f) przedsiębiorstwa uczestniczące w grupie koreasekuracyjnej nie porozumiewają się w sprawie składek komercyjnych, które naliczają w ubezpieczeniach bezpośrednich.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 8

Okres przejściowy

Zakaz ustanowiony w art. 101 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania w okresie od dnia 1 kwietnia 2010 r. do dnia 30 września 2010 r. w odniesieniu do porozumień obowiązujących w dniu 31 marca 2010 r., które nie spełniają warunków wyłączenia przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, ale spełniają warunki wyłączenia przewidziane rozporządzeniem (WE) nr 358/2003.

Artykuł 9

Okres obowiązywania rozporządzenia

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie traci moc z dniem 31 marca 2017 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 268/2010**z dnia 29 marca 2010 r.****wykonujące dyrektywę 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dostępu instytucji i organów Wspólnoty do zbiorów i usług danych przestrzennych państw członkowskich zgodnie ze zharmonizowanymi warunkami**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiającą infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 17 ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2007/2/WE wymaga, aby państwa członkowskie umożliwiały instytucjom i organom Wspólnoty dostęp do zbiorów i usług danych przestrzennych zgodnie ze zharmonizowanymi warunkami.
- (2) Aby zagwarantować spójne podejście do przepisu dotyczącego dostępu do zbiorów i usług danych przestrzennych, niniejsze rozporządzenie powinno określać minimalne warunki, które muszą być spełnione.
- (3) Dyrektywa 2007/2/WE dopuszcza odstępstwa dotyczące dostępu do danych zgodnie z art. 17 ust. 7. Jednakże nawet w przypadku zastosowania tych odstępstw państwa członkowskie mogą narzucić środki, takie jak środki bezpieczeństwa, które instytucje i organy Wspólnoty muszą podjąć, aby mieć dostęp do wymienionych zbiorów danych i usług.
- (4) We wszelkich porozumieniach, włącznie z porozumieniami licencyjnymi, umowach i wymianach listów elektronicznych lub innych uzgodnieniach dotyczących dostępu instytucji i organów Wspólnoty do zbiorów i usług danych przestrzennych państw członkowskich i ich organów publicznych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem stosuje się terminologię ustanowioną w art. 3 dyrektywy 2007/2/WE.
- (5) Aby realizować swoje publiczne zadania oraz przyczyniać się do wdrażania europejskiej polityki związanej ze środowiskiem, instytucje i organy Wspólnoty powinny móc udostępniać zbiory i usługi danych przestrzennych wykonawcom pracującym w ich imieniu.
- (6) Ogólnym wymogiem jest, że porozumienia powinny być zgodne z niniejszym rozporządzeniem w terminie osiemnastu miesięcy po jego wejściu w życie. Należy jednak przewidzieć przepisy przejściowe, ponieważ wcześniejsze porozumienia mogą wciąż obowiązywać. Porozumienia obowiązujące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia należy zatem uzgodnić z przepisami

niniejszego rozporządzenia z chwilą przedłużenia lub wygaśnięcia wymienionych porozumień, lecz nie później niż w terminie trzech lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 22 dyrektywy 2007/2/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Przedmiot**

Niniejsze rozporządzenie ustanawia zharmonizowane warunki dostępu do zbiorów i usług danych przestrzennych, zgodnie z art. 17 dyrektywy 2007/2/WE.

Artykuł 2**Ograniczenia dostępu**

Na wniosek instytucji lub organu Wspólnoty państwo członkowskie podaje powody wszelkiego ograniczenia we wspólnym korzystaniu na mocy art. 17 ust. 7 dyrektywy 2007/2/WE.

Państwa członkowskie mogą podać, na jakich warunkach dostęp ograniczony zgodnie z art. 17 ust. 7 może być możliwy.

Artykuł 3**Porozumienia**

1. Wszelkie porozumienia dotyczące dostępu do zbiorów i usług danych przestrzennych muszą być zgodne z wymogami niniejszego rozporządzenia.
2. Definicje ustanowione w art. 3 dyrektywy 2007/2/WE są stosowane we wszystkich porozumieniach dotyczących dostępu do zbiorów i usług danych przestrzennych.

Artykuł 4**Korzystanie ze zbiorów i usług danych przestrzennych**

1. Instytucje i organy Wspólnoty mogą udostępniać zbiory i usługi danych przestrzennych wykonawcom działającym w ich imieniu.
2. W przypadku udostępniania zbiorów i usług danych przestrzennych zgodnie z ust. 1 instytucje i organy Wspólnoty dokładają wszelkich starań, aby uniknąć nieuprawnionego wykorzystania zbiorów i usług danych przestrzennych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1.

3. W przypadku udostępniania zbiorów i usług danych przestrzennych zgodnie z ust. 1 strona, która je otrzymała, nie może udostępniać zbiorów i usług danych przestrzennych innej stronie bez uzyskania pisemnej zgody pierwotnego dostawcy danych i usług.

Artykuł 5

Metadane

Warunki mające zastosowanie do instytucji i organów Wspólnoty zgodnie z niniejszym rozporządzeniem wyrażone są w elemencie metadanych, w pkt 8.1, w części B załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1205/2008 ⁽¹⁾.

Artykuł 6

Przejrzystość

1. Jeżeli instytucja lub organ Wspólnoty ubiega się o dostęp do zbioru lub usługi danych przestrzennych, na wniosek danej instytucji lub organu Wspólnoty państwo członkowskie udostępnia również informacje na temat mechanizmów zbierania, przetwarzania, produkcji, kontroli jakości i uzyskiwania dostępu do zbiorów i usług danych przestrzennych do celów oceny i wykorzystania, o ile są one dostępne, a dokonanie ich wyciągu i dostarczenie są zasadne.

2. Oferty udostępnienia instytucjom i organom Wspólnoty przez państwa członkowskie zbiorów i usług danych przestrzennych wydane na wniosek danej instytucji lub organu

Wspólnoty zawierają informację, na jakiej podstawie naliczane są opłaty oraz jakie przy tym uwzględniono czynniki.

Artykuł 7

Czas reakcji

Jeżeli wzajemne uzgodnienia między państwem członkowskim a instytucją lub organem Wspólnoty nie przewidują inaczej, państwa członkowskie udostępniają zbiory i usługi danych przestrzennych bezzwłocznie, najpóźniej w terminie 20 dni od otrzymania pisemnego wniosku.

Artykuł 8

Przepisy przejściowe

Państwa członkowskie zapewnią zgodność porozumień z niniejszym rozporządzeniem w terminie osiemnastu miesięcy od daty jego wejścia w życie.

Jeżeli w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia obowiązują porozumienia dotyczące dostarczania zbiorów i usług danych przestrzennych, państwa członkowskie zapewniają ich zgodność z niniejszym rozporządzeniem z chwilą ich przedłużenia lub wygaśnięcia, ale nie później niż w terminie trzech lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 marca 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 326 z 4.12.2008, s. 12.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 269/2010**z dnia 29 marca 2010 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 marca 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 marca 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	IL	156,4
	JO	64,0
	MA	141,2
	TN	160,3
	TR	101,1
	ZZ	124,6
0707 00 05	JO	75,8
	MA	87,9
	TR	126,5
	ZZ	96,7
0709 90 70	MA	143,4
	TR	108,5
	ZZ	126,0
0805 10 20	EG	46,7
	IL	56,3
	MA	53,6
	TN	47,0
	TR	65,5
	ZZ	53,8
0805 50 10	EG	66,4
	IL	91,6
	MA	49,1
	TR	68,9
	ZA	69,5
	ZZ	69,1
0808 10 80	AR	80,9
	BR	83,8
	CA	100,2
	CL	85,6
	CN	76,2
	MK	23,6
	US	130,0
	ZA	94,1
	ZZ	84,3
0808 20 50	AR	75,5
	CL	96,3
	CN	35,0
	MX	100,0
	UY	106,8
	ZA	100,8
	ZZ	85,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 16 lutego 2010 r.

w sprawie podania do publicznej wiadomości zalecenia 2010/190/UE mającego na celu usunięcie niespójności z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej w Grecji oraz likwidację zagrożeń dla prawidłowego funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej

(2010/181/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 121 ust. 4,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 1

Zalecenie 2010/190/UE mające na celu usunięcie niespójności z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej w Grecji oraz likwidację zagrożeń dla prawidłowego funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(1) W dniu 16 lutego 2010 r. Rada przyjęła zalecenie 2010/190/UE ⁽¹⁾ mające na celu usunięcie niespójności z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej w Grecji oraz likwidację zagrożeń dla prawidłowego funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu 16 lutego 2010 r.

(2) Podanie powyższego zalecenia do publicznej wiadomości powinno usprawnić koordynację polityki gospodarczej państw członkowskich i Unii, a także przyczynić się do lepszego zrozumienia wśród uczestników życia gospodarczego, ułatwiając w ten sposób wdrażanie zalecanych środków,

Sporządzono w Brukseli dnia 16 lutego 2010 r.

W imieniu Rady
E. SALGADO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Zob. s 65 niniejszego Dziennika Urzędowego.

DECYZJA RADY

z dnia 16 lutego 2010 r.

wzywająca Grecję do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanemu za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu

(2010/182/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust. 9 w związku z art. 136,

uwzględniając zalecenie Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 126 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) państwa członkowskie unikają nadmiernego deficytu budżetowego.
- (2) Pakt na rzecz stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do zapewnienia solidnych finansów państwa jako środka służącego umocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (3) Przeprowadzona w roku 2005 reforma Paktu na rzecz stabilności i wzrostu miała na celu wzmocnienie jego skuteczności i podstaw gospodarczych oraz ochronę stabilności finansów publicznych w perspektywie długo-terminowej. W szczególności jej celem było, by na wszystkich etapach procedury nadmiernego deficytu w pełni uwzględniono kontekst gospodarczy i budżetowy. W związku z powyższym Pakt na rzecz stabilności i wzrostu zawiera ramy wspierające realizację polityki rządu mającej na celu szybkie przywrócenie dobrego stanu finansów publicznych z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej.
- (4) W dniu 27 kwietnia 2009 r., zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), Rada podjęła decyzję, w której stwierdziła istnienie nadmiernego deficytu w Grecji, oraz, zgodnie z art. 104 ust. 7 TWE oraz art. 3 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽¹⁾, wydała zalecenia skorygowania nadmiernego deficytu najpóźniej do roku 2010. Rada wyznaczyła też dzień 27 października 2009 r. jako termin na podjęcie w tym celu skutecznych działań.
- (5) Dane dotyczące rzeczywistego i planowanego poziomu deficytu i długu sektora instytucji rządowych i samorządowych, przekazane przez Grecję w kwietniu 2009 roku, zostały znacząco skorygowane w górę w zgłoszeniu z października 2009 roku. Deficyt w roku 2008 wzrósł do 7¼ % PKB (z poziomu 5 % PKB zgłoszonego w kwietniu 2009 roku), natomiast wskaźnik zadłużenia osiągnął na koniec roku 2008 poziom 99 % PKB (w porównaniu z 97,6 % PKB

w zgłoszeniu z kwietnia 2009 roku). Zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2009 z dnia 25 maja 2009 r. o stosowaniu Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską⁽²⁾ Komisja (Eurostat) zgłosiła ogólne zastrzeżenia co do jakości danych przekazanych przez Grecję, wynikające ze „znaczących wątpliwości” dotyczących danych zawartych w zgłoszeniu Grecji. Zastrzeżenia Komisji (Eurostatu) dotyczące statystyk finansów publicznych Grecji nie zostały dotychczas wycofane, w związku z czym statystyki te pozostają niezatwierdzone i mogą zostać poddane kolejnym korektom. Zgodnie z prognozą służb Komisji z jesieni 2009 roku i aktualizacją programu stabilności Grecji ze stycznia 2010 roku (zwanego dalej „aktualizacją ze stycznia 2010 roku”), deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych osiągnął w roku 2009 12¾ % PKB, w porównaniu z wartością docelową wynoszącą 3,7 % PKB, określoną w aktualizacji ze stycznia 2009 roku. Przy założeniu prognozowanego oficjalnie spadku realnego PKB o ¼ % w roku 2010, docelowy poziom deficytu na rok 2010 wynosi 8,7 % PKB, co znacznie przekracza wartość referencyjną wynoszącą 3 % PKB.

- (6) Dnia 2 grudnia 2009 r. Rada uznała zgodnie z art. 126 ust. 8 TFUE, że Grecja nie podjęła skutecznych działań w odpowiedzi na zalecenie Rady na podstawie art. 104 ust. 7 TWE z dnia 27 kwietnia 2009 r. (zwane dalej „zaleceniem Rady z dnia 27 kwietnia 2009 r.”).
- (7) Dnia 11 lutego 2010 r. Rada Europejska rozważyła sytuację budżetową Grecji, wsparła starania rządu greckiego i jego zobowiązanie do podjęcia niezbędnych działań, w tym przyjęcia dodatkowych środków, w celu zapewnienia realizacji ambitnych celów określonych w programie stabilności, a także wezwała Grecję do wdrożenia w rygorystyczny i zdecydowany sposób wszelkich środków mających na celu efektywną obniżkę wskaźnika deficytu budżetowego o 4 punkty procentowe PKB w roku 2010.
- (8) Zgodnie z art. 126 ust. 9 TFUE, jeżeli państwo członkowskie w dalszym ciągu nie realizuje zalecenia Rady, Rada może wezwać dane państwo członkowskie do zastosowania w wyznaczonym terminie środków służących ograniczeniu deficytu. Nie jest to pierwszy przypadek przyjęcia przez Radę decyzji w sprawie Grecji na podstawie art. 126 ust. 9. W dniu 17 lutego 2005 r. Rada, zgodnie z art. 104 ust. 9 Traktatu WE, podjęła decyzję wzywającą Grecję do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanemu za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 1.

- (9) Przy określaniu treści takiego wezwania zgodnie z art. 126 ust. 9 TFUE, w tym terminu korekty nadmiernego deficytu, należy uwzględnić następujące czynniki. Po pierwsze, szacunkowa wysokość deficytu w roku 2009 jest znacznie wyższa niż zakładano w chwili przyjmowania zalecenia Rady z dnia 27 kwietnia 2009 r., a odchylenia w realizacji planów dochodów i wydatków więcej niż zniwelowały efekty środków konsolidacji budżetowej wdrożonych w trakcie roku 2009. Łączna korekta budżetowa niezbędna dla skorygowania nadmiernego deficytu przekracza 9¼ punktu procentowego PKB. Po drugie, przewidziana w zaktualizowanym programie stabilności ze stycznia 2010 roku nominalna korekta budżetowa sięga 4 punktów procentowych PKB, z czego według władz Grecji dwie trzecie przypada na środki o charakterze trwałym.
- (10) W związku z powyższym wydaje się, że w obliczu samego poziomu wymaganej konsolidacji konieczne jest przedłużenie o dwa lata, czyli do roku 2012, terminu na skorygowanie nadmiernego deficytu wyznaczonego w zaleceniu Rady z dnia 27 kwietnia 2009 r., zgodnie z tym, co przedstawiono w aktualizacji ze stycznia 2010 roku.
- (11) W dniu 16 lutego 2010 r. Rada przyjęła zalecenie dla Grecji⁽¹⁾ mające na celu usunięcie niespójności z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej w Grecji oraz likwidację zagrożeń dla prawidłowego funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej (zwane dalej „zaleceniem Rady z dnia 16 lutego 2010 r.”).
- (12) W związku z zakładanymi w prognozie służb Komisji z jesieni 2009 roku stopami wzrostu realnego PKB w latach 2010 i 2011, o odpowiednio - ¼ % i ¾ %, a także w obliczu ryzyka, jakim obarczone są perspektywy budżetowe, decydujące znaczenie dla skierowania rachunków sektora instytucji rządowych i samorządowych na ścieżkę prowadzącą do korekty nadmiernego deficytu do roku 2012 będzie miało rygorystyczne wykonanie budżetu na rok 2010. Aby osiągnąć poziom deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych nieprzekraczający 5,6 % w roku 2011 i 2,8 % PKB w roku 2012, konieczne będzie zastosowanie w tych latach konkretnych środków o trwałym charakterze. Konsolidacja budżetowa w kategoriach strukturalnych, niezbędna dla wkroczenia na wspomnianą ścieżkę redukcji deficytu, powinna osiągnąć poziom co najmniej 3½ % PKB w latach 2010 i 2011 oraz 2½ % PKB w roku 2012.
- (13) Korekta nadmiernego deficytu wymaga dokonania szeregu konkretnych cięć w wydatkach publicznych (w tym w szczególności ograniczenia wynagrodzeń i transferów socjalnych oraz zmniejszenia zatrudnienia w sektorze publicznym) oraz zwiększenia dochodów (w tym w szczególności przeprowadzenia reformy podatkowej oraz podniesienia akcyzy i podatków od nieruchomości), a także wielu różnych udoskonaleń greckich ram budżetowych (takich jak budżetowanie średniookresowe, wprowadzenie zasad budżetowych i szereg zmian instytucjonalnych). Większość z tych środków została przedstawiona przez władze Grecji w aktualizacji ze stycznia 2010 roku. Należy wyraźnie domagać się pełnego wdrożenia wszelkich niezbędnych środków w ustalonych terminach, gdyż przywrócenie finansów publicznych w Grecji do dobrego stanu w sposób wiarygodny i trwały wydaje się ściśle niezbędne. W związku z ryzykiem związanym z planowaną ścieżką konsolidacji finansów publicznych, Grecja, zgodnie z tym co zapowiedziano w programie stabilności, powinna być gotowa do uchwalenia dodatkowych środków i wdrożenia ich, aby zapewnić przestrzeganie ścieżki dostosowania.
- (14) W związku z poważnymi i powtarzającymi się problemami dotyczącymi zestawiania statystyk finansów publicznych w Grecji, a także w celu umożliwienia odpowiedniego nadzorowania sytuacji finansów publicznych w tym kraju, konieczne jest zwiększenie wysiłków na rzecz poprawy gromadzenia i przetwarzania danych dotyczących sektora instytucji rządowych i samorządowych wymaganych na mocy obowiązujących ram prawnych, w szczególności poprzez ulepszenie mechanizmów służących zapewnieniu szybkiego udostępniania poprawnych danych. Obejmuje to kwartalne i roczne zestawianie statystyk dotyczących finansów sektora instytucji rządowych i samorządowych zgodnie z rozporządzeniami (WE) nr 2223/96⁽²⁾, (WE) nr 264/2000⁽³⁾, (WE) nr 1221/2002⁽⁴⁾, (WE) nr 501/2004⁽⁵⁾, (WE) nr 1222/2004⁽⁶⁾, (WE) nr 1161/2005⁽⁷⁾ oraz (WE) nr 479/2009, a także miesięczne publikowanie danych dotyczących wykonania budżetu państwa i szybkie udostępnianie danych finansowych dotyczących funduszy zabezpieczenia społecznego, samorządów lokalnych oraz funduszy pozabudżetowych. Jednakże w związku z faktem, iż dokonanie zmian administracyjnych wymaganych celem zestawiania wiarygodnych statystyk finansów publicznych może być długotrwałe, istotne jest regularne nadzorowanie zmian poziomu zadłużenia sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz określenie celów politycznych w odniesieniu zarówno do poziomu deficytu, jak i zmiany poziomu zadłużenia.

(2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2223/96 z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych we Wspólnocie (Dz.U. L 310 z 30.11.1996, s. 1).

(3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 264/2000 z dnia 3 lutego 2000 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 2223/96 w zakresie krótkoterminowych statystyk finansów publicznych (Dz.U. L 29 z 4.2.2000, s. 4).

(4) Rozporządzenie (WE) nr 1221/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie kwartalnych niefinansowych sprawozdań administracji publicznej (Dz.U. L 179 z 9.7.2002, s. 1).

(5) Rozporządzenie (WE) nr 501/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie kwartalnych rachunków finansowych instytucji rządowych i samorządowych (Dz.U. L 81 z 19.3.2004, s. 1).

(6) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1222/2004 z dnia 28 czerwca 2004 r. dotyczące opracowywania i przekazywania kwartalnych danych dotyczących długu publicznego (Dz.U. L 233 z 2.7.2004, s. 1).

(7) Rozporządzenie (WE) nr 1161/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. w sprawie sporządzania kwartalnych niefinansowych sprawozdań przez sektor instytucjonalny (Dz.U. L 191 z 22.7.2005, s. 22).

(1) Zob. s. 65 niniejszego Dziennika Urzędowego.

- (15) Szacuje się, że dług publiczny brutto na koniec roku 2009 przekroczył 113 % PKB. Jest to jedna z najwyższych relacji długu do PKB w Unii i oznacza znaczne przekroczenie wartości referencyjnej, określonej w TFUE na 60 % PKB. W połączeniu z rozwojem sytuacji na rynkach i dokonywaną w tym kontekście aktualizacją wyceny ryzyka, nie tylko zwiększa to koszty każdej kolejnej emisji obligacji rządowych, ale zwiększa również koszty refinansowania istniejącego zadłużenia publicznego. Na zmiany poziomów zadłużenia istotny wpływ wywierają ponadto czynniki inne niż zadłużenie netto. Grecja musi zatem podjąć dodatkowe działania celem kontroli tych czynników, tak aby obniżyć wskaźnik zadłużenia w zadowalającym tempie, w sposób spójny z prognozami dotyczącymi salda sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz nominalnego wzrostu PKB. Roczna zmiana poziomu nominalnego długu sektora instytucji rządowych i samorządowych w latach 2010–2012 powinna być zgodna z docelowymi wartościami deficytu oraz łączną wartością rezydualną zmiany długu w wysokości $\frac{1}{4}$ % PKB rocznie w latach 2010, 2011 i 2012.
- (16) Do dnia 16 marca 2010 r. Grecja powinna przedłożyć sprawozdanie przedstawiające środki służące osiągnięciu celów budżetowych na rok 2010, wraz z harmonogramem ich wdrożenia. Grecja powinna również przedkładać Radzie i Komisji okresowe sprawozdania omawiające wdrożenie środków określonych w niniejszej decyzji. W związku z poważną sytuacją finansów publicznych w Grecji sprawozdania te powinny być przedkładane regularnie począwszy od dnia 15 maja 2010 r. i powinny być podawane do wiadomości publicznej. Sprawozdania te powinny w szczególności zawierać opis wdrożonych środków, a także tych, które dopiero mają zostać wdrożone w roku 2010 celem konsolidacji finansów publicznych i zwiększenia ich stabilności w perspektywie długoterminowej. W obliczu wzajemnych zależności między konsolidacją budżetową a koniecznością wdrożenia reform strukturalnych i poprawy konkurencyjności, Grecja powinna również uwzględnić w tych sprawozdaniach środki zastosowane w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 16 lutego 2010 r. Ponadto sprawozdania te powinny również zawierać informacje na temat miesięcznego wykonania budżetu państwa, wykonania budżetu przez fundusze zabezpieczenia społecznego i samorządy lokalne, emisji długu, zmian zatrudnienia w sektorze publicznym, nieregulowanych płatności zaliczanych do wydatków rządowych oraz, co najmniej raz do roku, sytuacji finansowej przedsiębiorstw publicznych. W związku z wzajemnymi zależnościami między konsolidacją budżetową a koniecznością wdrożenia reform strukturalnych i poprawy konkurencyjności, Rada zwróciła się do Grecji o składanie sprawozdań na temat środków zastosowanych w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 16 lutego 2010 r. w kontekście kwartalnych sprawozdań, o których mowa w niniejszej decyzji. Komisja i Rada będą analizować te sprawozdania w celu oceny postępów poczynionych w zakresie korekty nadmiernego deficytu.
- (17) W oświadczeniu szefów państw lub rządów Unii Europejskiej z dnia 11 lutego 2010 r. wezwano Komisję do bliższego monitorowania wdrożenia niniejszej decyzji w powiązaniu z EBC oraz do zaproponowania dodatkowych środków.
- (18) Po skorygowaniu nadmiernego deficytu Grecja powinna podjąć działania niezbędne dla zapewnienia jak najszybszego osiągnięcia celu średniookresowego, jakim jest zrównoważenie budżetu w kategoriach strukturalnych. W tym celu władze Grecji powinny zapewnić kontynuację wdrażania stałych środków kontroli bieżących wydatków pierwotnych, w tym w szczególności wydatków, transferów socjalnych, dotacji i innych transferów. Władze Grecji powinny również dopilnować, by konsolidacja budżetowa była także ukierunkowana na poprawę jakości finansów publicznych i przyczyniała się do odzyskania konkurencyjności przez gospodarkę, stanowiąc część kompleksowego programu reform, a jednocześnie powinny szybko wdrożyć kolejne etapy reformy administracji podatkowej. Z uwagi na wzrastający poziom długu oraz przewidywany wzrost wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa, władze Grecji powinny kontynuować poprawę długoterminowej stabilności finansów publicznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Grecja likwiduje obecny nadmierny deficyt jak najszybciej, a najpóźniej w roku 2012.
2. Ścieżka dostosowania prowadząca do korekty nadmiernego deficytu obejmuje roczne dostosowanie strukturalne w wysokości co najmniej $3\frac{1}{2}$ punktu procentowego PKB w latach 2010 i 2011 oraz co najmniej $2\frac{1}{2}$ punktu procentowego PKB w roku 2012.
3. Ścieżka dostosowania, o której mowa w ust. 2, oznacza, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych nie może przekroczyć 21 270 mln EUR w roku 2010, 14 170 mln EUR w roku 2011 oraz 7 360 mln EUR w roku 2012.
4. Ścieżka dostosowania, o której mowa w ust. 2, oznacza, że roczna zmiana skonsolidowanego długu brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych nie może przekroczyć 21 760 mln EUR w roku 2010, 14 680 mln EUR w roku 2011 oraz 7 880 mln EUR w roku 2012.
5. Obniżenie deficytu powinno być szybsze w przypadku lepszych niż obecnie oczekiwane warunków ekonomicznych lub budżetowych.

Artykuł 2

Aby zlikwidować nadmierny deficyt i spełnić wymogi związane ze ścieżką dostosowania, Grecja wdraża szereg środków konsolidacji budżetowej, w tym środki określone w programie stabilności, a w szczególności:

A. PILNE ŚRODKI KONSOLIDACJI BUDŻETOWEJ, KTÓRE NALEŻY ZASTOSOWAĆ DO DNIA 15 MAJA 2010 R.

Zgodnie z tym, co zapowiedziano w programie stabilności oraz łącznie ze środkami dotyczącymi budżetu zapowiedzianymi w dniu 2 lutego 2010 r., Grecja musi:

Wydatki

- a) w budżecie na rok 2010 przesunąć 10 % środków (innych niż środki na wynagrodzenia i emerytury) przeznaczonych dla ministerstw do rezerwy budżetowej, do czasu ponownego rozdziału środków pomiędzy ministerstwa i określenia programów wydatków, które mają zostać zrationalizowane w celu osiągnięcia znacznego, trwałego ograniczenia wydatków;
- b) ograniczyć koszty wynagrodzeń, w tym poprzez zamrożenie płac nominalnych w administracji centralnej, samorządach lokalnych, agencjach państwowych i pozostałych instytucjach publicznych, dokonać redukcji zatrudnienia; wstrzymać nabór nowych pracowników w roku 2010 i zlikwidować nieobsadzone stanowiska w sektorze instytucji rządowych i samorządowych, w tym umowy na czas określony, w szczególności poprzez niezastępowanie urzędników przechodzących na emeryturę;
- c) zmniejszyć świadczenia specjalne dla urzędników służby cywilnej (w tym świadczenia pozabudżetowe), co prowadzić będzie do zmniejszenia kosztów wynagrodzenia w sektorze instytucji rządowych i samorządowych, co stanowi pierwszy krok na drodze do udoskonalenia systemu wynagrodzeń i uproszczenia siatki płac w sektorze publicznym;
- d) dokonać nominalnych obniżek transferów dokonywanych w ramach systemu zabezpieczenia społecznego, w tym poprzez działania służące ograniczeniu indeksacji świadczeń i uprawnień;

Dochody

- e) wprowadzić progresywną skalę podatkową dla wszystkich rodzajów dochodów oraz horyzontalnie ujednolicone traktowanie dochodów z pracy i dochodów kapitałowych;
- f) zlikwidować wszystkie zwolnienia podatkowe i odrębne uregulowania podatkowe w ramach systemu podatkowego, w tym dla dochodu z tytułu świadczeń specjalnych wypłacanych urzędnikom służby cywilnej;
- g) wprowadzić obowiązek wnoszenia zaliczek na poczet podatku przez osoby prowadzące działalność gospodarczą na własny rachunek;
- h) wprowadzić na trwałe opłaty od budynków oraz podwyższyć stawki podatku od nieruchomości w stosunku do stawek obowiązujących w dniu 31 grudnia 2009 r.;
- i) zwiększyć akcyzę na wyroby tytoniowe, alkohol i paliwa w stosunku do stawek obowiązujących w dniu 31 grudnia 2009 r.;
- j) szczegółowo określić i wdrożyć do końca marca 2010 roku planowaną obecnie reformę systemu podatkowego, przy czym ewentualne zyski z tytułu wzrostu wydajności przeznaczyć na dodatkową redukcję deficytu.

B. ŚRODKI WSPIERAJĄCE OSIĄGNIĘCIE CELÓW BUDŻETOWYCH NA ROK 2010

- a) W obliczu zakresu ryzyka, z jakim wiążą się pułapy deficytu i długu określone w art. 1 ust. 3 i 4, Grecja określi w sprawozdaniu, które przedstawi do dnia 16 marca 2010 r., środki wykraczające poza środki przewidziane w art. 2 sekcja A, w celu zapewnienia osiągnięcia celu budżetowego na rok 2010. Dodatkowe środki powinny koncentrować się na cięciach wydatków (np. dalsza redukcja wydatków bieżących i kapitałowych, w tym poprzez skre-

ślenie środków budżetowych na nieprzewidziane wydatki) ale muszą obejmować również środki służące zwiększeniu dochodów (jak np. zwiększenie przychodów z podatku VAT, wprowadzenie akcyzy na towary luksusowe, w tym prywatne samochody, oraz dalsze podwyższenie akcyzy na produkty energetyczne). Pierwsza ocena w tym względzie będzie przeprowadzona przy okazji pierwszego sprawozdania 16 marca 2010 r.

C. INNE ŚRODKI, KTÓRE NALEŻY ZASTOSOWAĆ DO KOŃCA 2010 R.

Wydatki

- a) uchwalić niezbędne reformy, służące znacznemu ograniczeniu wpływu starzenia się społeczeństwa na budżet poprzez reformę systemu opieki zdrowotnej i systemu emerytalnego, podlegające zatwierdzeniu przez Komitet Polityki Gospodarczej w ramach wzajemnej oceny, a w szczególności dokonać reformy parametrów systemu emerytalnego, tak aby w obliczu starzenia się społeczeństwa zapewnić jego długoterminową stabilność finansową; w tym celu reforma powinna obejmować obniżenie maksymalnych wysokości świadczeń, stopniowe podwyższenie ustawowego wieku emerytalnego kobiet i mężczyzn oraz zmianę formuły emerytalnej, tak aby w większym stopniu uwzględnić składki wpłacane w trakcie całego okresu aktywności zawodowej i zwiększyć sprawiedliwość międzypokoleniową, a także racjonalizację systemu specjalnych dodatków do niskich emerytur;
- b) zmniejszyć zatrudnienie w sektorze instytucji rządowych i samorządowych poprzez dalsze zmniejszenie liczby umów na czas określony i wdrożenie zasady zastępowania jedynie co piątego pracownika przechodzącego na emeryturę;
- c) zreformować system wynagrodzeń pracowników bezpośrednio zatrudnionych w administracji publicznej, ujednolicić zasady ustalania i planowania płac oraz upraszczając siatkę płac w celu ograniczenia kosztów wynagrodzeń; oszczędności w tym zakresie należy również osiągnąć na szczeblu samorządowym, a nowa ujednolicona siatka płac w sektorze publicznym musi w zróżnicowanej formie mieć zastosowanie w odniesieniu do samorządów lokalnych i różnych innych agencji, przy czym należy zapewnić, by sektor publiczny mógł zatrzymać najlepszych pracowników;

Dochody

- d) znacznie zintensyfikować zwalczanie uchylania się od opodatkowania i zwalczanie oszustw podatkowych (w szczególności w odniesieniu do podatku VAT, podatku dochodowego od osób prawnych i opodatkowania dochodu osób prowadzących działalność gospodarczą na własny rachunek), w tym poprzez wzmocnienie egzekwowania należności podatkowych, oraz wykorzystanie ewentualnych wpływów do dalszej redukcji deficytu;
- e) kontynuować modernizację administracji podatkowej, w tym poprzez: ustanowienie w pełni rozliczalnej agencji ds. poboru podatków, która powinna wyznaczać roczne cele i działać w ramach systemów oceny pozwalających nadzorować działalność urzędów skarbowych; udostępnienie niezbędnych zasobów w postaci pracowników wysokiego szczebla, infrastruktury i wyposażenia, a także struktur kierowniczych i systemów wymiany informacji, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiednich zabezpieczeń przed naciskami politycznymi;

Ramy budżetowe

- f) określić szczegółowo środki, które należy wdrożyć w latach 2011 i 2012, aby osiągnąć cele wyznaczone w aktualizacji ze stycznia 2010 roku;
 - g) wzmocnić pozycję ministerstwa finansów względem pozostałych ministerstw w trakcie corocznego procesu przygotowywania ustawy budżetowej, jak również przyznać mu większe możliwości kontrolne w trakcie wykonywania budżetu; a także zapewnić poza tym rzeczywiste wdrożenie budżetowania zadaniowego;
 - h) kontynuować reformę głównego urzędu rachunkowego, w tym poprzez: ustanowienie w pełni rozliczalnego departamentu budżetowego, który powinien wyznaczać docelowe poziomy wydatków w perspektywie wieloletniej i działać w ramach systemów oceny pozwalających nadzorować wyniki pracy; udostępnić niezbędne zasobów w postaci pracowników wysokiego szczebla, infrastruktury i wyposażenia, a także struktur kierowniczych i systemów wymiany informacji, przy jednoczesnym zabezpieczeniu przed naciskami politycznymi;
 - i) przyjąć średniookresowe ramy budżetowe, obejmujące wiążące pułapy wydatków oparte na przepisie dotyczącym wydatków w perspektywie wieloletniej, a także ustanowić niezależną agencję ds. polityki budżetowej, która będzie publicznie i terminowo składać sprawozdanie na temat planów budżetowych i wykonania budżetu wszystkich jednostek sektora instytucji rządowych i samorządowych, które rozdysponowują środki publiczne;
 - j) ogłosić niezwłocznie, zgodnie ze średniookresowymi ramami budżetowymi, o których mowa w lit. i), dodatkowe trwałe środki służące zmniejszeniu wydatków w perspektywie średniookresowej;
 - k) znacznie zintensyfikować walkę z korupcją w administracji publicznej, w szczególności w odniesieniu do płac i świadczeń dodatkowych w sektorze publicznym, zamówień publicznych oraz rozliczania i poboru podatków;
 - l) podjąć kroki niezbędne do uniknięcia skrócenia przeciętnego terminu wymagalności długu publicznego;
 - m) kontynuować wysiłki na rzecz kontroli innych niż zadłużenie netto czynników, które przyczyniają się do zmiany poziomu zadłużenia.
- D. INNE ŚRODKI KONSOLIDACJI BUDŻETOWEJ, KTÓRE NALEŻY ZASTOSOWAĆ DO ROKU 2012

Wydatki

- a) wdrożyć w latach 2011 i 2012 trwałe środki konsolidacji budżetowej, koncentrujące się zasadniczo na wydatkach bieżących, a w szczególności dokonać cięć wydatków mających na celu osiągnięcie trwałych oszczędności pod

względem spożycia publicznego, w tym kosztów wynagrodzeń i transferów socjalnych, a także zmniejszyć zatrudnienie w sektorze publicznym;

Dochody

- b) zgodnie ze średniookresowymi ramami budżetowymi kontynuować rygorystyczne wdrażanie reformy administracji podatkowej, przy czym ewentualne dochody przeznaczyć na redukcję deficytu;

Ramy budżetowe

- c) wzmocnić mechanizmy instytucjonalne służące sporządzaniu wiarygodnych i przekonujących oficjalnych prognoz budżetowych, uwzględniających najnowsze dostępne dane i tendencje dotyczące wykonania budżetu; w tym celu oficjalne prognozy makroekonomiczne powinny być poddawane przeglądowi przez ekspertów zewnętrznych; prognoza służb Komisji jest przy tym traktowana jako punkt odniesienia;
- d) nie uwzględniać jednorazowych środków zmniejszających deficyt przy formułowaniu celów budżetowych;
- e) zgodnie ze średniookresowymi ramami budżetowymi stosować dodatkowe trwałe środki prowadzące do ograniczenia wydatków, tak aby osiągnąć cel średniookresowy, jakim jest budżet znajdujący się w stanie bliskim równowagi lub nadwyżka budżetowa.

Artykuł 3

Aby umożliwić terminową i skuteczną kontrolę dochodów i wydatków oraz właściwe nadzorowanie rozwoju sytuacji budżetowej Grecja powinna:

- a) do dnia 15 maja 2010 r. uchwalić przepisy prawne, które nakładają wymóg miesięcznego publikowania sprawozdań dotyczących wykonania budżetu w terminie najpóźniej 10 dni od zakończenia każdego miesiąca;
- b) egzekwować obowiązujący prawny wymóg corocznego publikowania przez fundusze zabezpieczenia społecznego i szpitale oficjalnego bilansu i sprawozdania finansowego;
- c) kontynuować wysiłki na rzecz usprawnienia gromadzenia i przetwarzania danych dotyczących sektora instytucji rządowych i samorządowych, w szczególności poprzez wzmocnienie mechanizmów kontrolnych w organach statystycznych i głównym urzędzie rachunkowym oraz zapewnienie rzeczywistej osobistej odpowiedzialności w przypadkach przekazania błędnych danych, tak by zagwarantować szybkie udostępnianie wysokiej jakości danych dotyczących sektora instytucji rządowych i samorządowych zgodnie z wymogami rozporządzeń (WE) nr 2223/96, (WE) nr 264/2000, (WE) nr 1221/2002, (WE) nr 501/2004, (WE) nr 1222/2004, (WE) nr 1161/2005, (WE) nr 223/2009⁽¹⁾ oraz (WE) nr 479/2009;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE, Euratom) nr 1101/2008 w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych statystycznych objętych zasadą poufności, rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 w sprawie statystyk Wspólnoty oraz decyzję Rady 89/382/EWG, Euratom w sprawie ustanowienia Komitetu ds. Programów Statystycznych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 164).

- d) współpracować z Komisją (Eurostatem), tak aby szybko uzgodnić plan działań mających na celu zlikwidowanie niedostatków w zakresie statystyki oraz ram instytucjonalnych i zarządzania;
- e) współpracować z Komisją (Eurostatem) i uzyskać właściwą pomoc techniczną na miejscu przy zestawianiu statystyk finansów publicznych i innych statystyk makroekonomicznych.
- e) emisji i spłat długu przez sektor instytucji rządowych i samorządowych;
- f) trwałych i tymczasowych zmian zatrudnienia w sektorze publicznym;
- g) nieuregulowanych płatności zaliczanych do wydatków rządowych (skumulowanych zaległych zobowiązań) oraz

Artykuł 4

1. Najpóźniej do dnia 16 marca 2010 r. Grecja przedkłada Radzie i Komisji oraz publikuje sprawozdanie przedstawiające harmonogram wdrożenia środków określonych na podstawie art. 2 niniejszej decyzji i służących osiągnięciu celów budżetowych na rok 2010, w tym w razie potrzeby koniecznych środków przewidzianych w art. 2 sekcja B.

2. W terminie do dnia 15 maja 2010 r. Grecja przedkłada Radzie i Komisji oraz publikuje sprawozdanie przedstawiające środki wdrażane celem zastosowania się do niniejszej decyzji. Sprawozdania te Grecja przedkłada i publikuje następnie co trzy miesiące.

3. Sprawozdania, o których mowa w ust. 2, powinny zawierać szczegółowe informacje dotyczące:

- a) konkretnych środków wdrożonych do dnia złożenia sprawozdania celem zastosowania się do niniejszej decyzji, w tym ich mierzalnego wpływu na budżet;
- b) konkretnych środków, których wdrożenie celem zastosowania się do niniejszej decyzji planowane jest po dacie złożenia sprawozdania, jak również harmonogramu ich wdrożenia i szacowanego wpływu na budżet;
- c) miesięcznego wykonania budżetu państwa;
- d) śródrocznego wykonania budżetu przez fundusze zabezpieczenia społecznego, samorządy lokalne i fundusze pozabudżetowe;

h) sytuacji finansowej przedsiębiorstw publicznych i pozostałych podmiotów publicznych (informacje takie powinny być przekazywane raz do roku).

4. Komisja i Rada analizują sprawozdania w celu oceny zastosowania się przez Grecję do niniejszej decyzji.

W ramach tych ocen, Komisja może wskazać środki wymagane do zachowania określonej w niniejszej decyzji ścieżki dostosowania prowadzącej do korekty nadmiernego deficytu.

Artykuł 5

Grecja podejmuje skuteczne działania celem zastosowania się do niniejszej decyzji do dnia 15 maja 2010 r.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Greckiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 lutego 2010 r.

W imieniu Rady

E. SALGADO

Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 16 marca 2010 r.

zmieniająca decyzję Rady 2009/459/WE w sprawie udzielenia Rumunii średnioterminowej pomocy finansowej Wspólnoty

(2010/183/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 332/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. ustanawiające instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 akapit drugi w związku z art. 8 tego rozporządzenia,

uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 2009/458/WE ⁽²⁾ Rada przyznała Rumunii pomoc wzajemną. Decyzją 2009/459/WE ⁽³⁾ Rada przyznała Rumunii średnioterminową pomoc finansową.
- (2) Ze względu na poważny zasięg i charakter recesji gospodarczej, która dotknęła Rumunię, wymagane jest dostosowanie warunków dotyczących polityki gospodarczej związanych z wypłatą transz pomocy finansowej, w celu uwzględnienia skutków większego niż przewidywano spadku realnego PKB.
- (3) W związku z tym należy odpowiednio zmienić decyzję 2009/459/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2009/459/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 ust. 5 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) wdrożenie jasno określonego średniookresowego programu polityki budżetowej mającego na celu obniżenie deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych poniżej przewidzianej w Traktacie wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB, w terminie zgodnym z zaleceniami Rady dla Rumunii przyjętymi w ramach procedury nadmiernego deficytu i zgodnie z przyjętą tam ścieżką konsolidacji;”;

- 2) w art. 3 ust. 5 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) przyjęcie i wykonanie rocznych budżetów na rok 2010 i lata następne, zgodnie ze ścieżką konsolidacji określoną w dodatkowym protokole ustaleń”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej notyfikacji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rumunii.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 marca 2010 r.

W imieniu Rady

E. SALGADO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 53 z 23.2.2002, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 150 z 13.6.2009, s. 6.⁽³⁾ Dz.U. L 150 z 13.6.2009, s. 8.

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA ATALANTA/1/2010**z dnia 5 marca 2010 r.**

zmieniająca decyzję Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa ATALANTA/2/2009 w sprawie przyjęcia wkładów państw trzecich w operację wojskową Unii Europejskiej mającą na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (Atalanta) i decyzję Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa ATALANTA/3/2009 w sprawie ustanowienia komitetu uczestników operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu zapobieganie aktom piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii, odstraszenie od nich oraz ich zwalczanie (Atalanta)

(2010/184/WPZiB)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 38 akapit trzeci,

uwzględniając wspólne działanie Rady 2008/851/WPZiB z dnia 10 listopada 2008 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10,

uwzględniając decyzję Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa Atalanta/2/2009 ⁽²⁾ i decyzję Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa Atalanta/3/2009 ⁽³⁾ oraz addendum do tej decyzji ⁽⁴⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 16 grudnia 2008 r. dowódca operacji UE przeprowadził konferencję w sprawie obsady sił.
- (2) Zgodnie z propozycją Ukrainy o włączeniu się do operacji Atalanta, zaleceniem dowódcy operacji UE oraz opinią Komitetu Wojskowego Unii Europejskiej, wkład ten należy zaakceptować.
- (3) Zgodnie z art. 5 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Dania nie uczestniczy w opracowywaniu i wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii, które mają wpływ na kwestie obronne,

PRZYJĄŁ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Artykuł 1 decyzji Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa Atalanta/2/2009 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Wkłady państw trzecich

W następstwie konferencji w sprawie formowania i obsady sił akceptuje się wkłady Norwegii, Chorwacji, Czarnogóry i Ukrainy w operację wojskową UE mającą na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (Atalanta)”.
Artykuł 2

Załącznik do decyzji Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa Atalanta/3/2009 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 marca 2010 r.

W imieniu Komitetu Politycznego
i Bezpieczeństwa
C. FERNÁNDEZ-ARIAS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 301 z 12.11.2008, s. 33.

⁽²⁾ Dz.U. L 109 z 30.4.2009, s. 52.

⁽³⁾ Dz.U. L 112 z 6.5.2009, s. 9.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 119 z 14.5.2009, s. 40.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

WYKAZ PAŃSTW TRZECICH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2 UST. 1

- Norwegia
 - Chorwacja
 - Czarnogóra
 - Ukraina”.
-

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA ATALANTA/2/2010**z dnia 23 marca 2010 r.****w sprawie mianowania dowódcy sił UE operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (Atalanta)****(2010/185/WPZiB)**

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 38,

uwzględniając wspólne działanie Rady 2008/851/WPZiB z dnia 10 listopada 2008 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii ⁽¹⁾ (Atalanta), w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 6 wspólnego działania 2008/851/WPZiB Rada upoważniła Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa do podjęcia decyzji w sprawie mianowania dowódcy sił UE.
- (2) W dniu 4 grudnia 2009 r. KPiB przyjął decyzję Atalanta/8/2009 ⁽²⁾ w sprawie mianowania kontradmirała Giovanniego GUMIERO dowódcą sił UE operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii.
- (3) Dowódca operacji UE zalecił mianowanie kontradmirała Jana THÖRNQVISTA nowym dowódcą sił UE operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii.

(4) Komitet Wojskowy UE poparł to zalecenie.

(5) Zgodnie z art. 5 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Dania nie uczestniczy w opracowywaniu i wykonywaniu decyzji i działań Unii Europejskiej, które mają wpływ na kwestie obronne,

PRZYJĄŁ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Kontradmirał Jan THÖRNQVIST zostaje niniejszym mianowany dowódcą sił UE operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dnia 14 kwietnia 2010 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 marca 2010 r.

*W imieniu Komitetu Politycznego
i Bezpieczeństwa
C. FERNÁNDEZ-ARIAS
Przewodniczący*

⁽¹⁾ Dz.U. L 301 z 12.11.2008, s. 33.⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 12.12.2009, s. 40.

DECYZJA RADY 2010/186/WPZiB**z dnia 29 marca 2010 r.****zmieniająca wspólne stanowisko 2009/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec
Republiki Gwinei**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 27 października 2009 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2009/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Republiki Gwinei ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 22 grudnia 2009 r. Rada przyjęła decyzję 2009/1003/WPZiB zmieniającą wspólne stanowisko 2009/788/WPZiB i obejmującą dodatkowe środki ograniczające ⁽²⁾.
- (3) Rada uważa, że nie ma już powodów, aby niektóre osoby nadal znajdowały się w wykazie osób, podmiotów i organów, do których mają zastosowanie środki ograniczające przewidziane we wspólnym stanowisku 2009/788/WPZiB. Wykaz znajdujący się w załączniku do wspólnego stanowiska 2009/788/WPZiB powinien zatem zostać odpowiednio zmieniony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Osoby wymienione w załączniku do niniejszej decyzji zostają usunięte z wykazu zawartego w załączniku do wspólnego stanowiska 2009/788/WPZiB.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 3Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 marca 2010 r.

W imieniu Rady

E. ESPINOSA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 28.10.2009, s. 7⁽²⁾ Dz.U. L 346 z 23.12.2009, s. 51.**ZAŁĄCZNIK****Wykaz osób, o których mowa w art. 1**

Nr 2 Generał dywizji Mamadouba (alias Mamadou) Toto CAMARA

Nr 3 Generał Sékouba KONATÉ

Nr 16 Komendant Kelitigui FARO

Nr 43 Kabinet (alias Kabiné) KOMARA

DECYZJA KOMISJI**z dnia 25 marca 2010 r.****upoważniająca państwa członkowskie do przyjęcia określonych odstępstw na mocy dyrektywy 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych***(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 1610)**(2010/187/UE)*

KOMISJA EUROPEJSKA,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

Artykuł 1

uwzględniając dyrektywę 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 2 i art. 6 ust. 4,

Państwa członkowskie wymienione w załączniku do niniejszej decyzji upoważnia się do zastosowania odstępstw w nim określonych w odniesieniu do transportu towarów niebezpiecznych na ich terytorium.

a także mając na uwadze, co następuje:

Odstępstwa te stosuje się bez dyskryminacji.

(1) Załącznik I sekcja I.3, załącznik II sekcja II.3 oraz załącznik III sekcja III.3 do dyrektywy 2008/68/WE zawierają wykazy odstępstw krajowych, umożliwiających uwzględnienie szczególnych okoliczności krajowych. Wykazy te należy zaktualizować poprzez dodanie do nich nowych odstępstw krajowych.

Artykuł 2

W załączniku I sekcja I.3, załączniku II sekcja II.3 oraz załączniku III sekcja III.3 do dyrektywy 2008/68/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

(2) Ze względu na przejrzystość właściwe jest zastąpienie całości wspomnianych sekcji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

(3) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2008/68/WE.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 marca 2010 r.

(4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ds. transportu towarów niebezpiecznych, ustanowionego dyrektywą 2008/68/WE,

W imieniu Komisji

Siim KALLAS

Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 260 z 30.9.2008, s. 13.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I sekcja I.3, załączniku II sekcja II.3 oraz załączniku III sekcja III.3 do dyrektywy 2008/68/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) załącznik I sekcja I.3. otrzymuje brzmienie:

„I.3. Odstępstwa krajowe

Odstępstwa dla państw członkowskich dotyczące transportu towarów niebezpiecznych na terytorium tych państw na podstawie art. 6 ust. 2 dyrektywy 2008/68/WE.

Numeracja odstępstw: RO-a/bi/bii-MS-nn

RO = transport drogowy

a/bi/bii = art. 6 ust. 2 lit. a)/lit. b) ppkt (i)/lit. b) ppkt (ii)

MS = skrót nazwy państwa członkowskiego

nn = liczba porządkowa

Na podstawie art. 6 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2008/68/WE

BE Belgia

RO-a-BE-1

Przedmiot: Klasa 1 – Małe ilości.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 1.1.3.6.

Treść załącznika do dyrektywy: Podpunkt 1.1.3.6 ogranicza do 20 kg ilość górniczych materiałów wybuchowych, które można przewozić w zwykłych pojazdach.

Treść ustawodawstwa krajowego: Podmiotom gospodarczym ze składami odległymi od punktów zaopatrzenia można zezwolić na transport co najwyżej 25 kg dynamitu lub silnych materiałów wybuchowych i 300 detonatorów w zwykłych pojazdach silnikowych, z zastrzeżeniem warunków określonych przez służby ds. materiałów wybuchowych.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Article 111 de l'arrêté royal 23 septembre 1958 sur les produits explosifs.*

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO-a-BE-2

Przedmiot: Transport nieoczyszczonych pustych pojemników po produktach różnych klas.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.1.1.6.

Treść ustawodawstwa krajowego: Wskazanie w dokumencie przewozowym »nieoczyszczone puste opakowania po produktach różnych klas«.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Dérogation 6-97.*

Uwagi: Odstępstwo zarejestrowane przez Komisję Europejską pod nr 21 (na mocy art. 6 ust. 10 dyrektywy 94/55/WE).

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO-a-BE-3

Przedmiot: Przyjęcie RO-a-UK-4.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego:

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO-a-BE-4

Przedmiot: Zwolnienie z wszystkich wymogów ADR w odniesieniu do transportu krajowego maksymalnie 1 000 zużytych jonowych czujników dymu z prywatnych gospodarstw domowych do zakładu przetwarzania w Belgii, za pośrednictwem punktów zbiórki przewidzianych w wersji selektywnej zbiórki czujników dymu.

Odniesienie do ADR: Wszystkie wymogi.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE:

Treść ustawodawstwa krajowego: Wykorzystanie jonowych czujników dymu w gospodarstwach domowych nie podlega regulacyjnemu nadzorowi radiologicznemu, jeżeli czujnik dymu należy do homologowanego typu. Transport takich czujników dymu do użytkownika końcowego również zwolniony jest z wymogów ADR (zob. 2.2.7.1.2 lit. d)).

Dyrektywa 2002/96/WE w sprawie zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego (WEEE) wymaga selektywnej zbiórki zużytych czujników dymu przeznaczonych do przetworzenia obwodów oraz, w przypadku jonowych czujników dymu, do usunięcia substancji radioaktywnych. W celu umożliwienia takiej selektywnej zbiórki opracowano scenariusz mający za zadanie zachęcenie gospodarstw domowych do przekazywania zużytych czujników dymu do punktów zbiórki, z których czujniki takie mogą być przewiezione do zakładu przetwarzania, niekiedy poprzez drugi punkt zbiórki lub miejsce tymczasowego składowania.

W punktach zbiórki udostępnione zostaną opakowania metalowe, w których umieścić można nie więcej niż 1 000 czujników dymu. Z punktów zbiórki jedno takie opakowanie z czujnikami dymu może zostać przetransportowane wraz z innymi odpadami do tymczasowego składowiska lub zakładu przetwarzania. Opakowanie opatruje się etykietą z napisem »czujnik dymu«.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: scenariusz selektywnej zbiórki czujników dymu objęty jest warunkami usuwania homologowanych przyrządów, przewidzianymi w art. 3.1.d.2 dekrety królewskiego z dnia 20 lipca 2001 r.: przepisy ogólne w zakresie ochrony przed promieniowaniem.

Uwagi: Odstępstwo to jest niezbędne w celu umożliwienia selektywnej zbiórki zużytych jonowych czujników dymu.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

DE Niemcy

RO-a-DE-1

Przedmiot: Opakowania mieszane i ładunki mieszane części samochodowych o kodzie klasyfikacyjnym 1.4G razem z niektórymi towarami niebezpiecznymi (n4).

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 4.1.10 i 7.5.2.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Przepisy w sprawie opakowań mieszanych i ładunków mieszanych.

Treść ustawodawstwa krajowego: Towary o numerach UN 0431 i UN 0503 można ładować razem z niektórymi towarami niebezpiecznymi (produkty związane z produkcją samochodów) w pewnych ilościach, wymienionych w zwolnieniu. Nie można przekraczać wartości 1 000 (porównywalne z ppkt 1.1.3.6.4).

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Gefahrgut-Ausnahmereordnung* - GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350); *Ausnahme* 28.

Uwagi: Zwolnienie jest konieczne w celu zapewnienia szybkiej dostawy części samochodowych związanych z bezpieczeństwem zależnie od miejscowego zapotrzebowania. Z powodu dużej różnorodności zakresu produktów składowanie tych produktów przez miejscowe stacje obsługi nie jest powszechne.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO-a-DE-2

Przedmiot: Zwolnienie z wymagania posiadania dokumentu przewozowego i zgłoszenia nadania dotyczących niektórych ilości towarów niebezpiecznych określonych w ppkt 1.1.3.6 (n1).

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.1.1.1 i 5.4.1.1.6.

Treść załącznika do dyrektywy: Treść dokumentu przewozowego.

Treść ustawodawstwa krajowego: Dotyczy wszystkich klas z wyjątkiem klasy 7: nie wymaga się dokumentu przewozowego, jeśli ilość przewożonych towarów nie przekracza ilości podanych w ppkt 1.1.3.6.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Gefahrgut-Ausnahmeverordnung* - GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350); *Ausnahme* 18.

Uwagi: Informację zawartą w oznaczeniach i etykietach uważa się za wystarczającą dla transportu krajowego, ponieważ dokument przewozowy nie zawsze jest adekwatny w przypadkach, gdy chodzi o dystrybucję lokalną.

Odstępstwo zarejestrowane przez Komisję Europejską pod nr 22 (na mocy art. 6 ust. 10 dyrektywy 94/55/WE).

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO-a-DE-3

Przedmiot: Transport wzorców pomiarowych i pomp paliwowych (pustych, nieoczyszczonych).

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: Przepisy dotyczące towarów o numerach UN 1202, 1203 i 1223.

Treść załącznika do dyrektywy: Instrukcje dotyczące pakowania, oznakowania, dokumentów, transportu i przeładunku, instrukcje dla załogi pojazdu.

Treść ustawodawstwa krajowego: Specyfikacja mających zastosowanie przepisów i przepisów pomocniczych dotyczących stosowania odstępowstwa; do 1 000 l: porównywalne z pustymi, nieoczyszczonymi opakowaniami; powyżej 1 000 l: zgodność z niektórymi przepisami dotyczącymi cystern, transport wyłącznie pustych i nieoczyszczonych.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Gefahrgut-Ausnahmeverordnung* - GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350); *Ausnahme* 24.

Uwagi: Lista nr 7, 38, 38a.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO-a-DE-5

Przedmiot: Pozwolenie na stosowanie opakowania kombinowanego.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 4.1.10.4 MP2.

Treść załącznika do dyrektywy: Zakaz stosowania opakowania kombinowanego.

Treść ustawodawstwa krajowego: Klasy 1.4S, 2, 3 oraz 6.1: pozwolenie na stosowanie opakowania kombinowanego w przypadku przedmiotów ujętych w klasie 1.4S (naboje do broni ręcznej), aerozoli (klasa 2) oraz materiałów czyszczących i do obróbki ujętych w klasach 3 i 6.1 (wymienione numery UN) stanowiących zestawy przeznaczone do sprzedaży w opakowaniu kombinowanym w grupie opakowaniowej II oraz w małych ilościach.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Gefahrgut-Ausnahmeverordnung* - GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350); *Ausnahme* 21.

Uwagi: Lista nr 30*, 30a, 30b, 30c, 30d, 30e, 30f, 30g.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

DK Dania

RO-a-DK-1

Przedmiot: Transport drogowy opakowań lub artykułów zawierających odpady lub pozostałości towarów niebezpiecznych zebranych z gospodarstw domowych i niektórych przedsiębiorstw w celu ich unieszkodliwienia.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: Część 2, 3, 4.1, 5.2, 5.4 oraz 8.2.

Treść załącznika do dyrektywy: Zasady klasyfikacji, przepisy szczególne, przepisy dotyczące opakowań, przepisy dotyczące oznaczania i etykietowania, dokument przewozowy i szkolenie.

Treść ustawodawstwa krajowego: Opakowania wewnętrzne lub artykuły zawierające odpady lub pozostałości towarów niebezpiecznych zebranych z gospodarstw domowych lub niektórych przedsiębiorstw mogą być umieszczane razem w opakowaniach zewnętrznych. Zawartość każdego opakowania wewnętrznego lub każdego opakowania zewnętrznego nie może przekraczać ustalonych ograniczeń masy bądź objętości. Odstępstwa od przepisów dotyczących klasyfikacji, opakowań, oznaczania i etykietowania, dokumentacji i szkolenia.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Bekendtgørelse nr. 437 af 6. juni 2005 om vejtransport af farligt gods*, § 4 stk. 3.

Uwagi: Nie jest możliwe dokonanie dokładnej klasyfikacji oraz zastosowanie wszystkich przepisów ADR w przypadku gdy odpady lub pozostałości towarów niebezpiecznych są zbierane z gospodarstw domowych i niektórych przedsiębiorstw w celu ich unieszkodliwienia. Odpady znajdują się zazwyczaj w opakowaniach, w których dokonano sprzedaży detalicznej.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO-a-DK-2

Przedmiot: Transport drogowy w tym samym pojeździe opakowań z materiałami wybuchowymi i opakowań z detonatorami.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 7.5.2.2.

Treść załącznika do dyrektywy: Przepisy dotyczące opakowań mieszanych.

Treść ustawodawstwa krajowego: W transporcie drogowym towarów niebezpiecznych należy przestrzegać zasad ADR.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Bekendtgørelse nr. 729 af 15. august 2001 om vejtransport af farligt gods* § 4, stk. 1.

Uwagi: Istnieje praktyczna potrzeba umożliwienia pakowania razem substancji wybuchowych i detonatorów w tym samym pojeździe w czasie ich transportu z miejsca ich składowania do miejsca używania i z powrotem.

Po zmianie duńskiego ustawodawstwa w zakresie transportu towarów niebezpiecznych władze duńskie zezwolą na tego rodzaju transport na następujących warunkach:

- 1) w grupie D przewozi się nie więcej niż 25 kg substancji wybuchowych;
- 2) w grupie B przewozi się nie więcej niż 200 sztuk detonatorów;
- 3) detonatory i substancje wybuchowe muszą być pakowane oddzielnie w opakowanie z certyfikatem ONZ zgodnie z zasadami określonymi w dyrektywie 2000/61/WE zmieniającej dyrektywę 94/55/WE;
- 4) odległość między opakowaniem zawierającym detonatory i opakowaniem zawierającym substancje wybuchowe musi wynosić co najmniej 1 m. Odległość ta musi być zachowana nawet w przypadku gwałtownego hamowania. Opakowania zawierające substancje wybuchowe i opakowania zawierające detonatory muszą być umieszczone w sposób pozwalający na ich szybkie usunięcie z pojazdu;
- 5) należy przestrzegać wszystkich innych zasad dotyczących transportu drogowego towarów niebezpiecznych.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

FI Finlandia

RO-a-FI-1

Przedmiot: Transport pewnych ilości towarów niebezpiecznych w autobusach i transport materiałów promieniotwórczych o niskim poziomie zagrożenia w małych ilościach do celów ochrony zdrowia i badań.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 4.1, 5.4.

Treść załącznika do dyrektywy: Przepisy dotyczące opakowań, dokumentacja.

Treść ustawodawstwa krajowego: Transport towarów niebezpiecznych w pewnych ilościach nieprzekraczających ograniczenia określonego w ppkt 1.1.3.6, o maksymalnej masie netto nieprzekraczającej 200 kg w autobusach jest dozwolony bez konieczności posiadania dokumentu przewozowego oraz bez konieczności spełniania wszystkich wymagań dotyczących opakowań. Podczas przewozu materiałów promieniotwórczych o niskim poziomie zagrożenia, w ilości maksymalnie 50 kg do celów ochrony zdrowia i badań, pojazd nie musi być oznaczony i wyposażony zgodnie z ADR.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Liikenne- ja viestintäministeriön asetus vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä* (277/2002; 313/2003; 312/2005).

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO-a-FI-2

Przedmiot: Opis pustych cystern w dokumencie przewozowym.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.1.1.6.

Treść załącznika do dyrektywy: Przepisy szczególne dotyczące pustych, nieoczyszczonych opakowań, pojazdów, kontenerów, cystern, pojazdów baterii oraz wieloelementowych kontenerów do gazu (MEGC).

Treść ustawodawstwa krajowego: W przypadku pustych, nieoczyszczonych pojazdów cystern, w których przewożono dwie lub więcej substancji o numerach UN 1202, 1203 oraz 1223, opis w dokumentach przewozowych może zostać uzupełniony o słowa »Ostatni ładunek« razem z nazwą produktu o najniższej temperaturze zapłonu; »Pusty pojazd cysterna, 3, ostatni ładunek: UN 1203 Benzyna, II«.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Liikenne- ja viestintäministeriön asetus vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä* (277/2002; 313/2003).

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO-a-FI-3

Przedmiot: Etykietowanie i oznaczenie jednostki transportowej przewożącej materiały wybuchowe.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 5.3.2.1.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Ogólne przepisy dotyczące oznaczania przy użyciu pomarańczowej tabliczki.

Treść ustawodawstwa krajowego: Jednostki transportowe przewożące (zazwyczaj przy użyciu furgonetek) małe ilości materiałów wybuchowych (maksymalnie 1 000 kg (netto)) do kopalni odkrywkowych i na tereny robocze mogą być oznaczone z przodu i z tyłu za pomocą tabliczki przedstawionej we wzorze nr 1.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Liikenne- ja viestintäministeriön asetus vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä* (277/2002; 313/2003).

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

FR Francja

RO-a-FR-2

Przedmiot: Transport odpadów powstających na skutek działalności w zakresie opieki zdrowotnej związanej z ryzykiem zakażeń, objętych kodem towaru UN 3291 o masie mniejszej lub równej 15 kg.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: Załączniki A i B.

Treść ustawodawstwa krajowego: Zwolnienie z wymagań ADR dotyczących transportu odpadów powstających na skutek działalności w zakresie opieki zdrowotnej związanej z ryzykiem zakażeń, objętych kodem towaru UN 3291 o masie mniejszej lub równej 15 kg.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport des marchandises dangereuses par route – Article 12.*

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO-a-FR-5

Przedmiot: Transport towarów niebezpiecznych w pojazdach pasażerskich transportu publicznego (18).

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 8.3.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Transport pasażerów i towarów niebezpiecznych.

Treść ustawodawstwa krajowego: Transport towarów niebezpiecznych innych niż towary należące do klasy 7 jako bagażu ręcznego dozwolony w pojazdach transportu publicznego: stosuje się tylko przepisy odnoszące się do opakowań, oznaczania i etykietowania paczek, określone w działach 4.1, 5.2 i 3.4.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Arrêté du 29 mai 2009 relatif au transport des marchandises dangereuses par voies terrestres, annexe I paragraphe 3.1.*

Uwagi: W bagażu ręcznym dopuszcza się jedynie towary niebezpieczne przeznaczone do osobistego lub zawodowego użytku własnego. Osobom cierpiącym na zaburzenia oddechowe zezwala się na przewożenie przenośnych naczyń z gazem w ilości niezbędnej na jedną podróż.

Termin ważności: 29 lutego 2016 r.

RO-a-FR-6

Przedmiot: Transport własny małych ilości towarów niebezpiecznych (18).

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Obowiązek posiadania dokumentu przewozowego.

Treść ustawodawstwa krajowego: Transport własny małych ilości towarów niebezpiecznych innych niż towary należące do klasy 7, nieprzekraczających ograniczeń określonych w ppkt 1.1.3.6, nie podlega obowiązkowi posiadania dokumentu przewozowego przewidzianego w pkt 5.4.1.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Arrêté du 29 mai 2009 relatif au transport des marchandises dangereuses par voies terrestres annexe I, paragraphe 3.2.1.*

Termin ważności: 29 lutego 2016 r.

IE Irlandia

RO-a-IE-1

Przedmiot: Zwolnienie z wymogu zawartego w pkt 5.4.0 ADR dotyczącego dokumentu przewozowego w związku z przewozem pestycydów klasy 3 ADR, wymienionych w ppkt 2.2.3.3 jako pestycydy FT2 (temp. zapł. < 23 °C) oraz klasy 6.1 ADR, wymienionych w ppkt 2.2.61.3 jako pestycydy T6, płynne (temperatura zapłonu nie mniejsza niż 23 °C), gdy ilości przewożonych towarów niebezpiecznych nie przekraczają ilości określonych w ppkt 1.1.3.6 ADR.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymóg posiadania dokumentu przewozowego.

Treść ustawodawstwa krajowego: Dokument przewozowy nie jest wymagany do przewozu pestycydów klas 3 oraz 6.1 ADR, gdy ilości przewożonych towarów niebezpiecznych nie przekraczają ilości określonych w ppkt 1.1.3.6 ADR.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Regulation 82(9) of the »Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations 2004«.*

Uwagi: Wymóg zbędny i uciążliwy w przypadku transportu lokalnego i dostawy takich pestycydów.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO-a-IE-2

Przedmiot: Zwolnienie z wymogu zawartego w niektórych postanowieniach ADR dotyczących opakowań, oznaczania i etykietowania małych ilości (poniżej ograniczeń określonych w ppkt 1.1.3.6) przeterminowanych artykułów pirotechnicznych o kodach klasyfikacyjnych 1.3G, 1.4G oraz 1.4S klasy 1 ADR, noszących odpowiednie numery identyfikacyjne substancji UN 0092, UN 0093, UN 0191, UN 0195, UN 0197, UN 0240, UN 0312, UN 0403, UN 0404 lub UN 0453, w przypadku przewozu do najbliższych koszar w celu ich unieszkodliwienia.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 1.1.3.6, 4.1, 5.2 i 6.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Unieszkodliwianie przeterminowanych artykułów pirotechnicznych.

Treść ustawodawstwa krajowego: Postanowienia ADR dotyczące opakowań, oznaczania i etykietowania przeterminowanych artykułów pirotechnicznych noszących odpowiednie numery UN 0092, UN 0093, UN 0191, UN 0195, UN 0197, UN 0240, UN 0312, UN 0403, UN 0404 lub UN 0453 w przypadku przewozu do najbliższych koszar nie mają zastosowania pod warunkiem przestrzegania ogólnych postanowień ADR dotyczących opakowań oraz zamieszczenia w dokumencie przewozowym informacji dodatkowych. Przepis dotyczy wyłącznie transportu lokalnego do najbliższych koszar małych ilości przeterminowanych artykułów pirotechnicznych w celu ich bezpiecznego unieszkodliwienia.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Regulation 82(10) of the »Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations 2004«.*

Uwagi: Przewóz małych ilości »przeterminowanych« rac morskich, szczególnie dostarczanych przez właścicieli łodzi rekreacyjnych oraz dostawców okrętowych, do koszar w celu ich bezpiecznego unieszkodliwienia, sprawiał problemy, szczególnie w związku z wymaganiami dotyczącymi opakowań. Odstępstwo to dotyczy małych ilości (poniżej ilości określonych w ppkt 1.1.3.6) w transporcie lokalnym.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO-a-IE-3

Przedmiot: Zwolnienie z wymagań określonych w działach 6.7 i 6.8 w odniesieniu do transportu drogowego nominalnie pustych, nieoczyszczonych zbiorników zasobnikowych (przeznaczonych do składowania w stałych lokalizacjach) w celu ich oczyszczenia, naprawy, badania lub złomowania.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 6.7 i 6.8.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymagania dotyczące budowy, konstrukcji, kontroli i badania zbiorników.

Treść ustawodawstwa krajowego: Zwolnienie z wymagań określonych w działach 6.7 i 6.8 ADR w odniesieniu do przewozu drogowego nominalnie pustych, nieoczyszczonych zbiorników zasobnikowych (przeznaczonych do składowania w stałych obiektach) w celu ich oczyszczenia, naprawy, badania lub złomowania; pod warunkiem że a) od zbiornika odłączono taką część instalacji rurowej podłączonej do zbiornika, jaką dyktowały względy praktyczne; b) zbiornik jest wyposażony w odpowiedni zawór bezpieczeństwa, który będzie działać w trakcie przewozu; oraz c) zgodnie z pkt b) powyżej wszystkie otwory w zbiorniku oraz we wszystkich elementach instalacji rurowej przymocowanej do zbiornika zostały uszczelnione tak, aby zapobiec wydostawaniu się wszelkich towarów niebezpiecznych; w zakresie, w jakim jest to podyktowane względami praktycznymi.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Proponowana zmiana do »Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004«.*

Uwagi: Zbiorniki te wykorzystywane są do składowania substancji w stałych obiektach, nie zaś do transportu towarów. Będą one zawierać bardzo małe ilości towarów niebezpiecznych w trakcie transportu tychże zbiorników do różnych miejsc w związku z ich czyszczeniem, naprawą itp.

Poprzednio objęte art. 6 ust. 10 dyrektywy 94/55/WE.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO-a-IE-4

Przedmiot: Zwolnienie z wymagań określonych w działach 5.3, 5.4, 7 oraz w załączniku B do ADR w odniesieniu do przewozu butli gazowych dystrybutorów (do napojów), w przypadkach gdy przewożone są one tym samym pojazdem, co napoje (do których będą używane).

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 5.3, 5.4, 7 oraz załącznik B.

Treść załącznika do dyrektywy: Oznaczanie pojazdów, dokumentacja do przewozu oraz przepisy dotyczące sprzętu transportowego i przewozów.

Treść ustawodawstwa krajowego: Zwolnienie z wymagań określonych w działach 5.3, 5.4, 7 oraz w załączniku B do ADR w odniesieniu do butli gazowych używanych w dystrybutorach do napojów w przypadkach, gdy butle te przewożone są tym samym pojazdem, co napoje (do których będą używane).

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Proponowana zmiana do »Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004«.*

Uwagi: Główna działalność polega na dystrybucji opakowań z napojami, które nie są substancjami objętymi zakresem ADR, razem z małą liczbą niewielkich butli zawierających gazy stosowane w dystrybutorach tych napojów.

Poprzednio objęte art. 6 ust. 10 dyrektywy 94/55/WE.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO-a-IE-5

Przedmiot: Zwolnienie w odniesieniu do transportu krajowego na terenie Irlandii z wymagań określonych w postanowieniach dotyczących konstrukcji i testowania naczyń oraz ich stosowania, zawartych w działach 6.2 oraz 4.1 ADR dotyczących butli oraz bębnow ciśnieniowych zawierających gazy klasy 2, które transportowano w sposób multimodalny, włączając przewóz drogą morską w przypadku gdy (i) butle i bębny ciśnieniowe są konstruowane, testowane i wykorzystywane zgodnie z kodem IMDG; (ii) butle i bębny ciśnieniowe nie są ponownie napełniane w Irlandii, ale są zwracane jako nominalnie puste do kraju pochodzenia, z którego przewieziono je w sposób multimodalny; oraz (iii) butle i bębny ciśnieniowe są rozprowadzane lokalnie w małych ilościach.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 1.1.4.2, 4.1 i 6.2.

Treść załącznika do dyrektywy: Przepisy dotyczące przewozu w ramach transportu multimodalnego, włączając przewóz drogą morską, wykorzystywania butli i bębnow ciśnieniowych do gazów klasy 2 ADR oraz konstrukcji i badania butli i bębnow ciśnieniowych do gazów klasy 2 ADR.

Treść ustawodawstwa krajowego: Postanowienia działu 4.1 oraz 6.2 nie stosują się do butli i bębnow ciśnieniowych zawierających gazy klasy 2, pod warunkiem że (i) butle i bębny ciśnieniowe są konstruowane i testowane zgodnie z kodem IMDG; (ii) butle i bębny ciśnieniowe są wykorzystywane zgodnie z kodem IMDG; (iii) butle i bębny ciśnieniowe zostały przetransportowane do nadawcy środkami transportu multimodalnego, włączając przewóz drogą morską; (iv) transport butli i bębnow ciśnieniowych do użytkownika końcowego obejmuje jedynie jedną podróż, od odbiorcy transportu multimodalnego, (o którym mowa w (iii)), zakończoną w trakcie jednego dnia; (v) butle i bębny ciśnieniowe nie są ponownie napełniane na terytorium państwa, ale są zwracane, jako nominalnie puste do kraju pochodzenia, z którego przewieziono je w sposób multimodalny (o którym mowa w (iii)); oraz (vi) butle i bębny ciśnieniowe są rozprowadzane lokalnie na terytorium państwa w małych ilościach.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Proponowana zmiana do »Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004«.*

Uwagi: Gazy zawarte w butlach i bębnach ciśnieniowych są zgodne ze specyfikacją określoną przez użytkowników końcowych, na skutek czego muszą być sprowadzane spoza obszaru objętego zakresem obowiązywania ADR. Po użyciu, nominalnie puste butle i bębny ciśnieniowe muszą zostać zwrócone do kraju pochodzenia w celu ich ponownego napełnienia specjalnie określonymi gazami – nie powinny być one ponownie napełniane w Irlandii, a w gruncie rzeczy w żadnej części obszaru objętego zakresem obowiązywania ADR. Mimo że nie są one zgodne z ADR, są one zgodne z kodeksem IMDG i zgodnie z nim akceptowane. Transport multimodalny, rozpoczynający się z obszaru nieobjętego zakresem obowiązywania ADR, powinien zakończyć się w siedzibie importera, skąd butle i bębny ciśnieniowe mają zostać przekazane użytkownikom końcowym lokalnie na terytorium Irlandii i w małych ilościach. Przewóz taki w obrębie Irlandii wszedłby w zakres zmienionego art. 6 ust. 9 dyrektywy 94/55/WE.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

LT Litwa

RO-a-LT-1

Przedmiot: Przyjęcie RO-a-UK-6

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2000 m. kovo 23 d. nutarimas Nr. 337 »Dėl pavojingų krovinių vežimo kelių transportu Lietuvos Respublikoje«* (uchwała rządu nr 337 w sprawie transportu drogowego towarów niebezpiecznych w Republice Litewskiej, przyjęta w dniu 23 marca 2000 r.).

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

UK Zjednoczone Królestwo

RO-a-UK-1

Przedmiot: Przewóz niektórych towarów zawierających materiały promieniotwórcze o niskim poziomie zagrożenia, takich jak zegary, zegarki, czujniki dymu, tarcze kompasów (E1).

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: Większość wymagań ADR.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymagania dotyczące przewozu materiałów klasy 7.

Treść ustawodawstwa krajowego: Całkowite zwolnienie z przepisów krajowych w zakresie niektórych produktów handlowych zawierających ograniczone ilości materiałów radioaktywnych. (Urządzenie świetlne przeznaczone do noszenia przez ludzi; w jakimkolwiek pojeździe lub wagonie kolejowym nie więcej niż 500 czujników dymu do użytku domowego, których indywidualna aktywność nie przekracza 40 kBq; lub w jakimkolwiek pojeździe bądź wagonie kolejowym maksymalnie pięć urządzeń świetlnych z trytem gazowym, których indywidualna aktywność nie przekracza 10 GBq).

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *The Radioactive Material (Road Transport) Regulations 2002: Regulation 5(4)(d). The Carriage of Dangerous Goods and Use of Transportable Pressure Equipment Regulations 2004: Regulation 3(10).*

Uwagi: Odstępstwo to jest środkiem krótkoterminowym, koniecznym do chwili włączenia do ADR zmian podobnych do przepisów Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (IAEA).

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO-a-UK-2

Przedmiot: Zwolnienie z wymogu posiadania dokumentu przewozowego dotyczącego określonych ilości towarów niebezpiecznych (innych niż towary klasy 7), określonych w ppkt 1.1.3.6 (E2).

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 1.1.3.6.2 i 1.1.3.6.3.

Treść załącznika do dyrektywy: Zwolnienie z niektórych wymagań w zakresie określonych ilości przypadających na jednostkę transportową.

Treść ustawodawstwa krajowego: Dokument przewozowy nie jest wymagany w transporcie ograniczonych ilości, z wyjątkiem przypadków gdy stanowią one część większego ładunku.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *The Carriage of Dangerous Goods and Use of Transportable Pressure Equipment Regulations 2004: Regulation 3(7)(a).*

Uwagi: Zwolnienie to jest odpowiednie dla transportu krajowego, w którym dokument przewozowy nie zawsze jest adekwatny, gdy chodzi o lokalną dystrybucję.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO-a-UK-3

Przedmiot: Zwolnienie z wymogu wyposażenia w urządzenia gaśnicze pojazdów przewożących materiały promieniotwórcze o niskim poziomie zagrożenia (E4).

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 8.1.4.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymagania dotyczące posiadania urządzeń gaśniczych w pojazdach.

Treść ustawodawstwa krajowego: Uchyła wymóg posiadania gaśnic przeciwpożarowych przy przewozie tylko opakowań wyłączonych (UN 2908, 2909, 2910 i 2911).

Ogranicza wymóg tylko do przypadków, gdy przewożona jest mała ilość opakowań.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *The Radioactive Material (Road Transport) Regulations 2002: Regulation 5(4)(d).*

Uwagi: Przewóz sprzętu gaśniczego jest w praktyce nieistotny w transporcie towarów o numerach UN 2908, 2909, 2910, UN 2911, które często mogą być przewożone w małych pojazdach.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO-a-UK-4

Przedmiot: Dystrybucja towarów w opakowaniach wewnętrznych do detalistów lub użytkowników (wyłączając towary klasy 1, 4.2, 6.2 i 7) z miejscowych składów dystrybucyjnych do detalistów lub użytkowników oraz od detalistów do użytkowników końcowych (N1).

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 6.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymagania dotyczące konstrukcji i badania opakowań.

Treść ustawodawstwa krajowego: Opakowania nie muszą mieć oznaczeń RID/ADR bądź UN ani być oznaczone w inny sposób, jeśli zawierają towary w ilościach określonych w wykazie 3.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *The Carriage of Dangerous Goods and Use of Transportable Pressure Equipment Regulations 2004: Regulation 7(4) and Regulation 36 Authorisation Number 13.*

Uwagi: Wymagania ADR są nieodpowiednie dla końcowych etapów przewozu ze składu dystrybucyjnego do detalisty lub użytkownika, bądź od detalisty do użytkownika końcowego. Celem niniejszego odstępstwa jest umożliwienie przewozu naczyń wewnętrznych z towarami przeznaczonymi do dystrybucji lokalnej na ostatnim etapie dystrybucji lokalnej bez opakowania zewnętrznego.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO-a-UK-5

Przedmiot: Dopuszczenie innej »maksymalnej ilości całkowitej przypadającej na jednostkę transportową« dla towarów klasy 1 w kategoriach 1 i 2 tabeli w ppkt 1.1.3.6.3 (N10).

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 1.1.3.6.3 i 1.1.3.6.4.

Treść załącznika do dyrektywy: Zwolnienia odnoszące się do ilości przewożonych na jednostkę transportową.

Treść ustawodawstwa krajowego: Ustanawia zasady dotyczące zwolnień w zakresie ograniczeń ilościowych i mieszanych ładunków materiałów wybuchowych.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Carriage of Explosives by Road Regulations 1996, reg. 13 and Schedule 5; reg. 14 and Schedule 4.*

Uwagi: Celem jest umożliwienie wprowadzenia różnych ograniczeń ilościowych dla towarów klasy 1, mianowicie »50« dla kategorii 1 i »500« dla kategorii 2. Przy obliczaniu ładunków mieszanych stosuje się mnożniki »20« dla kategorii transportu 1 i »2« dla kategorii transportu 2.

Poprzednio objęte art. 6 ust. 10 dyrektywy 94/55/WE.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO-a-UK-6

Przedmiot: Zwiększenie maksymalnej masy netto artykułów wybuchowych dopuszczalnych w pojazdach EX/II (N13).

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 7.5.5.2.

Treść załącznika do dyrektywy: Ograniczenia przewożonych ilości substancji i artykułów wybuchowych.

Treść ustawodawstwa krajowego: Ograniczenia przewożonych ilości substancji i artykułów wybuchowych.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Carriage of Explosives by Road Regulations 1996, reg. 13, Schedule 3.*

Uwagi: Przepisy Zjednoczonego Królestwa dopuszczają maksymalną masę netto 5 000 kg w przypadku pojazdów typu II w grupach zgodności 1.1C, 1.1D, 1.1E i 1.1J.

Wiele artykułów klas 1.1C, 1.1D, 1.1E i 1.1J przewożonych w Europie to duże lub nieporęczne przedmioty, a ich długość przekracza 2,5 m. Są to głównie artykuły wybuchowe do celów wojskowych. Ograniczenia konstrukcyjne pojazdów EX/III (wymaga się, aby były to pojazdy zamknięte) sprawiają duże trudności przy załadunku i rozładunku tego rodzaju artykułów. Niektóre artykuły wymagają specjalnych urządzeń załadowniczych i rozładowniczych na początku i końcu transportu. W praktyce urządzenia tego rodzaju spotykane są rzadko. W Zjednoczonym Królestwie używa się niewielu pojazdów EX/III i dla przemysłu niezwykle uciążliwy byłby wymóg konstruowania dalszych specjalistycznych pojazdów EX/III do przewozu tego typu materiałów wybuchowych.

W Zjednoczonym Królestwie wojskowe materiały wybuchowe są przewożone głównie przez przewoźników komercyjnych i dlatego nie mogą oni korzystać ze zwolnień dla pojazdów wojskowych przewidzianych w dyrektywie ramowej. W celu rozwiązania tego problemu Zjednoczone Królestwo zawsze zezwalało na przewóz w pojazdach EX/II do 5 000 kg tego typu artykułów. Obecne ograniczenie nie zawsze wystarcza, gdyż jeden artykuł może zawierać więcej niż 1 000 kg materiału wybuchowego.

Od 1950 r. miały miejsce tylko dwa przypadki (oba w latach pięćdziesiątych) eksplozji materiałów wybuchowych o wadze ponad 5 000 kg. Eksplozje te były spowodowane zapaleniem się opony i przeniesieniem ognia przez gorący układ wydechowy do osłony. Pożary mogłyby wystąpić przy mniejszym ładunku. Nie było ofiar śmiertelnych ani rannych.

Istnieją dowody doświadczalne sugerujące, że jest mało prawdopodobne, aby przy prawidłowo zapakowanych artykułach wybuchowych eksplozja mogła być skutkiem uderzenia, np. przy zderzeniu pojazdów. Dowody pochodzące ze sprawozdań wojskowych i danych z prób uderzeń pocisków wskazują, że dla zainicjowania eksplozji naboju potrzebna jest prędkość zderzenia przekraczająca prędkość otrzymywaną w próbie zrzutowej z wysokości 12 m.

Obecne normy bezpieczeństwa nie byłyby naruszone.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO-a-UK-7

Przedmiot: Zwolnienie z wymagań w zakresie kontroli małych ilości niektórych towarów klasy 1 (N12).

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 8.4 i 8.5 S1(6).

Treść załącznika do dyrektywy: Wymagania w zakresie kontroli pojazdów przewożących określone ilości towarów niebezpiecznych.

Treść ustawodawstwa krajowego: Przewiduje urządzenia bezpiecznego parkowania i kontroli, lecz nie wymaga, aby niektóre ładunki klasy 1 były nadzorowane przez cały czas, jak wymaga się tego w ADR, dział 8.5 S1(6).

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations 1996*, reg. 24.

Uwagi: W kontekście krajowym wymagania ADR w zakresie nadzoru nie zawsze są wykonalne.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO-a-UK-8

Przedmiot: Złagodzenie ograniczeń w zakresie transportu mieszanych ładunków materiałów wybuchowych oraz materiałów wybuchowych z innymi towarami niebezpiecznymi, w wagonach, pojazdach i kontenerach (N4/5/6).

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 7.5.2.1 i 7.5.2.2.

Treść załącznika do dyrektywy: Ograniczenia w zakresie niektórych typów ładunków mieszanych.

Treść ustawodawstwa krajowego: Ustawodawstwo krajowe jest mniej restrykcyjne w zakresie mieszanych ładunków materiałów wybuchowych, pod warunkiem że tego rodzaju transport może być wykonany bez ryzyka.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations 1996*, Regulation 18.

Uwagi: Zjednoczone Królestwo pragnie dopuścić kilka wersji zasad dotyczących równoczesnego przewozu materiałów wybuchowych różnych rodzajów oraz materiałów wybuchowych razem z innymi towarami niebezpiecznymi. Każda wersja będzie mieć ograniczenia ilościowe dotyczące jednego lub wielu elementów składowych ładunku i będzie dopuszczona jedynie pod warunkiem, że »przedsięwzięto wszelkie uzasadnione, wykonalne praktycznie środki celem uniemożliwienia stykania się materiałów wybuchowych lub stwarzania zagrożenia w inny sposób przez wszelkie tego rodzaju towary«.

Przykłady wersji, które chce dopuścić Zjednoczone Królestwo:

1. Materiały wybuchowe o numerach UN 0029, 0030, 0042, 0065, 0081, 0082, 0104, 0241, 0255, 0267, 0283, 0289, 0290, 0331, 0332, 0360 lub 0361 można przewozić w tym samym pojeździe z towarami niebezpiecznymi o numerze UN 1942. Ilość towaru o numerze UN 1942 dopuszczonego do przewozu ogranicza się przez uznanie go za materiał wybuchowy 1.1D.
2. Materiały wybuchowe o numerach UN 0191, 0197, 0312, 0336, 0403, 0431 lub 0453 można przewozić w tym samym pojeździe z towarami niebezpiecznymi (z wyjątkiem gazów łatwopalnych, substancji zakaźnych i substancji toksycznych) dla kategorii transportu 2 lub z towarami niebezpiecznymi dla kategorii transportu 3 lub dla dowolnej ich kombinacji, pod warunkiem że całkowita masa lub objętość towarów niebezpiecznych dla kategorii transportu 2 nie przekracza 500 kg lub 500 l i całkowita masa netto tego rodzaju materiałów wybuchowych nie przekracza 500 kg.

3. Materiały wybuchowe o kodzie klasyfikacyjnym 1.4G można przewozić z płynami i gazami łatwopalnymi dla kategorii transportu 2 lub z gazami niepalnymi i nietoksycznymi dla kategorii transportu 3 lub dla dowolnej ich kombinacji w tym samym pojeździe, pod warunkiem że całkowita masa lub objętość towarów niebezpiecznych razem wziętych nie przekracza 200 kg lub 200 l i całkowita masa netto materiałów wybuchowych nie przekracza 20 kg.
4. Artykuły wybuchowe o numerach UN 0106, 0107 lub 0257 można przewozić z artykułami wybuchowymi z grup zgodności D, E lub F, których są one składnikami. Całkowita ilość materiałów wybuchowych o numerach UN 0106, 0107 lub 0257 nie może przekraczać 20 kg.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO-a-UK-9

Przedmiot: Alternatywa dla umieszczania pomarańczowych tabliczek w przypadku małych przesyłek materiałów radioaktywnych w małych pojazdach.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 5.3.2.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymóg dotyczący pomarańczowych tabliczek umieszczanych na małych pojazdach przewożących materiały radioaktywne.

Treść ustawodawstwa krajowego: Zezwala na wszelkie odstępstwa zatwierdzone zgodnie z niniejszym postępowaniem. Wnioskowane odstępstwo jest następujące:

Pojazdy muszą:

- a) być opatrzone plaketkami zgodnie z właściwymi postanowieniami ADR, pkt 5.3.2; lub
- b) w przypadku pojazdów przewożących mniej niż 10 opakowań zawierających materiały nierozszczepialne lub rozszczepialne i gdy suma indeksów przewozowych tych opakowań nie przekracza 3, mogą ewentualnie posiadać oznakowanie zgodne z wymogami ustawodawstwa krajowego.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *The Radioactive Material (Road Transport) Regulations 2002, Regulation 5(4)(d).*

Uwagi:

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

Na podstawie art. 6 ust. 2 lit. b) ppkt (i) dyrektywy 2008/68/WE

BE Belgia

RO-bi-BE-1

Przedmiot: Transport w bliskim sąsiedztwie obiektów przemysłowych, w tym transport drogą publiczną.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: Załączniki A i B.

Treść załącznika do dyrektywy: Załączniki A i B.

Treść ustawodawstwa krajowego: Odstępstwa dotyczą dokumentacji, etykietowania i oznakowania opakowań oraz świadectwa kierowcy.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Déroptions 2-89, 4-97 et 2-2 000.*

Uwagi: Towary niebezpieczne są przewożone między obiektami

- odstępstwo 2-89: przejazd przez publiczną drogę główną (chemikalia w opakowaniach);
- odstępstwo 4-97: odległość 2 km (wlewkę surówki o temperaturze 600 °C);
- odstępstwo 2-2 000: odległość ok. 500 m (duży pojemnik do przewozu luzem (DPPL), PG II, III, klasy 3, 5.1, 6.1, 8 i 9).

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–BE–3

Przedmiot: Szkolenie kierowców.

Transport lokalny towarów o numerach UN 1202, 1203 i 1223 w opakowaniach i w cysternach (w Belgii, w promieniu 75 km od siedziby statutowej).

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 8.2.

Treść załącznika do dyrektywy:

Struktura szkolenia:

- 1) opakowania szkoleniowe;
- 2) cysterna szkoleniowa;
- 3) szkolenie specjalne CI 1;
- 4) szkolenie specjalne CI 7.

Treść ustawodawstwa krajowego: Definicje – świadectwo – wydanie – duplikaty – ważność i przedłużenie – organizacja kursów i egzamin – odstępstwa – kary – przepisy końcowe.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: Zostanie określone w mających się ukazać przepisach.

Uwagi: Proponuje się kurs dla początkujących kończący się egzaminem ograniczonym do transportu towarów o numerach UN 1202, 1203 i 1223 w opakowaniach i w cysternach w promieniu 75 km od miejsca siedziby statutowej, przy czym długość szkolenia musi spełniać wymagania ADR, a po pięciu latach kierowca musi odbyć kurs utrwalający wiedzę i zdać egzamin – świadectwo zawiera adnotację »transport krajowy towarów o numerach UN 1202, 1203 i 1223, zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 2008/68/WE«.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–BE–4

Przedmiot: Transport towarów niebezpiecznych w cysternach w celu ich likwidacji w drodze spalania.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 3.2.

Treść ustawodawstwa krajowego: W drodze odstępstwa od tabeli w dziale 3.2 dopuszcza się używanie, pod pewnymi warunkami, kontenera cysterny o kodzie cysterny L4BH zamiast kodu cysterny L4DH w transporcie płynu reagującego z wodą, toksycznego, III, bez innych określeń.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Dérogation 01 – 2002*.

Uwagi: Przepis ten można stosować do transportu odpadów niebezpiecznych na małe odległości.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–BE–5

Przedmiot: Transport odpadów do zakładów unieszkodliwiania odpadów.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 5.2, 5.4, 6.1 (dawny przepis: A5, 2X14, 2X12).

Treść załącznika do dyrektywy: Klasyfikacja, oznakowanie i wymogi dotyczące opakowania.

Treść ustawodawstwa krajowego: Zamiast dokonywania klasyfikacji odpadów zgodnie z ADR, odpady przypisywane są do różnych grup (palne rozpuszczalniki, farby, kwasy, akumulatory itp.) w celu zapobieżenia niebezpiecznym reakcjom w obrębie jednej grupy. Wymagania dotyczące produkcji opakowań są mniej restrykcyjne.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Arrêté royal relatif au transport des marchandises dangereuses par route*.

Uwagi: Przepis ten może być stosowany w odniesieniu do transportu małych ilości odpadów do zakładów unieszkodliwiania odpadów.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–BE–6

Przedmiot: Przyjęcie RO–bi–SE–5.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego:

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–BE–7

Przedmiot: Przyjęcie RO–bi–SE–6

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego:

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–BE–8

Przedmiot: Przyjęcie RO–bi–UK–2

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego:

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

DE Niemcy

RO–bi–DE–1

Przedmiot: Rezygnacja z niektórych danych w dokumencie przewozowym (n2).

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.1.1.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Treść dokumentu przewozowego.

Treść ustawodawstwa krajowego: Dotyczy wszystkich klas z wyjątkiem klas 1 (oprócz 1.4S), 5.2 i 7.

W dokumencie przewozowym nie jest wymagane wskazanie:

- a) odbiorcy w przypadku dystrybucji lokalnej (z wyjątkiem pełnego ładunku i transportu na niektórych trasach);
- b) liczby i typu opakowań, jeśli nie stosuje się ppkt 1.1.3.6 i jeśli pojazd jest zgodny ze wszystkimi przepisami załączników A i B;
- c) w przypadku pustych, nieoczyszczonych cystern wystarczy dokument przewozowy dotyczący ostatniego ładunku.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Gefahrgut-Ausnahmeverordnung – GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350); Ausnahme 18.*

Uwagi: Stosowanie wszystkich przepisów jest niepraktyczne w tego rodzaju ruchu drogowym.

Odstępstwo zarejestrowane przez Komisję Europejską pod nr 22 (na mocy art. 6 ust. 10 dyrektywy 94/55/WE).

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–DE–2

Przedmiot: Transport luzem materiałów klasy 9 zanieczyszczonych PCB.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 7.3.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Transport luzem.

Treść ustawodawstwa krajowego: Upoważnienie do transportu luzem w nadwoziach wymiennych lub uszczelnionych kontenerach, które mają uniemożliwiać przepuszczanie płynów lub pyłu.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Gefahrgut-Ausnahmeverordnung – GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350); Ausnahme 11.*

Uwagi: Odstępstwo 11 ograniczone do dnia 31 grudnia 2004 r.; od 2005 r. te same przepisy w ADR i RID.

Zobacz również: Porozumienie wielostronne M137.

Lista nr 4*.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–DE–3

Przedmiot: Transport opakowanych odpadów niebezpiecznych.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 1 do 5.

Treść załącznika do dyrektywy: Klasyfikacja, opakowanie i oznakowanie.

Treść ustawodawstwa krajowego: Klasy od 2 do 6.1, 8 i 9: Pakowanie kombinowane i transport niebezpiecznych odpadów w opakowaniach i DPPL; odpady muszą być zapakowane w opakowania wewnętrzne (w formie, w jakiej zostały zebrane) i zaklasyfikowane do określonych grup odpadów (w celu uniknięcia niebezpiecznych reakcji w obrębie grupy odpadów); wykorzystanie specjalnych pisemnych instrukcji odnoszących się do grup odpadów i stosowanych jako list przewozowy; zbiórka odpadów domowych i laboratoryjnych itp.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Gefahrgut-Ausnahmeverordnung – GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350); Ausnahme 20.*

Uwagi: Lista nr 6*.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

DK Dania

RO–bi–DK–1

Przedmiot: UN 1202, 1203, 1223 i klasa 2 – niewymagany dokument przewozowy.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymagany dokument przewozowy.

Treść ustawodawstwa krajowego: W transporcie produktów z ropy naftowej klasy 3, UN 1202, 1203 i 1223 oraz gazów klasy 2 w związku z dystrybucją (towary dostarczane do dwóch lub więcej odbiorców i odbiór zwróconych towarów w podobnych sytuacjach) dokument przewozowy nie jest konieczny, pod warunkiem że pisemne instrukcje, poza informacją wymaganą w ADR, podają informację o numerze UN, nazwę i klasę.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Bekendtgørelse nr. 729 af 15/08/2001 om vejtransport af farligt gods.*

Uwagi: Powodem wprowadzenia wyżej wymienionego odstępstwa krajowego jest rozwój urządzeń elektronicznych umożliwiających np. spółkom naftowym stosowanie w sposób ciągły urządzeń elektronicznych do przekazywania do pojazdów informacji zawierających dane o kliencie. Ponieważ informacja ta jest niedostępna na początku transportu i jest przekazywana do pojazdu w trakcie transportu, nie jest możliwe sporządzenie dokumentów przewozowych przed rozpoczęciem transportu. Ten rodzaj transportu jest ograniczony do określonych obszarów.

Odstępstwo dla Danii dotyczące podobnego przepisu na mocy art. 6 ust. 10 dyrektywy 94/55/WE.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–DK–2

Przedmiot: Przyjęcie RO–bi–SE–6

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Bekendtgørelse nr. 437 af 6. juni 2005 om vejtransport af farligt gods, z późniejszymi zmianami.*

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–DK–3

Przedmiot: Przyjęcie RO–bi–UK–1

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Bekendtgørelse nr. 437 af 6. juni 2005 om vejtransport af farligt gods, z późniejszymi zmianami.*

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

EL Grecja

RO–bi–EL–1

Przedmiot: Odstępstwo w zakresie wymagań bezpieczeństwa dotyczących cystern stałych (pojazdów cystern) zarejestrowanych przed dniem 31 grudnia 2001 r. do transportu lokalnego lub małych ilości niektórych kategorii towarów niebezpiecznych.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 1.6.3.6, 6.8.2.4.2, 6.8.2.4.3, 6.8.2.4.4, 6.8.2.4.5, 6.8.2.1.17–6.8.2.1.22, 6.8.2.1.28, 6.8.2.2, 6.8.2.2.1, 6.8.2.2.2.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymogi dotyczące konstrukcji, urządzeń, homologacji typu, kontroli i badań oraz oznaczania cystern stałych (pojazdów cystern), cystern odejmowalnych, kontenerów cystern i cystern typu »nadwozie wymienne«, ze ściankami zbiornika wykonanymi z metali oraz pojazdów baterii i wieloelementowych kontenerów gazowych.

Treść ustawodawstwa krajowego: Przepis przejściowy: Cysterny stałe (pojazdy cysterny), cysterny odejmowalne i kontenery cysterny po raz pierwszy zarejestrowane w Grecji między dniem 1 stycznia 1985 r. a dniem 31 grudnia 2001 r. mogą być dalej używane do dnia 31 grudnia 2010 r. Ten przepis przejściowy dotyczy pojazdów przeznaczonych do transportu następujących materiałów niebezpiecznych (numery UN: 1202, 1268, 1223, 1863, 2614, 1212, 1203, 1170, 1090, 1193, 1245, 1294, 1208, 1230, 3262, 3257). Ma on odnosić się do małych ilości lub transportu lokalnego pojazdami zarejestrowanymi w podanym wyżej okresie. Ten okres przejściowy obowiązuje pojazdy cysterny dostosowane zgodnie z:

- 1) przepisami ADR w zakresie kontroli i badań: 6.8.2.4.2, 6.8.2.4.3, 6.8.2.4.4, 6.8.2.4.5 (ADR 1999: 211 151, 211 152, 211 153, 211 154);
- 2) minimalna grubość ścianki zbiornika 3 mm dla cystern ze zbiornikiem o pojemności przedziału do 3 500 l i co najmniej 4 mm grubości stali miękkiej w przypadku cystern z przedziałami o pojemności do 6 000 l, niezależnie od typu lub grubości ścianek rozdzielających;
- 3) jeśli zastosowanym materiałem jest aluminium lub inny metal, cysterny powinny być zgodne z wymogami dotyczącymi grubości i innymi specyfikacjami technicznymi wynikającymi z rysunków zatwierdzonych przez organy lokalne kraju, w którym były poprzednio zarejestrowane. W przypadku braku rysunków technicznych cysterny powinny spełniać wymagania ppkt 6.8.2.1.17 (211 127);
- 4) cysterny powinny być zgodne z przepisami zawartymi pod liczbami marginesowymi 211 128, ppkt 6.8.2.1.28 (211 129), ppkt 6.8.2.2 oraz ppkt 6.8.2.2.1 i ppkt 6.8.2.2.2 (211 130, 211 131).

Dokładniej, pojazdy cysterny o masie mniejszej niż 4 t używane jedynie w transporcie lokalnym oleju napędowego (numer UN 1202), zarejestrowane po raz pierwszy przed dniem 31 grudnia 2002 r., jeśli grubość ścianki ich zbiornika jest mniejsza niż 3 mm, mogą być używane jedynie, jeśli zostały dostosowane zgodnie z przepisem zawartym pod liczbą marginalną 211 127 (5)b4 (ppkt 6.8.2.1.20).

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: Τεχνικές Προδιαγραφές κατασκευής, εξοπλισμού και ελέγχων των δεξαμενών μεταφοράς συγκεκριμένων κατηγοριών επικινδύνων εμπορευμάτων για σταθερές δεξαμενές (οχήματα-δεξαμενές), αποσυρμολογούμενες δεξαμενές που βρίσκονται σε κυκλοφορία (Wymagania w zakresie konstrukcji, urządzeń, kontroli i badania cystern stałych (pojazdów cystern) i cystern odejmowalnych będących w eksploatacji, dla niektórych kategorii towarów niebezpiecznych).

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–EL–2

Przedmiot: Odstępstwo od wymagań w zakresie konstrukcji pojazdu podstawowego w odniesieniu do pojazdów przeznaczonych do transportu lokalnego towarów niebezpiecznych i zarejestrowanych po raz pierwszy przed dniem 31 grudnia 2001 r.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: ADR 2001: 9.2, 9.2.3.2, 9.2.3.3.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymagania w zakresie konstrukcji pojazdów podstawowych.

Treść ustawodawstwa krajowego: Odstępstwo stosuje się do pojazdów przeznaczonych do transportu lokalnego towarów niebezpiecznych (numery UN 1202, 1268, 1223, 1863, 2614, 1212, 1203, 1170, 1090, 1193, 1245, 1294, 1208, 1230, 3262 i 3257) zarejestrowanych po raz pierwszy przed dniem 31 grudnia 2001 r.

Wymienione wyżej pojazdy powinny być zgodne z wymogami części 9 (pkt 9.2.1 do 9.2.6) załącznika B do dyrektywy 94/55/WE z następującymi wyjątkami.

Zgodność z wymogami ppkt 9.2.3.2 konieczna jest jedynie w przypadkach, gdy pojazd jest wyposażony przez producenta pojazdu w przeciwblokujący układ hamulcowy; musi on być wyposażony w układ hamowania długotrwałego określony w ppkt 9.2.3.3.1, ale niekoniecznie musi być zgodny z ppkt 9.2.3.3.2 i 9.2.3.3.3.

Zasilanie elektryczne tachografu powinno być doprowadzone poprzez przegrodę bezpieczeństwa dołączoną bezpośrednio do akumulatora (liczba marginalna 220 514), natomiast urządzenie elektryczne mechanizmu podnoszenia osi wózka kołowego należy zainstalować w miejscu, w którym było zainstalowane po raz pierwszy przez producenta pojazdu, a ponadto musi ono być odpowiednio chronione szczelną obudową (liczba marginalna 220 517).

W szczególności pojazdy cysterny o masie maksymalnej mniejszej niż 4 t przeznaczone do lokalnego transportu oleju opałowego (numer UN 1202) powinny być zgodne z wymogami ppkt 9.2.2.3, 9.2.2.6, 9.2.4.3 i 9.2.4.5, ale niekoniecznie z pozostałymi wymogami.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: Τεχνικές Προδιαγραφές ήδη κυκλοφορούντων οχημάτων που διενεργούν εθνικές μεταφορές ορισμένων κατηγοριών επικινδύνων εμπορευμάτων. (Wymagania techniczne dotyczące pojazdów będących już w eksploatacji, przeznaczonych do transportu lokalnego niektórych kategorii towarów niebezpiecznych).

Uwagi: Liczba wymienionych wyżej pojazdów jest mała, jeśli porówna się ją z całkowitą liczbą pojazdów już zarejestrowanych, a ponadto są one przeznaczone jedynie do transportu lokalnego. Forma wnioskowanego odstępowstwa, wielkość rozważanego parku samochodowego oraz typ przewożonych towarów nie stwarzają problemu dla bezpieczeństwa drogowego.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

ES Hiszpania

RO–bi–ES–2

Przedmiot: Specjalny sprzęt do dystrybucji bezwodnego amoniaku.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 6.8.2.2.2.

Treść załącznika do dyrektywy: W celu uniknięcia jakichkolwiek strat w ładunku w przypadku uszkodzenia osprzętu zewnętrznego (rur, bocznych urządzeń odcinających) wewnętrzny zawór odcinający i jego gniazdo muszą być chronione przed niebezpieczeństwem ich odkręcenia przez naprężenia zewnętrzne lub powinny być tak skonstruowane, aby były odporne na działanie takich naprężeń. Musi istnieć możliwość zabezpieczenia urządzeń napełniających i spustowych (w tym kołnierzy lub korków gwintowanych) oraz ochronnych zaślepek (jeżeli występują) przed przypadkowym otwarciem.

Treść ustawodawstwa krajowego: Cysterny stosowane w rolnictwie do dystrybucji i stosowania bezwodnego amoniaku, które zostały wprowadzone do użytku przed dniem 1 stycznia 1997 r., mogą być wyposażone w zewnętrzny, zamiast wewnętrznego, osprzęt bezpieczeństwa, pod warunkiem że osprzęt ten zapewnia przynajmniej taką samą ochronę, jak ściana cysterny.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: Real Decreto 551/2006. Anejo 1. Apartado 3.

Uwagi: Przed dniem 1 stycznia 1997 r. rodzaj cysterny wyposażonej w zewnętrzny osprzęt bezpieczeństwa był używany wyłącznie w rolnictwie do dawkowania bezwodnego amoniaku bezpośrednio do gleby. Obecnie nadal używane są różne cysterny tego rodzaju. Cysterny te są rzadko napędzane, ładowane, przewożone drogą, są natomiast wykorzystywane wyłącznie do rozrzucania nawozów na dużych farmach.

Termin ważności: 29 lutego 2016 r.

FI Finlandia

RO–bi–FI–1

Przedmiot: Zmiana informacji w dokumencie przewozowym dotyczącym substancji wybuchowych.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.1.2.1 lit. a).

Treść załącznika do dyrektywy: Przepisy szczególne dla klasy 1.

Treść ustawodawstwa krajowego: W dokumencie przewozowym dozwolone jest podawanie ilości detonatorów (1 000 detonatorów odpowiada 1 kg materiałów wybuchowych) zamiast rzeczywistej masy substancji wybuchowych.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Liikenne- ja viestintäministeriön asetus vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä (277/2002; 313/2003).*

Uwagi: Informacja uznawana jest za wystarczającą dla transportu krajowego. Odstępstwo to jest stosowane głównie dla przemysłu materiałów wybuchowych w odniesieniu do małych ilości materiałów przewożonych w transporcie lokalnym.

Odstępstwo zarejestrowane przez Komisję Europejską pod nr 31.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–FI–2

Przedmiot: Przyjęcie RO–bi–SE–10

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego:

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–FI–3

Przedmiot: Przyjęcie RO–bi–DE–1

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego:

Termin ważności: 29 lutego 2016 r.

FR Francja

RO–bi–FR–1

Przedmiot: Stosowanie dokumentów z transportu morskiego jako dokumentów przewozowych w przewozach na krótkich odcinkach po rozładunku statku.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Informacja podawana w dokumentach stosowanych jako dokumenty przewozowe dotyczące towarów niebezpiecznych.

Treść ustawodawstwa krajowego: Dokumentu z transportu morskiego używa się jako dokumentu przewozowego w promieniu 15 km.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport des marchandises dangereuses par route – Article 23-4.*

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–FR–3

Przedmiot: Transport stałych zbiorników zasobnikowych LPG (18).

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: Załączniki A i B.

Treść ustawodawstwa krajowego: Transport stałych zbiorników zasobnikowych LPG podlega zasadom szczególnym. Zastosowanie tylko do małych odległości.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport des marchandises dangereuses par route – Article 30.*

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–FR–4

Przedmiot: Warunki szczególne dotyczące szkolenia kierowców i homologacji pojazdów używanych w transporcie rolniczym (małe odległości).

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 6.8.3.2; 8.2.1 i 8.2.2.

Treść załącznika do dyrektywy: Urządzenia do cystern i szkolenie kierowców.

Treść ustawodawstwa krajowego:

Przepisy szczególne dotyczące homologacji pojazdów.

Szkolenie specjalne kierowców.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport des marchandises dangereuses par route – Article 29-2 – Annex D4.*

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

IE Irlandia

RO–bi–IE–1

Przedmiot: Zwolnienie z wymogu zawartego w ppkt 5.4.1.1.1, dotyczącego umieszczania w dokumencie przewozowym danych dotyczących (i) nazw i adresów odbiorców; (ii) liczby i rodzaju opakowań; oraz (iii) całkowitej ilości towarów niebezpiecznych w przypadku dostawy do użytkownika końcowego nafty, oleju napędowego lub gazu płynnego, noszących odpowiednie numery identyfikacyjne substancji UN 1223, UN 1202 i UN 1965.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.

Treść załącznika do dyrektywy: Dokumentacja.

Treść ustawodawstwa krajowego: W przypadku dostawy do użytkownika końcowego nafty, oleju napędowego lub gazu płynnego, noszących odpowiednie numery identyfikacyjne substancji UN 1223, UN 1202 i UN 1965, zgodnie z dodatkiem B.5 do załącznika B do ADR, nie jest konieczne umieszczanie na jednostce transportowej danych dotyczących nazwy i adresu odbiorcy, liczby i rodzaju opakowań, pojemników DPPL lub naczyni ani całkowitej ilości przewożonego towaru.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Regulation 82(2) of the «Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004».*

Uwagi: W przypadku dostawy oleju opałowego do użytkowników domowych powszechną praktyką jest »dopełnianie« zbiornika zasobnikowego klienta — stąd też rzeczywista wielkość dostawy jest nieznana, jak również nie jest znana liczba klientów (obsługiwanych w każdym pojedynczym przejeździe) w momencie, kiedy załadowany pojazd cysterna rozpoczyna swoją podróż. W przypadku dostawy butli z LPG do gospodarstw domowych powszechną praktyką jest zastępowanie pustych butli pełnymi butlami — stąd liczba klientów oraz ilości towaru wysyłane do indywidualnych klientów są nieznane na początku przewozu.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–IE–2

Przedmiot: Zwolnienie pozwalające na to, aby dokumentem przewozowym, wymaganym w ppkt 5.4.1.1.1, był dokument odnoszący się do ostatniego ładunku w przypadku transportu pustych, nieoczyszczonych cystern.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.

Treść załącznika do dyrektywy: Dokumentacja.

Treść ustawodawstwa krajowego: W przypadku przewozu pustych, nieoczyszczonych cystern wystarczający jest dokument przewozowy dotyczący ostatniego ładunku.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Regulation 82(3) of the »Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004«.*

Uwagi: Szczególnie w przypadku dostawy benzyny lub oleju napędowego do stacji benzynowych pojazd cysterna powraca bezpośrednio do składu paliw (w celu ponownego załadunku na potrzeby następnych dostaw) natychmiast po dostarczeniu ostatniego ładunku.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–IE–3

Przedmiot: Zwolnienie pozwalające na załadunek i rozładunek towarów niebezpiecznych, do którego odnosi się przepis szczególny CV1 w pkt 7.5.11 lub S1 w dziale 8.5, w miejscu publicznym bez specjalnego pozwolenia uzyskanego od właściwych organów.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 7.5 i 8.5.

Treść załącznika do dyrektywy: Dodatkowe przepisy dotyczące załadunku, rozładunku i przeładunku.

Treść ustawodawstwa krajowego: Załadunek i rozładunek towarów niebezpiecznych w miejscu publicznym jest dozwolony bez specjalnego pozwolenia uzyskanego od organu właściwego w ramach odstępstwa od wymogów pkt 7.5.11 lub działu 8.5.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Regulation 82(5) of the »Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004«.*

Uwagi: W ramach transportu krajowego, odbywającego się w obrębie danego państwa, przepis ten stanowi znaczne obciążenie dla właściwych organów.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–IE–5

Przedmiot: Zwolnienie z zakazu określonego w ppkt 7.5.2.1, dotyczącego dokonywania »załadunku mieszanego« w odniesieniu do artykułów grupy zgodności B oraz substancji i artykułów grupy zgodności D na ten sam pojazd razem z towarami niebezpiecznymi klas 3, 5.1 i 8, w cysternach.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 7.5.

Treść załącznika do dyrektywy: Przepisy dotyczące załadunku, rozładunku i przeładunku.

Treść ustawodawstwa krajowego: Opakowania zawierające artykuły grupy zgodności B klasy 1 ADR i opakowania zawierające substancje i artykuły grupy zgodności D klasy 1 ADR mogą być przewożone tym samym pojazdem razem z towarami niebezpiecznymi klas 3, 5.1 lub 8 ADR, pod warunkiem że a) wymienione opakowania klasy 1 ADR przewożone są w oddzielnych kontenerach/przedziałach o zatwierdzonej budowie oraz w warunkach wymaganych przez właściwy organ; oraz b) wymienione substancje klas 3, 5.1 lub 8 ADR są przewożone w naczyniach spełniających wymagania właściwego organu dotyczące ich budowy, konstrukcji, testowania, badania, obsługi i wykorzystania.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Regulation 82(7) of the »Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004«.*

Uwagi: Zezwolenie, na warunkach zatwierdzonych przez właściwy organ, na załadunek artykułów i substancji klasy 1 grup zgodności B i D na ten sam pojazd z towarami niebezpiecznymi klas 3, 5.1 i 8, w cysternach – tj. »ciężarówkach z zamontowanymi pompami«.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–IE–6

Przedmiot: Zwolnienie z wymagania zawartego w ppkt 4.3.4.2.2, zgodnie z którym elastyczne rury napelniające i spustowe, które nie są na stałe przymocowane do ścianki zbiornika pojazdu cysterny, mają być puste w czasie transportu.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 4.3.

Treść załącznika do dyrektywy: Wykorzystanie pojazdów cystern.

Treść ustawodawstwa krajowego: Nie wymaga się, aby zwoje elastycznych przewodów giętkich (w tym stałe przewody rurowe połączone z tymi przewodami) przymocowane do pojazdów cystern biorących udział w dystrybucji detalicznej produktów naftowych oznaczonych numerami identyfikacyjnymi substancji UN 1011, UN 1202, UN 1223, UN 1863 i UN 1978 były puste podczas przewozu drogowego, pod warunkiem że podjęte są odpowiednie środki w celu zapobieżenia jakimkolwiek stratom ładunku.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Regulation 82(8) of the «Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004».*

Uwagi: Elastyczne przewody giętkie przymocowane do pojazdów cystern prowadzących dostawy do domów muszą być zawsze pełne, nawet podczas transportu. System spustowy znany jest jako system »mokrej linii« i wymaga, aby miernik i przewód giętki pojazdu cysterny były zalane, co zapewnia, że klient otrzymuje odpowiednią ilość produktu.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–IE–7

Przedmiot: Zwolnienie z niektórych wymagań określonych w pkt 5.4.0, ppkt 5.4.1.1.1 i pkt 7.5.11 ADR w odniesieniu do transportu luzem saletry amonowej o numerze UN 2067 z portów do odbiorców.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.0, 5.4.1.1.1 i 7.5.11.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymóg dotyczący odrębnego dokumentu przewozowego określającego poprawną całkowitą ilość konkretnego ładunku dla każdej podróży oraz wymóg dotyczący czyszczenia pojazdu przed i po każdej podróży.

Treść ustawodawstwa krajowego: Proponowane odstępstwo mające na celu wprowadzenie modyfikacji wymagań ADR dotyczących dokumentu przewozowego oraz czyszczenia pojazdu; uwzględnienie praktycznej strony transportu hurtowego z portu do odbiorcy.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Proponowana zmiana do «Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004».*

Uwagi: Przepisy ADR wymagają a) odrębnego dokumentu przewozowego określającego całkowitą masę przewożonych towarów niebezpiecznych w odniesieniu do danego ładunku; oraz b) stosowania specjalnego przepisu »CV24« dotyczącego czyszczenia w odniesieniu do wszystkich ładunków przewożonych pomiędzy portem i odbiorcą podczas rozładunku statku przewożącego ładunki masowe. Ponieważ jest to transport lokalny i dotyczy on rozładunku statku przewożącego ładunki masowe, w tym ładunki wieloelementowe (przeładowywane tego samego dnia lub w czasie kolejnych dni) tej samej substancji pomiędzy statkiem przewożącym ładunki masowe i odbiorcą; pojedynczy dokument przewozowy określający przybliżoną całkowitą masę każdego ładunku powinien być dokumentem wystarczającym, a stosowanie przepisu szczególnego »CV24« nie powinno być konieczne.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

LT Litwa

RO–bi–LT–1

Przedmiot: Przyjęcie RO–bi–EL–1

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2000 m. kovo 23 d. nutarimas Nr. 337 »Dėl pavojingų krovinių vežimo kelių transportu Lietuvos Respublikoje«* (uchwała rządu nr 337 w sprawie transportu drogowego towarów niebezpiecznych w Republice Litewskiej, przyjęta w dniu 23 marca 2000 r.).

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–LT–2

Przedmiot: Przyjęcie RO–bi–EL–2.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2000 m. kovo 23 d. nutarimas Nr. 337 »Dėl pavojingų krovinių vežimo kelių transportu Lietuvos Respublikoje«* (uchwała rządu nr 337 w sprawie transportu drogowego towarów niebezpiecznych w Republice Litewskiej, przyjęta w dniu 23 marca 2000 r.).

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

NL *Niderlandy*

RO–bi–NL–13

Przedmiot: Program dotyczący transportu domowych odpadów niebezpiecznych z 2004 r.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 1.1.3.6, 3.3, 4.1.4, 4.1.6, 4.1.8, 4.1.10, 5.1.2, 5.4.0, 5.4.1, 5.4.3, 6.1, 7.5.4, 7.5.7, 7.5.9, 8 i 9.

Treść załącznika do dyrektywy: Zwolnienia dotyczące określonych ilości; przepisy szczególne; użycie opakowań; użycie opakowań zbiorczych; dokumentacja; konstrukcja i badanie opakowań; załadunek, rozładunek i przeładunek; obsada; wyposażenie; obsługa; pojazdy i dokumentacja; konstrukcja i homologacja pojazdów.

Treść ustawodawstwa krajowego: 17 materialnych przepisów odnoszących się do transportu niewielkich ilości zebranych domowych odpadów niebezpiecznych. Biorąc pod uwagę niewielkie ilości w każdym przypadku oraz zróżnicowany charakter różnorodnych substancji, nie jest możliwe prowadzenie operacji transportowych w pełnej zgodności z zasadami ADR. W związku z tym w ramach wymienionego wyżej programu proponuje się wersję uproszczoną, odbiegającą od wielu postanowień ADR.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Program dotyczący transportu domowych odpadów niebezpiecznych z 2004 r.*

Uwagi: Program zorganizowano w celu umożliwienia osobom fizycznym oddawania niewielkich ilości odpadów chemicznych w jednym miejscu. Odnośne substancje obejmują pozostałości takie jak odpady farby. Poziom zagrożenia minimalizuje się przez wybór środków transportu obejmujących między innymi stosowanie specjalnych elementów do transportu i tabliczek »Zakaz palenia« oraz żółtej migającej lampy, dobrze widocznych dla ludności. Kwestią zasadniczą w odniesieniu do transportu jest zagwarantowanie bezpieczeństwa. Można to osiągnąć, np. transportując odnośne substancje w szczelnych opakowaniach, co pozwoli uniknąć dyspersji bądź ryzyka wycieku toksycznych oparów lub ich gromadzenia się w pojeździe. Pojazd wyposażony jest w pojemniki odpowiednie do przechowywania różnych kategorii odpadów i zapewniające ochronę przed przetaczaniem się oraz przypadkowym przemieszczeniem, a także niezamierzonym otwarciem. Jednocześnie, bez względu na niewielkie ilości przewożonych odpadów, w związku ze zróżnicowanym charakterem odnośnych substancji obsługujący transport musi posiadać świadectwo stwierdzające jego kompetencje zawodowe. Ze względu na brak wiedzy ze strony osób prywatnych w zakresie poziomów zagrożenia związanych z takimi substancjami, należy zapewnić instrukcje na piśmie, zgodnie z wymogami załącznika do programu.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

PT *Portugalia*

RO–bi–PT–1

Przedmiot: Dokumentacja transportowa dla UN 1965.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymogi dotyczące dokumentacji przewozowej.

Treść ustawodawstwa krajowego: Właściwą nazwę przewozową podaną w dokumencie przewozowym, zgodnie z sekcją 5.4.1 RPE (Reglamento Nacional de Transporte de Mercadorias Perigosas por Estrada) w przypadku przemysłowych gazów butanu i propanu objętych pozycją grupową »UN 1965 Mieszanina skroplonych węglowodorów gazowych, i.n.o.«, przewożonych w butlach, można zastąpić następującymi innymi nazwami handlowymi:

»UN 1965 Butan« w przypadku mieszanin A, A01, A02 oraz A0, zgodnie z podsekcją 2.2.2.3 RPE, przewożonych w butlach;

»UN 1965 Propan« w przypadku mieszaniny C, zgodnie z podsekcją 2.2.2.3 RPE, przewożonej w butlach.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Despacho DGT 7560/2004, z dnia 16 kwietnia 2004 r., na mocy art. 5 ust. 1 Decreto-Lei No 267-A/2003 z dnia 27 października.*

Uwagi: Uznaje się znaczenie ułatwienia podmiotom gospodarczym wypełniania dokumentów przewozowych dotyczących towarów niebezpiecznych, pod warunkiem że takie ułatwienie nie narusza bezpieczeństwa prowadzonych działań.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–PT–2

Przedmiot: Dokumentacja transportowa dotycząca pustych nieoczyszczonych cystern i kontenerów.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymogi dotyczące dokumentacji przewozowej.

Treść ustawodawstwa krajowego: W przypadku powrotnego przewozu pustych cystern i kontenerów, w których przewożono towary niebezpieczne, dokument przewozowy określony w sekcji 5.4.1 RPE można zastąpić dokumentem przewozowym wydanym dla bezpośrednio poprzedzającego go przewozu dokonanego w celu dostawy tych towarów.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Despacho DGTT 15162/2004, z dnia 28 lipca 2004 r., na mocy art. 5 ust. 1 Decreto-Lei No 267-A/2003 z dnia 27 października.*

Uwagi: Obowiązek polegający na posiadaniu przy przewozie pustych cystern i kontenerów, które zawierały towary niebezpieczne, dokumentu przewozowego zgodnego z RPE powoduje w niektórych przypadkach praktyczne trudności, które można ograniczyć do minimum bez naruszania bezpieczeństwa.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

SE Szwecja

RO–bi–SE–1

Przedmiot: Transport odpadów niebezpiecznych do zakładów unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 2, 5.2 i 6.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Klasyfikacja, oznakowanie i etykietowanie oraz wymagania dotyczące konstrukcji i badania opakowań.

Treść ustawodawstwa krajowego: Ustawodawstwo obejmuje kryteria uproszczonej klasyfikacji, mniej restrykcyjne wymagania dotyczące konstrukcji i badania opakowań oraz zmienione wymagania dotyczące oznakowania i etykietowania.

Zamiast klasyfikować odpady niebezpieczne zgodnie z ADR, kwalifikuje się je do różnych grup odpadów. Każda grupa odpadów zawiera substancje, które mogą zgodnie z ADR być pakowane razem (pakowanie mieszane).

Każde opakowanie zamiast numerem UN musi być oznaczone odpowiednim kodem grupy odpadów.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.*

Uwagi: Przepisy te można stosować tylko w odniesieniu do przewozu odpadów niebezpiecznych z publicznych punktów recyklingu do zakładów unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–SE–2

Przedmiot: Nazwa i adres nadawcy w dokumencie przewozowym.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.1.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Informacje ogólne wymagane w dokumencie przewozowym.

Treść ustawodawstwa krajowego: Ustawodawstwo krajowe stanowi, że nazwa i adres nadawcy nie są wymagane, jeśli zwraca się w ramach systemu dystrybucji puste, nieoczyszczone opakowanie.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.*

Uwagi: W większości przypadków zwracane puste, nieoczyszczone opakowanie zawiera jeszcze małe ilości towarów niebezpiecznych.

Odstępstwo to jest stosowane głównie przez przemysł przy zwrotach pustych, nieoczyszczonych naczyń na gaz, które wymienia się na pełne naczynia.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO-bi-SE-3

Przedmiot: Transport towarów niebezpiecznych w bliskim sąsiedztwie obiektu przemysłowego (lub obiektów przemysłowych), w tym transport drogami publicznymi między różnymi częściami obiektu (lub obiektów).

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: Załączniki A i B.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymagania dotyczące transportu towarów niebezpiecznych po drogach publicznych.

Treść ustawodawstwa krajowego: Transport towarów niebezpiecznych w bliskim sąsiedztwie obiektu przemysłowego (lub obiektów przemysłowych), w tym transport drogami publicznymi między różnymi częściami tego obiektu (lub obiektów). Odstępstwa dotyczą etykietowania i oznaczania opakowań, dokumentów przewozowych, świadectwa kierowcy i świadectwa homologacji zgodnie z częścią 9.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.*

Uwagi: Istnieje szereg sytuacji, w których towary niebezpieczne są przewożone między terenami położonymi po przeciwnych stronach drogi publicznej. Ta forma transportu nie stanowi przewozu towarów niebezpiecznych drogą prywatną i dlatego powinna być związana z odpowiednimi wymaganiami. Porównaj także art. 6 ust. 14 dyrektywy 96/49/WE.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO-bi-SE-4

Przedmiot: Transport towarów niebezpiecznych zajętych przez organy władzy publicznej.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: Załącznik A i B.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymagania dotyczące transportu drogowego towarów niebezpiecznych.

Treść ustawodawstwa krajowego: Odstępstwa od przepisów są dopuszczalne w przypadkach uzasadnionych względami ochrony pracy, zagrożeniami związanymi z rozładunkiem, koniecznością przedstawienia dowodów itp.

Odstępstwa od przepisów są dopuszczalne jedynie przy zachowaniu zadowalającego poziomu bezpieczeństwa w warunkach normalnego przewozu.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.*

Uwagi: Odstępstwa te mogą być stosowane jedynie przez organy zajmujące towary niebezpieczne.

Niniejsze odstępstwo odnosi się do transportu lokalnego, może nim być np. przewóz towarów zajętych przez policję, takich jak materiały wybuchowe lub skradziona własność. Problemem przy tego typu towarach jest brak pewności co do klasyfikacji. Poza tym towary te często nie są opakowane ani oznakowane, ani też nie mają etykiet zgodnie z ADR. Każdego roku ma miejsce kilkaset tego rodzaju przewozów dokonywanych przez policję. W przypadku przemycanego alkoholu wysokoprocentowego musi on być przewieziony z miejsca konfiskaty do miejsca składowania w celach dowodowych, a następnie do miejsca zniszczenia, przy czym te dwa ostatnie miejsca mogą być znacznie od siebie oddalone. Dopuszczalne odstępstwa są następujące: a) opakowania nie muszą posiadać etykiet; oraz b) nie muszą być stosowane opakowania homologowane. Jednakże każda paleta zawierająca tego rodzaju opakowania musi mieć odpowiednią etykietę. Wszystkie inne wymogi muszą być spełnione. Każdego roku ma miejsce około 20 tego rodzaju przewozów.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–SE–5

Przedmiot: Transport towarów niebezpiecznych w obrębie i w bezpośredniej bliskości portów.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 8.1.2, 8.1.5, 9.1.2.

Treść załącznika do dyrektywy: Dokumenty przewożone w jednostkach transportowych; każda jednostka transportowa przewożąca towary niebezpieczne musi być wyposażona w określone urządzenia; homologacja pojazdów.

Treść ustawodawstwa krajowego:

Dokumenty (z wyjątkiem świadectwa kierowcy) nie muszą być przewożone w jednostce transportowej.

Jednostka transportowa nie musi być wyposażona w urządzenia określone w pkt 8.1.5.

Ciągniki nie muszą posiadać świadectwa homologacji.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.*

Uwagi: Porównaj art. 6 ust. 14 dyrektywy 96/49/WE.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–SE–6

Przedmiot: Świadectwo szkolenia kontrolera w zakresie ADR.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 8.2.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Kierowcy pojazdów muszą mieć ukończone kursy szkoleniowe.

Treść ustawodawstwa krajowego: Kontrolerzy dokonujący rocznych kontroli technicznych pojazdu nie muszą uczęszczać na kursy szkoleniowe wymienione w dziale 8.2 ani posiadać świadectwa szkolenia w zakresie ADR.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.*

Uwagi: W niektórych przypadkach pojazdy badane podczas kontroli technicznej mogą posiadać jako ładunek towary niebezpieczne, np. w nieoczyszczonych pustych cysternach.

Nadal mają zastosowanie wymagania zawarte w dziale 1.3 i pkt 8.2.3.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–SE–7

Przedmiot: Dystrybucja lokalna towarów o numerach UN 1202, 1203 i 1223 w pojazdach cysternach.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.1.1.6, 5.4.1.4.1.

Treść załącznika do dyrektywy: W przypadku pustych, nieoczyszczonych cystern i kontenerów cystern opis powinien być zgodny z ppkt 5.4.1.1.6. Nazwę i adres kilku nadawców można podać w innych dokumentach.

Treść ustawodawstwa krajowego: przypadku pustych, nieoczyszczonych cystern i kontenerów cystern opis w dokumencie przewozowym zgodnie z ppkt 5.4.1.1.6 nie jest wymagany, jeśli w planie załadunku ilość substancji zaznaczono jako »0«. Nazwa i adres nadawców nie są wymagane w żadnym dokumencie znajdującym się w pojeździe.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.*

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–SE–9

Przedmiot: Transport lokalny dotyczący obszarów rolniczych lub placów budowy.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4, 6.8 i 9.1.2.

Treść załącznika do dyrektywy: Dokument przewozowy; konstrukcja cystern; świadectwo homologacji.

Treść ustawodawstwa krajowego: Transport lokalny dotyczący obszarów rolniczych lub placów budowy nie musi spełniać niektórych przepisów:

- a) nie jest wymagane zgłoszenie towarów niebezpiecznych;
- b) starsze cysterny/kontenery zbudowane niezgodnie z przepisami 6.8, lecz zgodnie ze starszym ustawodawstwem krajowym i umieszczone na barakowozach mogą być nadal używane;
- c) starsze pojazdy cysterny, które nie spełniają wymagań zawartych w dziale 6.7 bądź 6.8, przeznaczone do transportu substancji o numerach UN 1268, 1999, 3256 i 3257, z urządzeniami do układania nawierzchni drogowej lub bez takich urządzeń, mogą nadal być używane do transportu lokalnego i w bliskim sąsiedztwie robót drogowych;
- d) nie jest wymagane świadectwo homologacji dotyczące barakowozów i pojazdów cystern z urządzeniami do układania nawierzchni drogowej lub bez takich urządzeń.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.*

Uwagi: Barakowóz jest rodzajem przyczepy kempingowej przeznaczonej dla załogi, wyposażonej w pomieszczenie dla załogi oraz w niehomologowaną cysternę/niehomologowany kontener z olejem napędowym przeznaczonym dla ciągników leśnych.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–SE–10

Przedmiot: Transport materiałów wybuchowych w cysternach.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 4.1.4.

Treść załącznika do dyrektywy: Materiały wybuchowe mogą być pakowane tylko w opakowania zgodne z pkt 4.1.4.

Treść ustawodawstwa krajowego: Właściwy organ krajowy zatwierdza pojazdy przeznaczone do transportu materiałów wybuchowych w cysternach. Transport w cysternach dopuszczalny jest tylko w przypadku materiałów wybuchowych wymienionych w przepisach lub na mocy specjalnego pozwolenia uzyskanego od właściwego organu.

Pojazd załadowany materiałami wybuchowymi w cysternach musi być oznaczony i etykietowany zgodnie z ppkt 5.3.2.1.1, 5.3.1.1.2 i 5.3.1.4. Tylko jeden pojazd w jednostce transportowej może przewozić towary niebezpieczne.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Dodatek S – Szczegółowe przepisy dotyczące drogowego transportu krajowego towarów niebezpiecznych wydane zgodnie z ustawą dotyczącą transportu towarów niebezpiecznych i szwedzkimi przepisami SÄIFS 1993:4.*

Uwagi: Ma zastosowanie tylko do transportu krajowego i jeżeli transport ten ma głównie charakter lokalny. Omawiane przepisy obowiązywały przed przystąpieniem Szwecji do Unii Europejskiej.

Tylko dwie firmy prowadzą transport materiałów wybuchowych w pojazdach cysternach. W niedalekiej przyszłości spodziewane jest przejście na emulsje.

Dawne odstępstwo nr 84.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–SE–11

Przedmiot: Prawo jazdy

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 8.2.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymagania dotyczące szkolenia załogi pojazdu.

Treść ustawodawstwa krajowego: Szkolenie kierowców nie jest dozwolone na pojazdach, o których mowa w ppkt 8.2.1.1.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Dodatek S – Szczegółowe przepisy dotyczące drogowego transportu krajowego towarów niebezpiecznych wydane zgodnie z ustawą dotyczącą transportu towarów niebezpiecznych.*

Uwagi: Transport lokalny.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–SE–12

Przedmiot: Przewóz sztucznych ogni o numerze UN 0335.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: Załącznik B, 7.2.4, V2 (1).

Treść załącznika do dyrektywy: Przepisy dotyczące użytkowania pojazdów EX/II i EX/III.

Treść ustawodawstwa krajowego: Przy przewozie sztucznych ogni o numerze UN 0335 przepis szczególny V2 (1) w ppkt 7.2.4 ma zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy zawartość materiałów wybuchowych netto przekracza 3 000 kg (4 000 kg z przyczepą), pod warunkiem że sztuczne ognie zostały zaklasyfikowane jako UN 0335 zgodnie z domyślną klasyfikacją sztucznych ogni w tabeli ppkt 2.1.3.5.5, zawartą w czternastym zmienionym wydaniu zaleceń ONZ dotyczących transportu towarów niebezpiecznych.

Zalecenia dotyczące transportu towarów niebezpiecznych.

Klasyfikacji takiej dokonuje się za zgodą właściwego urzędu. Kontrola klasyfikacji odbywa się w jednostce transportowej.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Dodatek S – Szczegółowe przepisy dotyczące drogowego transportu krajowego towarów niebezpiecznych wydane zgodnie z ustawą dotyczącą transportu towarów niebezpiecznych.*

Uwagi: Przewóz sztucznych ogni jest ograniczony do dwóch krótkich okresów w ciągu roku, na przełomie roku oraz na przełomie kwietnia i maja. Przewóz od nadawcy do terminali może się odbywać bez większych problemów przy użyciu istniejącego parku pojazdów z homologacją EX. Jednak przewóz sztucznych ogni z terminali do punktów sprzedaży oraz nadwyżki towarów z powrotem do terminali jest ograniczony ze względu na brak pojazdów z homologacją EX. Przewoźnicy nie są zainteresowani inwestowaniem w tego rodzaju homologację, ponieważ nie mogą uzyskać zwrotu poniesionych nakładów. Stanowi to zagrożenie dla działalności nadawców sztucznych ogni, którzy nie mogą wprowadzić swoich produktów na rynek.

Przy stosowaniu tego odstępstwa klasyfikacja sztucznych ogni musi być dokonywana w oparciu o domyślną listę przedstawioną w zaleceniach ONZ, dla uzyskania jak najbardziej aktualnej klasyfikacji.

Podobny rodzaj wyjątku dotyczy towarów o numerze UN 0336 i został włączony do przepisu szczególnego 651 w pkt 3.3.1 ADR 2005.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

UK Zjednoczone Królestwo

RO–bi–UK–1

Przedmiot: Przejeżdżanie przez drogi publiczne pojazdów przewożących towary niebezpieczne (N8).

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: Załączniki A i B.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymagania dotyczące przewozu towarów niebezpiecznych po drogach publicznych.

Treść ustawodawstwa krajowego: Niestosowanie przepisów dotyczących towarów niebezpiecznych w odniesieniu do ich przewozu na terenach prywatnych rozdzielonych drogą. W przypadku klasy 7 odstępstwa tego nie stosuje się do żadnego z przepisów rozporządzenia z 2002 r. dotyczącego materiałów radioaktywnych (transport drogowy).

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations 1996*, reg. 3 Schedule 2(3)(b); *Carriage of Explosives by Road Regulations 1996*, reg. 3(3)(b).

Uwagi: Taka sytuacja może mieć miejsce, gdy towary są przewożone między terenami prywatnymi położonymi po obu stronach drogi. Przypadek taki nie stanowi przewozu towarów niebezpiecznych drogami publicznymi w normalnym znaczeniu tego terminu i w związku z tym nie powinien mieć tutaj zastosowania żaden z przepisów dotyczących towarów niebezpiecznych.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–UK–2

Przedmiot: Zwolnienie z zakazu otwierania przez kierowcę lub pomocnika kierowcy opakowań z towarami niebezpiecznymi w trakcie lokalnej dystrybucji z miejscowego składu dystrybucyjnego do detalisty lub użytkownika końcowego i od detalisty do użytkownika końcowego (z wyjątkiem klasy 7) (N11).

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 8.3.3.

Treść załącznika do dyrektywy: Zakaz otwierania przez kierowcę lub pomocnika kierowcy opakowań z towarami niebezpiecznymi.

Treść ustawodawstwa krajowego: Zakaz otwierania opakowań doprecyzowany jest zastrzeżeniem: »Jeśli nie zezwolono na to obsługującemu pojazd«.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations 1996*, reg. 12 (3).

Uwagi: Jeśli potraktować dosłownie zakaz sformułowany w załączniku, może on spowodować poważne problemy w dystrybucji detalicznej.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–UK–3

Przedmiot: Alternatywne przepisy dotyczące transportu skrzyń drewnianych zawierających towary o numerze UN 3065 z grupy pakowania III.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 1.4, 4.1, 5.2 i 5.3.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymagania dotyczące opakowania i etykietowania.

Treść ustawodawstwa krajowego: Zezwala na transport napojów alkoholowych o zawartości objętościowej powyżej 24 % lecz nie więcej niż 70 % alkoholu (grupa pakowania III) w skrzyniach drewnianych niedopuszczonych przez ONZ, bez etykiet ostrzegających o niebezpieczeństwie, pod warunkiem spełnienia bardziej rygorystycznych wymagań dotyczących ładunku i pojazdu.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *The Carriage of Dangerous Goods and Use of Transportable Pressure Equipment Regulations 2004: Regulation 7 (13) and (14)*.

Uwagi: Jest to produkt o wysokiej wartości objęty rządowym podatkiem akcyzowym, który musi być przewożony między górnictwem a składami celnymi w bezpiecznych, zaplombowanych pojazdach z oznaczeniami rządowymi. Złagodzone zostają niektóre wymagania dotyczące opakowania i etykietowania ze względu na dodatkowe wymogi zapewnienia bezpieczeństwa.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–UK–4

Przedmiot: Przyjęcie RO–bi–SE–12

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *The Carriage of Dangerous Goods and Use of Transportable Pressure Equipment Regulations 2007 Part 1*.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RO–bi–UK–5

Przedmiot: Zbiórka zużytych baterii w celu unieszkodliwienia lub recyklingu.

Odniesienie do załącznika I sekcja I.1 do dyrektywy 2008/68/WE: Załączniki A i B.

Treść załącznika do dyrektywy: Przepis szczególny 636.

Treść ustawodawstwa krajowego: Zezwala się na następujące alternatywne warunki dotyczące przepisu szczególnego 636 działu 3.3:

Zużyte ogniwa i baterie litowe (numery UN 3090 i UN 3091), zbierane i przygotowywane do przewozu w celu unieszkodliwienia z punktu zbiórki dla konsumentów do zakładu przetwarzania pośredniego, wraz z innymi ogniwami lub bateriami nielitowymi (numery UN 2800 i UN 3028), nie podlegają innym postanowieniom ADR, jeżeli spełniają następujące warunki:

są zapakowane w bębny IH2 lub skrzynie 4H2 zgodne z poziomem wydajności grupy pakowania II dla ciał stałych,

baterie litowo-jonowe nie stanowią więcej niż 5 % zawartości każdego opakowania,

maksymalna masa brutto każdego opakowania nie przekracza 25 kg,

całkowita ilość opakowań na jednostkę transportową nie przekracza 333 kg,

nie wolno przewozić innych towarów niebezpiecznych.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *The Carriage of Dangerous Goods and Use of Transportable Pressure Equipment 2007 part 1.*

Uwagi: Punkty zbiórki dla konsumentów znajdują się zazwyczaj w punktach sprzedaży detalicznej i szkolenie dużej liczby osób w zakresie segregacji i pakowania zużytych baterii zgodnie z ADR nie byłoby praktyczne. System brytyjski będzie funkcjonował zgodnie z wytycznymi brytyjskiego programu działań dotyczącego odpadów i zasobów i obejmował będzie dostarczanie odpowiednich opakowań zgodnych z ADR oraz właściwych instrukcji.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.”;

2) załącznik II sekcja II.3. otrzymuje brzmienie:

„II.3. Odstępstwa krajowe

Odstępstwa dla państw członkowskich dotyczące transportu towarów niebezpiecznych na terytorium tych państw na podstawie art. 6 ust. 2 dyrektywy 2008/68/WE.

Numeracja odstępstw: RA-a/bi/bii-MS-nn

RA = transport kolejowy

a/bi/bii = art. 6 ust. 2 lit. a)/lit. b) ppkt (i)/lit. b) ppkt (ii)

MS = skrót nazwy państwa członkowskiego

nn = liczba porządkowa

Na podstawie art. 6 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2008/68/WE

DE Niemcy

RA-a-DE-2

Przedmiot: Pozwolenie na stosowanie opakowań kombinowanych.

Odniesienie do załącznika II sekcja II.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 4.1.10.4 MP2.

Treść załącznika do dyrektywy: Zakaz stosowania opakowań kombinowanych.

Treść ustawodawstwa krajowego: Klasy 1.4S, 2, 3 oraz 6.1; pozwolenie na stosowanie opakowań kombinowanych w przypadku przedmiotów ujętych w klasie 1.4S (naboje do broni ręcznej), aerozoli (klasa 2) oraz materiałów czyszczących i do obróbki ujętych w klasach 3 i 6.1 (wymienione numery UN), stanowiących zestawy przeznaczone do sprzedaży w opakowaniu kombinowanym w grupie opakowaniowej II oraz w małych ilościach.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Gefahrgut-Ausnahmeverordnung – GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350); Ausnahme 21.*

Uwagi: Lista nr 30*, 30a, 30b, 30c, 30d, 30e, 30f, 30 g.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

FR Francja

RA-a-FR-3

Przedmiot: Transport na potrzeby przewoźnika kolejowego.

Odniesienie do załącznika II sekcja II.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Informacja dotycząca materiałów niebezpiecznych podawana w liście przewozowym.

Treść ustawodawstwa krajowego: Transport na potrzeby przewoźnika kolejowego, w ilościach nieprzekraczających ograniczeń określonych w ppkt 1.1.3.6, nie podlega obowiązkowi zgłoszenia ładunku.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Arrêté du 5 juin 2001 relatif au transport des marchandises dangereuses par chemin de fer – Article 20.2.*

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RA-a-FR-4

Przedmiot: Zwolnienie z etykietowania niektórych wagonów pocztowych.

Odniesienie do załącznika II sekcja II.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 5.3.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Obowiązek umieszczania etykiet na ścianach wagonów.

Treść ustawodawstwa krajowego: W etykiety muszą być zaopatrzone tylko wagony pocztowe przewożące ponad 3 t materiału w tej samej klasie (innej niż 1, 6.2 lub 7).

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Arrêté du 5 juin 2001 relatif au transport des marchandises dangereuses par chemin de fer – Article 21.1.*

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

SE Szwecja

RA-a-SE-1

Przedmiot: Wagon kolejowy przewożący towary niebezpieczne jako towary ekspresowe nie musi być opatrzony etykietami.

Odniesienie do załącznika II sekcja II.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 5.3.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Wagony kolejowe przewożące towary niebezpieczne muszą posiadać etykiety.

Treść ustawodawstwa krajowego: Wagon kolejowy przewożący towary niebezpieczne jako towary ekspresowe nie musi być opatrzony etykietami.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.*

Uwagi: RID określa ograniczenia ilościowe dla towarów oznaczonych jako ekspresowe. Dlatego jest to kwestia niewielkich ilości.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

UK Zjednoczone Królestwo

RA-a-UK-1

Przedmiot: Przewóz towarów zawierających materiały promieniotwórcze o niskim poziomie zagrożenia, takich jak zegary, zegarki, czujniki dymu, tarcze kompasów.

Odniesienie do załącznika II sekcja II.1 do dyrektywy 2008/68/WE: Większość wymagań RID.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymagania dotyczące przewozu materiałów klasy 7.

Treść ustawodawstwa krajowego: Całkowite zwolnienie z przepisów krajowych w zakresie niektórych produktów handlowych zawierających ograniczone ilości materiałów radioaktywnych.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Packaging, Labelling and Carriage of Radioactive Material by Rail Regulations 1996, reg. 2(6) (as amended by Schedule 5 of the Carriage of Dangerous Goods (Amendment) Regulations 1999).*

Uwagi: Odstępstwo to jest środkiem krótkoterminowym, potrzebnym do chwili włączenia do RID zmian podobnych do przepisów IAEA.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RA-a-UK-2

Przedmiot: Złagodzenie ograniczeń w zakresie transportu mieszanych ładunków materiałów wybuchowych oraz materiałów wybuchowych z innymi towarami niebezpiecznymi, w wagonach, pojazdach i kontenerach (N4/5/6).

Odniesienie do załącznika II sekcja II.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 7.5.2.1 i 7.5.2.2.

Treść załącznika do dyrektywy: Ograniczenia w zakresie niektórych typów ładunków mieszanych.

Treść ustawodawstwa krajowego: Ustawodawstwo krajowe jest mniej restrykcyjne w zakresie mieszanych ładunków materiałów wybuchowych, pod warunkiem że tego rodzaju transport może być wykonany bez ryzyka.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Packaging, Labelling and Carriage of Radioactive Material by Rail Regulations 1996, reg. 2(6) (as amended by Schedule 5 of the Carriage of Dangerous Goods (Amendment) Regulations 1999).*

Uwagi: Zjednoczone Królestwo pragnie dopuścić kilka wersji zasad dotyczących równoczesnego przewozu materiałów wybuchowych o różnym charakterze oraz materiałów wybuchowych razem z innymi towarami niebezpiecznymi. Każda wersja będzie mieć ograniczenia ilościowe dotyczące jednego lub wielu elementów składowych ładunku i będzie dopuszczona jedynie pod warunkiem że »przedsięwzięto wszelkie uzasadnione, wykonalne praktycznie środki celem uniemożliwienia stykania się materiałów wybuchowych lub stwarzania zagrożenia w inny sposób przez wszelkie tego rodzaju towary«.

Przykłady wersji, które chce dopuścić Zjednoczone Królestwo:

1. Materiały wybuchowe o numerach UN 0029, 0030, 0042, 0065, 0081, 0082, 0104, 0241, 0255, 0267, 0283, 0289, 0290, 0331, 0332, 0360 lub 0361 można przewozić w tym samym pojeździe z towarami niebezpiecznymi o numerze UN 1942. Ilość towaru o numerze UN 1942, który może być dopuszczony do przewozu, ogranicza się przez uznanie go za materiał wybuchowy 1.1D.
2. Materiały wybuchowe o numerach UN 0191, 0197, 0312, 0336, 0403, 0431 lub 0453 można przewozić w tym samym pojeździe z towarami niebezpiecznymi (z wyjątkiem gazów łatwopalnych, substancji zakaźnych i substancji toksycznych) dla kategorii transportu 2 lub z towarami niebezpiecznymi dla kategorii transportu 3, lub dla dowolnej ich kombinacji, pod warunkiem że całkowita masa lub objętość towarów niebezpiecznych dla kategorii transportu 2 nie przekracza 500 kg lub 500 l i całkowita masa netto tego rodzaju materiałów wybuchowych nie przekracza 500 kg.
3. Materiały wybuchowe o kodzie klasyfikacyjnym 1.4G można przewozić z płynami i gazami łatwopalnymi dla kategorii transportu 2 lub z gazami niepalnymi i nietoksycznymi dla kategorii transportu 3 bądź dla dowolnej ich kombinacji w tym samym pojeździe pod warunkiem że całkowita masa lub objętość towarów niebezpiecznych razem wziętych nie przekracza 200 kg lub 200 l i całkowita masa netto materiałów wybuchowych nie przekracza 20 kg.

4. Artykuły wybuchowe o numerach UN 0106, 0107 lub 0257 można przewozić z artykułami wybuchowymi z grup zgodności D, E lub F, których są one składnikami. Całkowita ilość materiałów wybuchowych o numerach UN 0106, 0107 lub 0257 nie może przekraczać 20 kg.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RA-a-UK-3

Przedmiot: Dopuszczenie innej »maksymalnej całkowitej ilości przypadającej na jednostkę transportową« dla towarów klasy 1 w kategoriach 1 i 2 tabeli w ppkt 1.1.3.1.

Odniesienie do załącznika II sekcja II.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 1.1.3.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Zwolnienia odnoszące się do charakteru przewozu.

Treść ustawodawstwa krajowego: Ustanowienie zasad dotyczących zwolnień w zakresie ograniczeń ilościowych i mieszanych ładunków materiałów wybuchowych.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *The Carriage of Dangerous Goods and Use of Transportable Pressure Equipment Regulations 2004: Regulation 3(7)(b)*.

Uwagi: Celem jest umożliwienie wprowadzenia różnych ograniczeń ilościowych i mnożników dla ładunków mieszanych w odniesieniu do towarów klasy 1, a mianowicie »50« dla kategorii 1 i »500« dla kategorii 2; przy obliczaniu ładunków mieszanych stosowane będą mnożniki »20« dla kategorii transportu 1 i »2« dla kategorii transportu 2.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RA-a-UK-4

Przedmiot: Przyjęcie RA-a-FR-6.

Odniesienie do załącznika II sekcja II.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 5.3.1.3.2.

Treść załącznika do dyrektywy: Złagodzenie wymagań w zakresie oznaczania plaketkami w transporcie kombinowanym.

Treść ustawodawstwa krajowego: Wymóg dotyczący umieszczania plaketek nie dotyczy przypadków, gdy plaketki pojazdu są wyraźnie widoczne.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *The Carriage of Dangerous Goods and Use of Transportable Pressure Equipment Regulations 2004: Regulation 7(12)*.

Uwagi: Takie przepisy krajowe zawsze obowiązywały w Zjednoczonym Królestwie.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RA-a-UK-5

Przedmiot: Dystrybucja towarów w opakowaniach wewnętrznych do detalistów lub użytkowników (wyluczając towary klasy 1, 4.2, 6.2 i 7) z miejscowych składów dystrybucyjnych do detalistów lub użytkowników oraz od detalistów do użytkowników końcowych.

Odniesienie do załącznika II sekcja II.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 6.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymagania dotyczące konstrukcji i badania opakowań.

Treść ustawodawstwa krajowego: Nie wymaga się przydzielania opakowaniom oznaczeń RID/ADR ani UN.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *The Carriage of Dangerous Goods and Use of Transportable Pressure Equipment Regulations 2007: Regulation 26*.

Uwagi: Wymagania RID są nieodpowiednie dla końcowych etapów przewozu ze składu dystrybucyjnego do detalisty lub użytkownika, bądź od detalisty do użytkownika końcowego. Celem tego odstępstwa jest umożliwienie przewozu naczyń wewnętrznych z towarami przeznaczonymi do dystrybucji detalicznej na kolejowym etapie dystrybucji lokalnej bez opakowania zewnętrznego.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

Na podstawie art. 6 ust. 2 lit. b) ppkt (i) dyrektywy 2008/68/WE

DE Niemcy

RA-bi-DE-2

Przedmiot: Transport opakowanych odpadów niebezpiecznych.

Odniesienie do załącznika II sekcja II.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 1 do 5.

Treść załącznika do dyrektywy: Klasyfikacja, opakowania i oznaczanie.

Treść ustawodawstwa krajowego: Klasy od 2 do 6.1, 8 i 9: Opakowania kombinowane i transport niebezpiecznych odpadów w opakowaniach i DPPL; odpady muszą być zapakowane w opakowania wewnętrzne (w formie, w jakiej zostały zebrane) i zaklasyfikowane do określonych grup odpadów (w celu uniknięcia niebezpiecznych reakcji w obrębie grupy odpadów); wykorzystanie specjalnych pisemnych instrukcji odnoszących się do grup odpadów i stosowanych jako list przewozowy; zbiórka odpadów domowych i laboratoryjnych itp.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Gefahrgut-Ausnahmeverordnung – GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350); Ausnahme 20.*

Uwagi: Lista nr 6*.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

DK Dania

RA-bi-DK-1

Przedmiot: Przewóz towarów niebezpiecznych w tunelach.

Odniesienie do załącznika II sekcja II.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 7.5.

Treść załącznika do dyrektywy: Załadunek, wyładunek i odległości ochronne.

Treść ustawodawstwa krajowego: Ustawodawstwo określa przepisy alternatywne wobec przepisów zawartych w załączniku II sekcja II.1 do dyrektywy 2008/68/WE w odniesieniu do przewozu przez tunel kolejowy w cieśninie Wielki Bełt. Wspomniane alternatywne przepisy odnoszą się jedynie do objętości ładunku oraz odległości między ładunkami towarów niebezpiecznych.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Bestemmelser om transport af eksplosiver i jernbanetunnelerne på Storebælt og Øresund, 15 lutego 2005 r.*

Uwagi:

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.

RA-bi-DK-2

Przedmiot: Przewóz towarów niebezpiecznych w tunelach.

Odniesienie do załącznika II sekcja II.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 7.5.

Treść załącznika do dyrektywy: Załadunek, wyładunek i odległości ochronne.

Treść ustawodawstwa krajowego: Ustawodawstwo określa przepisy alternatywne wobec przepisów zawartych w załączniku II sekcja II.1 do dyrektywy 2008/68/WE w odniesieniu do przewozu przez tunel kolejowy w cieśninie Øresund. Wspomniane alternatywne przepisy odnoszą się jedynie do objętości ładunku oraz odległości między ładunkami towarów niebezpiecznych.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Bestemmelser om transport af eksplosiver i jernbanetunnelerne på Storebælt og Øresund, 15 lutego 2005 r.*

Uwagi:

Termin ważności: 29 lutego 2016 r.

SE Szwecja

RA-bi-SE-1

Przedmiot: Transport odpadów niebezpiecznych do zakładów unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych.

Odniesienie do załącznika II sekcja II.1 do dyrektywy 2008/68/WE: 2, 5.2 i 6.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Klasyfikacja, oznaczanie i etykietowanie oraz wymagania dotyczące konstrukcji i badania opakowań.

Treść ustawodawstwa krajowego: Ustawodawstwo obejmuje kryteria uproszczonej klasyfikacji, mniej restrykcyjne wymagania dotyczące konstrukcji i badania opakowań oraz zmienione wymagania dotyczące oznakowania i etykietowania. Zamiast klasyfikować odpady niebezpieczne zgodnie z RID, kwalifikuje się je do różnych grup odpadów. Każda grupa odpadów zawiera substancje, które mogą, zgodnie z RID, być pakowane razem (pakowanie mieszane). Każde opakowanie zamiast numerem UN musi być oznaczone odpowiednim kodem grupy odpadów.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.*

Uwagi: Przepisy te można stosować tylko do przewozu odpadów niebezpiecznych z publicznych punktów recyklingu do zakładów unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych.

Termin ważności: 30 czerwca 2015 r.”;

3) załącznik III sekcja III.3. otrzymuje brzmienie:

„III.3. Odstępstwa krajowe

– ...”.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 29 marca 2010 r.****zmieniająca załącznik III do decyzji 2003/467/WE w odniesieniu do uznania niektórych regionów administracyjnych Polski i Portugalii za oficjalnie wolne od enzoootycznej białaczki bydła***(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 1912)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2010/188/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy bydłem i trzodą chlewną⁽¹⁾, w szczególności załącznik D rozdział I część E do niej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 64/432/EWG stanowi, że państwo członkowskie lub jego część mogą zostać uznane za oficjalnie wolne od enzoootycznej białaczki bydła w odniesieniu do stad bydła pod warunkiem spełnienia niektórych warunków określonych w tej dyrektywie.
- (2) Wykaz regionów państw członkowskich uznanych za wolne od enzoootycznej białaczki bydła zamieszczony jest w załączniku III do decyzji Komisji 2003/467/WE z dnia 23 czerwca 2003 r. ustanawiającej status bydła oficjalnie wolnego od gruźlicy, brucelozy i enzoootycznej białaczki bydła dla stad w niektórych państwach członkowskich i regionach państw członkowskich⁽²⁾.
- (3) Polska przedłożyła Komisji dokumentację wykazującą zgodność z odpowiednimi warunkami przewidzianymi w dyrektywie 64/432/EWG w odniesieniu do 25 regionów administracyjnych (powiatów) w ramach nadrzędnych jednostek administracyjnych: województw kujawsko-pomorskiego, podlaskiego i mazowieckiego, w celu uznania tych regionów za regiony Polski oficjalnie wolne od enzoootycznej białaczki bydła.
- (4) Na podstawie oceny dokumentacji przedłożonej przez Polskę przedmiotowe regiony Polski (powiaty) powinny zostać uznane za regiony oficjalnie wolne od enzoootycznej białaczki bydła.

(5) Portugalia przedłożyła Komisji dokumentację wykazującą zgodność z odpowiednimi warunkami przewidzianymi w dyrektywie 64/432/EWG w odniesieniu do Regionu Autonomicznego Azorów, w celu uznania tego regionu Portugalii za region oficjalnie wolny od enzoootycznej białaczki bydła.

(6) Na podstawie oceny dokumentacji przedłożonej przez Portugalię, Region Autonomiczny Azorów powinien zostać uznany za region Portugalii oficjalnie wolny od enzoootycznej białaczki bydła.

(7) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik III do decyzji 2003/467/WE.

(8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik III do decyzji 2003/467/WE zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 marca 2010 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. 121 z 29.7.1964, s. 1977/64.

⁽²⁾ Dz.U. L 156 z 25.6.2003, s. 74.

ZAŁĄCZNIK

1) W załączniku III, w rozdziale 2, wpis dotyczący Polski otrzymuje brzmienie:

„W Polsce:

— województwo dolnośląskie:

powiaty:	bolesławiecki, dzierzoniowski, głogowski, górowski, jaworski, jeleniogórski, Jelenia Góra, kamiennogórski, kłodzki, legnicki, Legnica, lubański, lubiński, lwówecki, milicki, oleśnicki, oławski, polkowicki, strzeleński, średzki, świdnicki, trzebnicki, wałbrzyski, Wałbrzych, wołowski, wrocławski, Wrocław, ząbkowicki, zgorzelecki, złotoryjski,
----------	--

— województwo lubelskie:

powiaty:	białski, Biała Podlaska, biłgorajski, chełmski, Chełm, hrubieszowski, janowski, krasnostawski, kraśnicki, lubartowski, lubelski, Lublin, łęczyński, łukowski, opolski, parczewski, puławski, radzyński, rycki, świdnicki, tomaszowski, włodawski, zamojski, Zamość,
----------	---

— województwo kujawsko-pomorskie:

powiaty:	aleksandrowski, brodnicki, chełmiński, golubsko-dobrzyński, grudziądzki, lipnowski, Grudziądz, radziejowski, rypiński, toruński, Toruń, wąbrzeski, Włocławek, włocławski,
----------	---

— województwo łódzkie:

powiaty:	bełchatowski, brzeziński, kutnowski, łaski, łęczycki, łowicki, łódzki, Łódź, opoczyński, pabianicki, pajęczański, piotrkowski, Piotrków Trybunalski, poddębicki, radomszczański, rawski, sieradzki, skierniewicki, Skierniewice, tomaszowski, wieluński, wieruszowski, zduńskowski, zgierski,
----------	---

— województwo małopolskie:

powiaty:	brzeski, bocheński, chrzanowski, dąbrowski, gorlicki, krakowski, Kraków, limanowski, miechowski, myślenicki, nowosądecki, nowotarski, Nowy Sącz, oświęcimski, olkuski, proszowicki, suski, tarnowski, Tarnów, tatrzański, wadowicki, wielicki,
----------	--

— województwo mazowieckie:

powiaty:	białobrzegi, garwoliński, grójecki, gostyniński, grodziski, kozienicki, legionowski, lipski, łosicki, makowski, miński, nowodworski, ostrowski, otwocki, piaseczyński, Płock, płocki, płoński, pruszkowski, przysuski, Radom, radomski, Siedlce, siedlecki, sierpecki, sochaczewski, sokołowski, szydlowiecki, Warszawa, warszawski zachodni, węgrowski, wołomiński, wyszkowski, zwoleniński, żyrardowski,
----------	--

— województwo opolskie:

powiaty:	brzeski, głubczycki, kędzierzyńsko-kozielski, kluczborski, krapkowicki, namysłowski, nyski, oleski, opolski, Opole, prudnicki, strzelecki,
----------	--

— województwo podkarpackie:

powiaty:	bieszczadzki, brzozowski, dębicki, jarosławski, jasielski, kolbuszowski, krośnieński, Krosno, leski, leżajski, lubaczowski, łańcucki, mielecki, niżański, przemyski, Przemyśl, przeworski, ropczycko-sędziszowski, rzeszowski, Rzeszów, sanocki, stalowowolski, strzyżowski, Tarnobrzeg, tarnobrzeski,
----------	--

— województwo podlaskie:

powiaty:	augustowski, białostocki, Białystok, bielski, grajewski, hajnowski, moniecki, sejneński, siemiatycki, sokólski, suwalski, Suwałki, wysokomazowiecki, zambrowski,
----------	--

— województwo pomorskie:

powiaty:	Gdańsk, gdański, Gdynia, lęborski, Sopot, wejherowski,
----------	--

— województwo śląskie:

powiaty:	będziński, bielski, Bielsko-Biała, bieruńsko-lędziński, Bytom, Chorzów, cieszyński, częstochowski, Częstochowa, Dąbrowa Górnicza, gliwicki, Gliwice, Jastrzębie Zdrój, Jaworzno, Katowice, kłobucki, lubliniecki, mikołowski, Mysłowice, myszkowski, Piekary Śląskie, pszczyński, raciborski, Ruda Śląska, rybnicki, Rybnik, Siemianowice Śląskie, Sosnowiec, Świętochłowice, tarnogórski, Tychy, wodzisławski, Zabrze, zawierciański, Żory, żywiecki,
----------	--

— województwo świętokrzyskie:

powiaty:	buski, jędrzejowski, kazimierski, kielecki, Kielce, konecki, opatowski, ostrowiecki, pińczowski, sandomierski, skarżyski, starachowicki, staszowski, włoszczowski,
----------	--

— województwo warmińsko-mazurskie:

powiaty:	ełcki, giżycki, gołdapski, olecki,
----------	------------------------------------

— województwo wielkopolskie:

powiaty:	jarociński, kaliski, Kalisz, kępiński, kolski, koniński, Konin, krotoszyński, ostrzeszowski, śłupecki, turecki, wrzesiński.”.
----------	---

2) W załączniku III, w rozdziale 2 dodaje się następujący wpis:

„W Portugalii:

Region Autonomiczny Azorów”.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 29 marca 2010 r.

w sprawie szczepień zapobiegawczych przeciwko nisko zjadliwej grypie ptaków u kaczek krzyżówek w Portugalii oraz niektórych środków ograniczających przemieszczanie takiego drobiu i pochodzących od niego produktów

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 1914)

(Jedynie tekst w języku portugalskim jest autentyczny)

(2010/189/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylającą dyrektywę 92/40/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 57 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2005/94/WE ustanawia niektóre środki zapobiegawcze, odnoszące się do nadzorowania i wczesnego wykrywania grypy ptaków oraz podniesienia poziomu świadomości i przygotowania właściwych organów i środowiska rolniczego na zagrożenie tą chorobą.
- (2) W wyniku wystąpienia ognisk nisko zjadliwej grypy ptaków w 2007 i 2008 r. w niektórych gospodarstwach drobiarskich w środkowej i zachodniej Portugalii, w szczególności w gospodarstwach, w których trzymany jest drób przeznaczony do odnowy populacji zwierząt łownych, zastosowano plan szczepień interwencyjnych na mocy decyzji Komisji 2008/285/WE ⁽²⁾ i skutecznie zwalczono tę chorobę. Jednakże w oparciu o analizę ryzyka zdecydowano, że wysokiej wartości hodowlane kaczki krzyżówki w jednym gospodarstwie zlokalizowanym w regionie Lisboa e Vale do Tejo, Ribatejo Norte, Vila Nova da Barquinha nadal są narażone na ryzyko zakażenia grypą ptaków, w szczególności poprzez ewentualny, pośredni kontakt z dzikim ptactwem (gospodarstwo).
- (3) Portugalia zdecydowała się kontynuować szczepienia przeciwko grypie ptaków jako środek długookresowy poprzez wdrożenie w tym gospodarstwie planu szczepień zapobiegawczych, który został zatwierdzony decyzją Komisji 2008/838/WE z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie szczepień zapobiegawczych przeciwko nisko zjadliwej grypie ptaków u kaczek krzyżówek w Portugalii oraz niektórych środków ograniczających przemieszczanie takiego drobiu i pochodzących od niego produktów ⁽³⁾. Decyzja ta straciła moc w dniu 31 lipca 2009 r.

- (4) Portugalia złożyła sprawozdanie w sprawie realizacji planu szczepień zapobiegawczych do Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i wyraziła intencję dalszego stosowania szczepień zapobiegawczych, jeżeli dostępna będzie odpowiednia szczepionka.
- (5) W dniu 8 stycznia 2010 r. Portugalia przedstawiła Komisji do zatwierdzenia plan szczepień zapobiegawczych, który ma być stosowany do dnia 31 lipca 2011 r. (plan szczepień zapobiegawczych).
- (6) W swoich opiniach naukowych w sprawie stosowania szczepień w celu zwalczania grypy ptaków, sporządzonych przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności w 2005 r. ⁽⁴⁾, 2007 r. ⁽⁵⁾ i 2008 r. ⁽⁶⁾, panel ds. zdrowia i dobrostanu zwierząt stwierdził, że szczepienia interwencyjne i zapobiegawcze przeciwko grypie ptaków są cennym narzędziem uzupełniającym środki zwalczania tej choroby.
- (7) Ponadto Komisja dokonała analizy przekazanego przez Portugalię planu szczepień zapobiegawczych i stwierdziła, że jest on zgodny z odpowiednimi przepisami unijnymi. Mając na uwadze sytuację epidemiologiczną w odniesieniu do nisko zjadliwej grypy ptaków w Portugalii, rodzaj gospodarstwa, w jakim mają być przeprowadzone szczepienia, oraz ograniczony zakres planu szczepień zapobiegawczych należy zatwierdzić plan takich szczepień.
- (8) W celu przeprowadzenia przez Portugalię szczepień zapobiegawczych zezwala się jedynie na stosowanie szczepionek dopuszczonych zgodnie z dyrektywą 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych ⁽⁷⁾ lub rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającego Europejską Agencję Leków ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.2006, s. 16.⁽²⁾ Dz.U. L 92 z 3.4.2008, s. 37.⁽³⁾ Dz.U. L 299 z 8.11.2008, s. 40.⁽⁴⁾ Dziennik EFSA (2005) 266, s. 1–21; Opinia naukowa na temat grypy ptaków w kontekście zdrowia i dobrostanu zwierząt.⁽⁵⁾ Dziennik EFSA (2007) 489; Opinia naukowa w sprawie szczepień drobiu domowego i ptaków żyjących w niewoli przeciwko grypie ptaków podtypów H5 oraz H7.⁽⁶⁾ Dziennik EFSA (2008) 715, s. 1–161; Opinia naukowa na temat grypy ptaków w kontekście zdrowia i dobrostanu zwierząt oraz ryzyka pojawienia się tej choroby w gospodarstwach drobiarskich w UE.⁽⁷⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1.⁽⁸⁾ Dz.U. L 136 z 30.4.2004, s. 1.

- (9) Dodatkowo należy prowadzić nadzór i badania laboratoryjne w gospodarstwie, w którym znajdują się zaszczone kaczki krzyżówki, oraz w gospodarstwach z niezaszczepionym drobiem, jak ustalono w planie szczepień zapobiegawczych.
- (10) Właściwe jest także wprowadzenie pewnych ograniczeń przemieszczania zaszczonek kaczek krzyżówek, ich jaj wylęgowych i kaczek krzyżówek pochodzących od takich kaczek, zgodnie z planem szczepień zapobiegawczych. Ze względu na niewielką liczbę kaczek krzyżówek znajdujących się w gospodarstwie, w którym planowane jest przeprowadzenie szczepień zapobiegawczych, a także z powodów identyfikowalności i logistyki, zaszczone kaczki krzyżówki nie powinny być przemieszczane z tego gospodarstwa, lecz powinny zostać zabite po zakończeniu cyklu reprodukcyjnego, zgodnie z wymogami art. 10 ust. 1 dyrektywy Rady 93/119/EWG z dnia 22 grudnia 1993 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas uboju lub zabijania⁽¹⁾.
- (11) W odniesieniu do handlu drobiem przeznaczonym do odnowy populacji zwierząt łownych Portugalia podjęła dodatkowe środki zgodnie z decyzją Komisji 2006/605/WE z dnia 6 września 2006 r. w sprawie niektórych środków ochronnych w odniesieniu do handlu wewnątrzwspólnotowego drobiem przeznaczonym do odnowy populacji zwierząt łownych⁽²⁾.
- (12) W celu zmniejszenia skutków gospodarczych dla przedmiotowego gospodarstwa należy przewidzieć pewne odstępstwa od ograniczeń dotyczących przemieszczania kaczek krzyżówek pochodzących od zaszczonek kaczek krzyżówek, ponieważ przemieszczanie ich nie stwarza szczególnego ryzyka rozprzestrzeniania się choroby oraz pod warunkiem że stosuje się urzędowe środki nadzoru oraz przestrzega się szczególnych wymogów w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących handlu wewnątrzwspólnotowego.
- (13) Plan szczepień zapobiegawczych powinien zostać zatwierdzony, tak by mógł zostać wdrożony do dnia 31 lipca 2011 r. W związku z powyższym niniejsza decyzja powinna być stosowana do tego dnia.
- (14) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres zastosowania

1. Niniejsza decyzja ustanawia niektóre środki, które mają być stosowane w Portugalii, gdzie przeprowadza się szczepienia zapobiegawcze kaczek krzyżówek (*Anas platyrhynchos*) przeznaczonych do odnowy populacji zwierząt łownych (kaczki krzyżówki) w gospodarstwie, w którym występuje ryzyko zakażenia grypą ptaków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 340 z 31.12.1993, s. 21.

⁽²⁾ Dz.U. L 246 z 8.9.2006, s. 12.

Środki te obejmują pewne ograniczenia w przemieszczaniu na obszarze Portugalii i wysyłce z tego kraju zaszczonek kaczek krzyżówek, ich jaj wylęgowych i kaczek krzyżówek, które od nich pochodzą.

2. Niniejszą decyzję stosuje się bez uszczerbku dla środków ochronnych, jakie ma podjąć Portugalia zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE oraz decyzją 2006/605/WE.

Artykuł 2

Zatwierdzenie planu szczepień zapobiegawczych

1. Zatwierdza się plan szczepień zapobiegawczych przeciwko nisko zjadliwej grypie ptaków w Portugalii, przekazany Komisji przez Portugalię w dniu 8 stycznia 2010 r., który ma być realizowany do dnia 31 lipca 2011 r. w gospodarstwie w regionie Lisboa e Vale do Tejo, Ribatejo Norte, Vila Nova da Barquinha (plan szczepień zapobiegawczych).

2. Komisja publikuje plan szczepień zapobiegawczych.

Artykuł 3

Warunki dotyczące wdrożenia planu szczepień zapobiegawczych

1. Portugalia dopilnowuje, aby kaczki krzyżówki zaszczone były zgodnie z planem szczepień zapobiegawczych przy użyciu inaktywowanej heterologicznej szczepionki monowalentnej zawierającej szczep wirusa grypy ptaków podtypu H5, dopuszczonej przez to państwo członkowskie zgodnie z dyrektywą 2001/82/WE lub rozporządzeniem (WE) nr 726/2004.

2. Portugalia dopilnowuje, aby zgodnie z planem szczepień zapobiegawczych prowadzono nadzór i badania laboratoryjne w gospodarstwie, w którym znajdują się zaszczone kaczki krzyżówki, oraz w gospodarstwach z niezaszczepionym drobiem.

3. Portugalia dopilnowuje, aby plan szczepień zapobiegawczych był wdrażany efektywnie.

Artykuł 4

Oznakowanie i ograniczenia dotyczące przemieszczania, wysyłki oraz utylizacji zaszczonek kaczek krzyżówek

Właściwy organ dopilnowuje, aby zaszczone kaczki krzyżówki w gospodarstwie określonym w art. 2 ust. 1:

- a) były indywidualnie oznakowane;
- b) nie były przemieszczane do innych gospodarstw drobiowych w Portugalii; lub
- c) nie były wysyłane z Portugalii.

Po zakończeniu okresu reprodukcyjnego kaczki te są zabijane w gospodarstwie określonym w art. 2 ust. 1 niniejszej decyzji zgodnie z wymogami art. 10 ust. 1 dyrektywy 93/119/EWG, a ich tusze są bezpiecznie usuwane.

Artykuł 5

Ograniczenia dotyczące przemieszczania i wysyłki jaj wylęgowych pochodzących od kaczek krzyżówek z gospodarstwa określonego w art. 2 ust. 1

Właściwy organ dopilnowuje, aby jaja wylęgowe pochodzące od kaczek krzyżówek z gospodarstwa określonego w art. 2 ust. 1 były przemieszczane wyłącznie do wylęgarni znajdujących się w Portugalii i nie były wysyłane z Portugalii.

Artykuł 6

Ograniczenia dotyczące przemieszczania i wysyłki kaczek krzyżówek pochodzących od zaszczepionych kaczek krzyżówek

1. Właściwy organ dopilnowuje, aby kaczki krzyżówki pochodzące od zaszczepionych kaczek krzyżówek były przemieszczane po wylęgu wyłącznie do gospodarstw znajdujących się w Portugalii na obszarze otaczającym gospodarstwo określone w art. 2 ust. 1, jak określono w planie szczepień zapobiegawczych.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 oraz pod warunkiem że kaczki krzyżówki pochodzące od zaszczepionych kaczek krzyżówek mają ponad cztery miesiące, mogą być one:

a) wypuszczone na wolność w Portugalii, lub

b) wysłane z Portugalii, pod warunkiem że:

(i) wyniki stosowania środków nadzoru i badań laboratoryjnych określonych w planie szczepień zapobiegawczych są zadowalające; oraz

(ii) spełnione są warunki wysyłki drobiu przeznaczonego do odnowy populacji zwierząt łownych ustanowione w decyzji 2006/605/WE.

Artykuł 7

Świadectwa zdrowia stosowane w handlu wewnątrzunijnym kaczkami krzyżówkami pochodzącymi od zaszczepionych kaczek krzyżówek

Portugalia dopilnowuje, aby świadectwa zdrowia stosowane w handlu wewnątrzunijnym drobiem przeznaczonym do odnowy populacji zwierząt łownych, określonym w art. 6 ust. 2 lit. b), zawierały następujące zdanie:

„Warunki dotyczące zdrowia zwierząt z tej przesyłki są zgodne z decyzją Komisji 2010/189/UE”.

Artykuł 8

Sprawozdania

Portugalia przedstawia Komisji sprawozdanie na temat wdrażania planu szczepień zapobiegawczych w ciągu miesiąca od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszej decyzji, a następnie co pół roku Stałemu Komitetowi ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.

Artykuł 9

Stosowanie

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 lipca 2011 r.

Artykuł 10

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Portugalskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 marca 2010 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

ZALECENIA

ZALECENIE RADY DLA GRECJI

z dnia 16 lutego 2010 r.

mające na celu usunięcie niespójności z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej w Grecji oraz likwidację zagrożeń dla prawidłowego funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej

(2010/190/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 4,

uwzględniając zalecenie Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ubiegłym roku sytuacja makroekonomiczna i budżetowa Grecji znacznie się pogorszyła, a stan finansów publicznych tego kraju uległ dużo większemu pogorszeniu niż można by oczekiwać w związku z osłabieniem koniunktury. Taki rozwój wypadków jest głównie uwarunkowany czynnikami krajowymi, które działają od dłuższego czasu i doprowadziły do pogłębienia zadłużenia zagranicznego netto greckiej gospodarki oraz poważnych i trwałych zaburzeń równowagi zewnętrznej, odzwierciedlając znaczną utratę konkurencyjności oraz istotne pogorszenie sytuacji budżetowej.
- (2) Do słabych wyników gospodarczych i budżetowych przyczyniły się krajowa polityka budżetowa, niska wydajność administracji publicznej oraz brak reform strukturalnych (we wszystkich tych obszarach według wskaźników Grecja wypada słabo w międzynarodowych analizach porównawczych).
- (3) Obecne okoliczności stanowią poważne wyzwanie dla stabilności gospodarki Grecji w perspektywie długoterminowej, a jej sytuacja gospodarcza i budżetowa może mieć negatywne skutki uboczne dla innych państw należących do strefy euro, o czym świadczą zmiany oprocentowania obligacji rządowych w szeregu państw członkowskich. Obecna sytuacja stwarza również zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej.
- (4) W ramach różnorodnych wielostronnych działań nadzorczych Rada i Komisja wielokrotnie podkreślały długotrwałe problemy strukturalne greckiej gospodarki. Działania te obejmują nadzór budżetowy w ramach Paktu na rzecz stabilności i wzrostu oraz strategii lizbońskiej,

w której ogólne wytyczne polityki gospodarczej⁽¹⁾ stanowią ogólne ramy odniesienia dla reform strukturalnych w Unii i strefie euro. W wytycznych tych państwom członkowskim zaleca się przestrzeganie swoich średniookresowych celów budżetowych oraz podjęcie skutecznych działań w celu zapewnienia szybkiej korekty nadmiernych deficytów, a także dążenie do skorygowania deficytu obrotów bieżących przez wdrażanie reform strukturalnych, zwiększanie konkurencyjności zewnętrznej i odpowiednią politykę budżetową.

- (5) W tym kontekście, w odniesieniu do głębokich problemów strukturalnych, jakich doświadcza gospodarka Grecji w zakresie budżetu, rynku pracy i rynków produktowych, Rada w swoim zaleceniu z dnia 25 czerwca 2009 r.⁽²⁾ stwierdziła, że w przypadku Grecji „niezbędna staje się intensyfikacja działań zmierzających do rozwiązania kwestii zaburzeń równowagi makroekonomicznej i problemów strukturalnych gospodarki greckiej” i skierowała do tego kraju zalecenia, w tym dotyczące kontynuowania konsolidacji budżetowej, zwiększenia konkurencji w sektorze usług specjalistycznych, przeprowadzenia reform na rzecz zwiększenia nakładów na badania i rozwój, bardziej efektywnego wykorzystania funduszy strukturalnych, reformy administracji publicznej oraz zastosowania szeregu środków dotyczących rynku pracy w ramach zintegrowanego podejścia opartego na elastycznym rynku pracy i bezpieczeństwie socjalnym (*flexicurity*). Jednocześnie Rada zaleciła Grecji, jako państwu należącemu do strefy euro, zapewnienie stabilności oraz poprawę jakości finansów publicznych, modernizację administracji publicznej i wdrożenie wspólnych zasad unijnych dotyczących elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego (*flexicurity*).
- (6) Polityka gospodarcza i budżetowa Grecji nie jest zgodna ani z zaleceniami wydanymi dla Grecji na podstawie ogólnych wytycznych polityki gospodarczej, ani z zaleceniami wydanymi dla państw członkowskich należących do strefy euro określonymi w zaleceniach Rady z dnia 14 maja 2008 r. w sprawie ogólnych wytycznych polityki gospodarczej państw członkowskich i Wspólnoty.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/economy_finance/structural_reforms/growth_jobs/guidelines/index_en.htm

⁽²⁾ Zalecenie Rady z dnia 25 czerwca 2009 r. w sprawie planowanej na rok 2009 aktualizacji ogólnych wytycznych polityki gospodarczej państw członkowskich i Wspólnoty oraz w sprawie realizacji polityk zatrudnienia państw członkowskich (Dz.U. L 183 z 15.7.2009, s. 1).

- (7) W dniu 15 stycznia 2010 r. Grecja przedłożyła zaktualizowany program stabilności zawierający cele budżetowe na okres do roku 2013, który należy interpretować w świetle budżetu na rok 2010 przyjętego przez grecki parlament w dniu 23 grudnia 2009 r.; w dniu 16 lutego 2010 r., zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾. W dniu 16 lutego 2010 r. Rada przyjęła również decyzję na mocy art. 126 ust. 9 TFUE wzywającą Grecję do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanemu za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu⁽²⁾ (zwaną dalej „decyzją Rady z dnia 16 lutego 2010 r.”).
- (8) Właściwa koordynacja polityk gospodarczych państw należących do strefy euro wymaga terminowego stosowania instrumentów dostępnych na mocy art. 121 TFUE. Artykuł 121 ust. 4 TFUE stanowi, że Komisja może skierować do danego państwa członkowskiego ostrzeżenie i może zalecić Radzie, by skierowała do tego państwa członkowskiego niezbędne zalecenia. Uwzględniając powagę sytuacji i w celu zapewnienia spójności z decyzją Rady z dnia 16 lutego 2010 r., Rada powinna wydać niezbędne zalecenia. Ponadto Rada, na wniosek Komisji, może zdecydować o podaniu swoich zaleceń do publicznej wiadomości.
- (9) Pogorszenie warunków makroekonomicznych w roku 2009 było wprawdzie głębsze niż zakładały władze, jednak stan finansów publicznych uległ dużo większemu pogorszeniu niż można by oczekiwać w związku z silniejszym niż przewidywane osłabieniem koniunktury. Pogorszenie stanu finansów publicznych jest w dużym stopniu rezultatem polityki budżetowej realizowanej przez rząd Grecji. Obecnie szacuje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w roku 2009 wyniósł 12,75 % PKB, w porównaniu z jego docelową wartością 3,75 % PKB zakładaną w aktualizacji programu stabilności ze stycznia 2009 roku.
- (10) Budżet na rok 2010 został przyjęty przez grecki parlament w dniu 23 grudnia 2009 r., a określona w nim docelowa wartość deficytu na rok 2010 wynosi 9,1 % PKB. W międzyczasie władze Grecji ogłosiły zamiar przyspieszenia konsolidacji budżetowej już w roku 2010 i wyznaczyły na ten rok cel budżetowy, jakim jest deficyt na poziomie 8,7 % PKB. W aktualizacji programu stabilności ze stycznia 2010 roku potwierdzono skorygowaną planowaną wartość deficytu na rok 2010 w wysokości 8,7 % PKB.
- (11) Długoterminowy wpływ starzenia się społeczeństwa na wydatki budżetowe jest znacznie wyższy niż średnia w Unii, co wynika głównie z bardzo dużego przewidywanego wzrostu udziału wydatków na emerytury w PKB w nadchodzących dekadach. Według dostępnych wskaźników, co potwierdza również sprawozdanie służb Komisji na temat długoterminowej stabilności finansów publicznych z roku 2009, stabilność finansów publicznych jest mocno zagrożona, czemu należy przeciwdziałać dokonując konsolidacji budżetowej oraz przeprowadzając reformy systemu emerytalnego i systemu opieki zdrowotnej. System emerytalny w Grecji boryka się z wieloma różnymi problemami, w tym z faktem, że nie obejmuje całej populacji. Mimo iż średni wskaźnik świadczeń w Grecji należy do najwyższych w całej Unii, co ma negatywny wpływ na zachęty do pracy i przyczynia się w szczególności do niskiego poziomu zatrudnienia wśród starszych pracowników, wskaźnik ubóstwa wśród osób starszych w Grecji również należy do najwyższych. Nie bez wad są również programy wcześniejszego przejścia na emeryturę, które stanowią alternatywą, choć kosztowną, ścieżkę uzyskania świadczeń. Również w systemie opieki zdrowotnej konieczne są reformy, w szczególności służące zwiększeniu wydajności i poprawie zarządzania, jako że czynniki te były w przeszłości przyczyną częstego przekraczania planowanych wydatków. Reformy rynku pracy powinny wspierać zwiększoną podaż pracy w celu zwiększenia podstawy poboru składek.
- (12) Grecja powinna odzyskać konkurencyjność i przeciwdziałać znacznej nierównowadze zewnętrznej. W tym kontekście, zgodnie z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej Grecja powinna dążyć do korekty deficytu obrotów bieżących „przez wdrażanie reform strukturalnych, zwiększanie konkurencyjności zewnętrznej i (...) przez stosowanie polityk budżetowych.” W tym celu władze Grecji powinny wdrożyć trwałe środki kontroli bieżących wydatków pierwotnych, w tym wynagrodzeń w sektorze publicznym, a także pilnie przeprowadzić reformy strukturalne rynku pracy i rynków produktowych. Władze Grecji powinny w szczególności zagwarantować, by środki konsolidacji budżetowej były również ukierunkowane na poprawę jakości finansów publicznych w ramach kompleksowego programu reform, a jednocześnie szybko wdrożyć dalsze reformy administracji podatkowej.
- (13) Szereg wskaźników i analiz potwierdza, że od 10 lat konkurencyjność cenowa Grecji znacznie i nieprzerwanie spada. Jedną z przyczyn jest wzrost wynagrodzeń, któremu nie towarzyszy odpowiedni wzrost wydajności. Tempo wzrostu wynagrodzeń w sektorze publicznym w porównaniu z wynagrodzeniami w sektorze prywatnym jest w Grecji wyższe niż w innych państwach należących do strefy euro, co ma wpływ na negocjacje płacowe ogółem. Podkreśla to kluczową rolę, jaką sektor publiczny musi odgrywać w przywróceniu umiarkowanej polityki płacowej. Ponadto przyczyną rozbieżności pomiędzy wzrostem wynagrodzeń a wzrostem wydajności są również pewne elementy systemu negocjacji zbiorowych w Grecji (np. pośredni poziom negocjacji); wymagają one dostosowań, które muszą być uzgodnione przez partnerów społecznych.
- ⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.
⁽²⁾ Dz.U. L 83 z 30.3.2010, s. 13.

W przyszłości system rokowań dotyczących wynagrodzeń musi wspierać zmiany wynagrodzeń, które lepiej odpowiadają konkurencyjności, zmianom wydajności i miejscowym warunkom na rynku pracy.

- (14) Główną przeszkodą w zwiększeniu wydajności w Grecji jest administracja publiczna. W większości międzynarodowych analiz porównawczych sektora publicznego Grecja wypada słabo i istnieje przekonanie, że wiele problemów wynika z niewystarczającej wydajności i zdolności administracji. Władze zobowiązały się do poprawy jej funkcjonowania. Działania w tym zakresie powinny obejmować: zmniejszenie liczby pracowników, poprawę zarządzania zasobami ludzkimi w jednostkach publicznych, ograniczenie kosztów, zwiększenie przejrzystości i pewności prawnej oraz skuteczne wdrożenie przyjętej polityki.
- (15) Grecja ma również ogromne pole do manewru pod względem poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej i funkcjonowania rynków produktowych. Przedsiębiorstwa muszą się liczyć ze złożonymi, uciążliwymi i długimi procedurami administracyjnymi. Usługi specjalistyczne są wysoce regulowane, a bariery dla konkurencji należą do najwyższych w Unii. Ponadto pod względem liberalizacji sektorów sieciowych (np. energetycznego) Grecja pozostaje w tyle w porównaniu ze średnią w państwach Unii; sytuacja jest podobna jeśli chodzi o otwarcie rynków w sektorze transportu, zwłaszcza kolejowego. Reformy w tym zakresie mogłyby prowadzić do zwiększenia inwestycji prywatnych i zatrudnienia, przy niskich kosztach dla finansów publicznych. Reformy rynków produktowych mogłyby również pomóc we wdrożeniu reform rynku pracy dzięki ograniczeniu presji kosztowej.
- (16) Zgodnie z zaleceniami Rady w sprawie wdrożenia polityki zatrudnienia z roku 2009, rynek pracy w Grecji wymaga również reform w świetle wspólnych zasad elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego (*flexicurity*). Ze względu na trudności, jakich doświadczają młode osoby w podejmowaniu formalnego zatrudnienia, szczególną uwagę należy poświęcić osobom młodym. Istnieją duże możliwości pod względem wspierania przemian na rynku pracy, w tym przez udoskonalenie kształcenia ogólnego i zawodowego, podwyższanie kwalifikacji siły roboczej i zwiększenie efektywności aktywnej polityki rynku pracy, między innymi poprzez wykorzystanie wsparcia Europejskiego Funduszu Społecznego. Konieczne jest także zliberalizowanie przepisów dotyczących ochrony zatrudnienia. Ponadto w ramach prowadzonej polityki należy zachęcać do aktywności na rynku pracy. Wdrożenie tych zaleceń jest niezwykle istotne dla greckiej gospodarki. Należy zatem odpowiednio uwzględnić wpływ reform strukturalnych w dziedzinie gospodarki na zatrudnienie.
- (17) Szybsze i efektywniejsze wykorzystanie środków pochodzących z unijnych funduszy strukturalnych i funduszu spójności może mieć kluczową rolę dla sukcesu działań na rzecz odzyskania konkurencyjności i przywrócenia stabilności finansów publicznych. W porównaniu z innymi państwami członkowskimi Grecja pozostaje

w tyle pod kątem postępów w wykorzystaniu środków unijnych. Dzięki współpracy z Komisją w zakresie środków służących poprawie zdolności absorpcyjnej i opracowywania programów operacyjnych Grecja mogłaby finansować kluczowe inwestycje publiczne, które wspierają potencjał wzrostu w perspektywie długoterminowej, zapewniając jednocześnie dalszą konsolidację budżetową. Szczególną uwagę należy poświęcić programom operacyjnym dotyczącym „reformy administracyjnej” i „konwergencji cyfrowej”, które wspierają niezbędne reformy administracji publicznej, będące podstawą strategii reform przedstawionej w aktualizacji programu stabilności ze stycznia 2010 roku. Przykładowo środki z unijnych funduszy strukturalnych przewidziane w tych programach operacyjnych mogą zostać przeznaczone na wsparcie sektora publicznego w zakresie reform systemu opieki zdrowotnej, publicznych urzędów pracy, uczenia się przez całe życie, zwalczania problemu pracy nierejestrowanej oraz budowania zdolności skutecznej regulacji i kontroli oraz skutecznego egzekwowania przepisów.

- (18) Greckie banki wydają się stosunkowo stabilne pod względem rentowności i adekwatności kapitałowej. Ponadto odporność sektora bankowego została potwierdzona w licznych testach warunków skrajnych. Dodatkowo greckie banki utrzymują niski poziom kredytów zagrożonych (około 7,2 % ogółu kredytów) i stosunkowo niski wskaźnik kredytów do depozytów. Sektor bankowy Grecji doświadcza jednak trudności w dostępie do płynności na rynkach międzybankowych, co sprawia, że jest w znacznym stopniu uzależniony od pożyczek Eurosystemu. Podsumowując, mimo iż grecki sektor bankowy zasadniczo charakteryzuje się stabilnością, a światowy kryzys finansowy okazał się dla niego mniej dotkliwy niż dla innych państw członkowskich, utrzymanie jego odporności w obliczu problemów finansów publicznych Grecji jest mało prawdopodobne. Źródłem zaniepokojenia jest również wpływ problemów gospodarczych i finansowych w niektórych krajach sąsiadujących z Grecją.
- (19) Zaktualizowane wyceny ryzyka, dokonane w kontekście wpływu światowego kryzysu gospodarczego i finansowego na gospodarkę Grecji, stanowią dodatkowe obciążenie dla sytuacji kraju pod względem zadłużenia i zwiększają premie z tytułu ryzyka związanego z długiem sektora instytucji rządowych i samorządowych,

NINIEJSZYM ZALECA:

1. W obliczu instytucjonalnych słabości finansów publicznych i gospodarki ogółem Grecja powinna jak najszybciej w roku 2010 opracować i wdrożyć ambitny i kompleksowy pakiet reform strukturalnych wykraczający poza środki przewidziane w aktualizacji programu stabilności ze stycznia 2010 roku. Należy udostępnić jasne i szczegółowe harmonogramy proponowanych reform i przestrzegać ich na etapie wdrożenia. W szczególności, z uwagi na znaczenie skutecznego systemu negocjacji płacowych i potrzebę zapewnienia ogólnie umiarkowanej polityki płacowej w świetle utraty konkurencyjności, Grecja powinna:

- a) ograniczyć wynagrodzenia w sektorze publicznym, tak aby polityka płacowa sektora publicznego odegrała kluczową rolę w kształtowaniu się płac w sektorze prywatnym i przyczyniła się od ogólnie umiarkowanej polityki płacowej;
 - b) usprawnić system wynagrodzeń dla pracowników zatrudnionych bezpośrednio w administracji publicznej przez określenie wspólnych zasad ustalania i planowania wynagrodzeń oraz optymalizację siatki płac; ta polityka płacowa powinna również objąć pracowników przedsiębiorstw publicznych;
 - c) zwiększyć elastyczność systemu ustalania wynagrodzeń dzięki promowaniu bardziej zdecentralizowanego negocjowania płac (np. unikanie obejmowania na drodze administracyjnej układami zbiorowymi przedsiębiorstw nieuczestniczących w negocjacjach), w tym poprzez uniezależnienie od zmian wynagrodzeń w sektorze publicznym; poprawić wdrażanie przepisów o negocjacjach płacowych w celu ograniczenia korzystania z klauzuli wyłączenia.
2. Z uwagi na pilną potrzebę przeprowadzenia reform systemu emerytalnego i zagrożenia dla długoterminowej stabilności finansów publicznych, Grecja powinna:
- a) terminowo przeprowadzić kompleksową reformę systemu emerytalnego, która powinna przyczynić się do stabilności finansów publicznych;
 - b) zrównać ustawowy wiek emerytalny kobiet i mężczyzn oraz wprowadzić dodatkowe parametry, umożliwiające automatyczną waloryzację emerytur i dostosowanie ustawowego wieku emerytalnego w następstwie zmian podstawowych czynników gospodarczych i demograficznych;
 - c) zapewnić by wszechstronne reformy rynku pracy wspierały zwiększoną podaż pracy oraz zatrudnienie w celu zwiększenia podstawy poboru składek;
 - d) dostosować formułę emerytalną poprzez wzmocnienie zależności między wpłacanymi składkami a otrzymywanymi świadczeniami oraz indeksację cenową emerytur zamiast dotychczasowej indeksacji uznaniowej;
 - e) podnieść średni wiek opuszczania rynku pracy poprzez bardziej rygorystyczne kryteria kwalifikowania się do wcześniejszego przejścia na emeryturę; znacznie ograniczyć zbyt długi obecnie wykaz zawodów umożliwiających wcześniejsze przejście na emeryturę;
 - f) uprościć rozdrobniony system emerytalny i wdrożyć ogólnie wiążące przepisy dotyczące uprawnień, składek, akumulacji i indeksacji;
 - g) przyjąć konieczne akty prawne już w roku 2010.
3. W zakresie opieki zdrowotnej reformy powinny koncentrować się na:
- a) reorganizacji nadmiernie rozdrobnionej struktury systemu opieki zdrowotnej i zarządzania nim;
 - b) poprawie jakości i efektywności podstawowych usług medycznych świadczonych w ramach publicznego systemu opieki zdrowotnej;
 - c) modernizacji administracji szpitali i procedur księgowych; oraz
 - d) poprawie procedur przetargowych, w tym poprzez dokonanie przeglądu wykazu nabywanych leków.
4. Niezbędna jest również poprawa efektywności działania administracji publicznej. W tym celu Grecja powinna:
- a) opracować, zatwierdzić i wdrożyć reformę strategiczną konieczną w celu zapewnienia znaczącej poprawy w zakresie przejrzystości działań i wydajności jej administracji publicznej, w oparciu o niezależny przegląd ogólnej struktury administracji publicznej, w celu zwiększenia jej wydajności w szeregu obszarów polityki, w szczególności pod kątem struktur decyzyjnych, podziału odpowiedzialności między instytucjami, wewnętrznej organizacji kluczowych ministerstw, nadzoru nad wdrażaniem i rozliczalności z niego, a także adekwatności liczby pracowników i zarządzania zasobami ludzkimi; należy odwrócić wzrostowy trend zatrudnienia w sektorze publicznym;
 - b) ograniczyć liczbę gmin i samorządów lokalnych, co pozwoli uzyskać znaczne oszczędności;
 - c) zastosować środki gwarantujące, że procedury zamówień publicznych prowadzone są w sposób racjonalny pod względem kosztów, przejrzysty i konkurencyjny.
5. Innym priorytetem wymagającym podjęcia działań już w 2010 roku jest poprawa funkcjonowania rynków produktowych i warunków prowadzenia działalności gospodarczej. W tym celu Grecja powinna:
- a) osiągnąć cele wyznaczone w ramach programu na rzecz lepszych uregulowań prawnych poprzez uproszczenie procedur w zakresie rejestrowania i prowadzenia działalności gospodarczej oraz uzyskiwania odpowiednich zezwoleń; usprawnienie i uproszczenie systemu regulacyjnego Grecji poprzez stworzenie w każdym ministerstwie wyspecjalizowanych jednostek ds. lepszych uregulowań prawnych, wzmocnienie roli oceny skutków i ogólne przyspieszenie wdrażania programu ograniczania obciążeń administracyjnych;
 - b) przyjąć oraz wdrożyć jasne i zorientowane na działania ramy polityki konkurencji, obejmujące przegląd zasad ustalania priorytetów i reformę praktyk w zakresie egzekwowania przepisów; wzmocnić rolę i zakres obowiązków greckiej komisji ds. konkurencji;
 - c) szybko i ambitnie wdrożyć przepisy dyrektywy usługowej;

- d) podjąć skuteczne działania na rzecz zwiększenia konkurencji w sektorze usług specjalistycznych;
- e) kontynuować wspieranie i monitorowanie deregulacji sektora transportu i sektora energetycznego, w szczególności poprzez zniesienie ograniczeń cenowych i barier dostępu do sektora transportu drogowego, poprzez pełne wdrożenie pierwszego pakietu kolejowego⁽¹⁾ w celu wspierania otwarcia rynku w sektorze kolejowym i poprzez przyspieszenie liberalizacji sektora energii elektrycznej poprzez rozdzielenie elementów działalności działających już na tym rynku przedsiębiorstw;
- f) ograniczyć regulację w sektorze handlu detalicznego.
6. W celu wspierania wzrostu wydajności i zatrudnienia Grecja powinna:
- a) zastosować natychmiastowe środki służące zwalczaniu pracy nierejestrowanej;
- b) dokonać przeglądu regulacji rynku pracy, w tym przepisów dotyczących ochrony zatrudnienia, w celu zwiększenia podaży pracy;
- c) wspierać popyt na rynku pracy poprzez bardziej ambitne docelowe ograniczenie kosztów pracy;
- d) przeprowadzić reformy systemu szkolnictwa służące podniesieniu kwalifikacji siły roboczej i zwiększeniu dopasowania do potrzeb rynku pracy.
7. W obliczu wyzwania, jakim jest zwiększenie wydajności dzięki m.in. strategiom priorytetowych inwestycji publicznych, Grecja powinna zastosować wszelkie niezbędne środki służące poprawie efektywności i tempa wykorzystania środków z funduszy strukturalnych UE. W tym względzie szczególną uwagę należy poświęcić szybkiemu i skutecznemu wdrożeniu programów operacyjnych dotyczących „reformy administracyjnej” i „konwergencji cyfrowej”, które wspierają zasadnicze reformy administracji publicznej, będące podstawą strategii reform przedstawionej w aktualizacji programu stabilności ze stycznia 2010 roku.
8. Wzywa się Grecję do przedstawiania w kwartalnych sprawozdaniach, przewidzianych w art. 4 ust. 2 decyzji Rady z dnia 16 lutego 2010 r., informacji na temat środków zastosowanych w odpowiedzi na niniejsze zalecenie oraz na temat harmonogramu wdrożenia środków strukturalnych przedstawionych w aktualizacji programu stabilności ze stycznia 2010 roku.

Niniejsze zalecenie skierowane jest do Republiki Greckiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 lutego 2010 r.

W imieniu Rady
E. SALGADO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dyrektywy 91/440/EWG (Dz.U. L 237 z 24.8.1991, s. 25), 95/18/WE (Dz.U. L 143 z 27.6.1995, s. 70) oraz 2001/14/WE (Dz.U. L 75 z 15.3.2001, s. 29).

ZALECENIE KOMISJI**z dnia 22 marca 2010 r.****dotyczące zakresu i skutków statusu banknotów i monet euro jako prawnego środka płatniczego****(2010/191/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Status banknotów euro jako prawnego środka płatniczego określa art. 128 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w rozdziale dotyczącym polityki pieniężnej. Z kolei zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Unia ma wyłączne kompetencje w zakresie polityki pieniężnej w odniesieniu do państw członkowskich, których walutą jest euro („uczestniczących państw członkowskich”).
- (2) Zgodnie z art. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 974/98 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie wprowadzenia euro ⁽¹⁾, monety euro są jedynymi monetami o statusie prawnego środka płatniczego w uczestniczących państwach członkowskich.
- (3) W strefie euro istnieje obecnie niepewność co do zakresu statusu prawnego środka płatniczego oraz jego skutków.
- (4) Podstawą niniejszego zalecenia są główne wnioski zawarte w sprawozdaniu przygotowanym przez grupę roboczą złożoną z przedstawicieli ministerstw finansów i krajowych banków centralnych państw strefy euro.
- (5) Komisja dokona przeglądu wdrożenia niniejszego zalecenia po upływie trzech lat od jego przyjęcia i oceni, czy konieczne są środki regulacyjne,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

1. Ogólna definicja prawnego środka płatniczego

W sytuacji gdy istnieje zobowiązanie pieniężne, status banknotów i monet euro jako prawnego środka płatniczego powinien obejmować:

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 11.5.1998, s. 1.

a) Obowiązkową akceptację:

jeżeli strony nie uzgodniły innych środków płatniczych, wierzyciel zobowiązania nie może odmówić zapłaty banknotami i monetami euro.

b) Akceptację pełnej wartości nominalnej:

wartość pieniężna banknotów i monet euro odpowiada wartości wskazanej na tych banknotach i monetach.

c) Moc umarzania zobowiązań pieniężnych:

Dłużnik może wywiązać się ze zobowiązania pieniężnego, oferując wierzycielowi banknoty i monety euro.

2. Akceptacja płatności banknotami i monetami euro w transakcjach w handlu detalicznym

Akceptacja banknotów i monet euro jako środków płatniczych powinna stanowić regułę w transakcjach w handlu detalicznym. Odmowę ich przyjęcia mogą uzasadniać jedynie powody związane z zasadą działania w dobrej wierze (np. gdy detalista nie dysponuje znakami pieniężnymi umożliwiającymi wydanie reszty).

3. Akceptacja banknotów o wysokich nominałach w transakcjach w handlu detalicznym

Banknoty o wysokich nominałach powinny być akceptowane jako środki płatnicze w transakcjach w handlu detalicznym. Odmowę ich przyjęcia mogą uzasadniać jedynie powody związane z zasadą działania w dobrej wierze (np. gdy wartość nominalna oferowanego banknotu jest nieproporcjonalna w stosunku do kwoty należnej wierzycielowi).

4. Brak dopłat w przypadku płatności banknotami i monetami euro

W przypadku płatności dokonywanych przy użyciu banknotów i monet euro nie powinny być naliczane żadne dopłaty.

5. Banknoty euro zabarwione przez inteligentne systemy neutralizacji banknotów

Banknoty euro zabarwione farbą zabezpieczającą przez inteligentne systemy neutralizacji banknotów pozostają wprawdzie prawnym środkiem płatniczym, jednak państwa członkowskie powinny aktywnie informować zainteresowane strony (banki, podmioty handlu detalicznego i ogół społeczeństwa), że zabarwione banknoty muszą zostać zwrócone do krajowych banków centralnych, gdyż jest bardzo prawdopodobne, iż pochodzą z kradzieży.

6. Całkowite zniszczenie wyemitowanych banknotów i monet przez pojedyncze osoby

Państwa członkowskie nie powinny ani zakazywać całkowitego niszczenia niewielkich ilości banknotów i monet euro przez pojedyncze osoby, ani też karać za taki czyn. Powinny one jednak zakazać nieupoważnionego niszczenia znacznych ilości banknotów i monet euro.

7. Uszkodzenie banknotów i monet w celach artystycznych

Państwa członkowskie nie powinny zachęcać do uszkodzania banknotów i monet euro w celach artystycznych, ale powinny je tolerować. Tego rodzaju uszkodzone banknoty i monety powinny być uznawane za nienadające się do obiegu.

8. Podejmowanie decyzji w sprawie zniszczenia monet euro nadających się do obiegu

Decyzja w sprawie zniszczenia monet euro nadających się do obiegu nie powinna być podejmowana indywidualnie przez jakikolwiek organ krajowy. Przed zniszczeniem monet euro nadających się do obiegu właściwy organ krajowy powinien skonsultować się z podkomitetem ds. monet euro Komitetu Ekonomiczno-Finansowego i poinformować grupę roboczą dyrektorów mennic.

9. Status monet euro o nominale 1 centa i 2 centów jako prawnego środka płatniczego oraz zasady zaokrąglania

W państwach członkowskich, w których przyjęto zasady dotyczące zaokrąglania, w wyniku czego ceny są zaokrąglane do pięciu centów, monety euro o nominale 1 centa i 2 centów powinny pozostać prawnym środkiem płatniczym i jako taki powinny być nadal akceptowane. Państwa członkowskie powinny jednak powstrzymać się od przyjmowania nowych zasad dotyczących zaokrąglania, ponieważ mają one negatywny wpływ na możliwość wywiązania się ze zobowiązania pieniężnego poprzez oferowanie dokładnie kwoty należnej i ponieważ w pewnych okolicznościach może to prowadzić do powstania dopłat w przypadku płatności gotówkowych.

10. Status kolekcjonerskich monet euro jako prawnego środka płatniczego

Państwa członkowskie powinny zastosować wszelkie środki uznawane za stosowne, by zapobiec używaniu kolekcjonerskich monet euro jako środków płatniczych (np. specjalne opakowania, wyraźne informacje, użycie metali szlachetnych, cena sprzedaży przewyższająca wartość nominalną).

Niniejsze zalecenie skierowane jest do wszystkich państw członkowskich należących do strefy euro, Europejskiego Banku Centralnego oraz europejskich i krajowych organizacji handlowych i konsumenckich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 marca 2010 r.

W imieniu Komisji

Olli REHN

Członek Komisji

ZALECENIA

2010/190/UE:

- ★ Zalecenie Rady dla Grecji z dnia 16 lutego 2010 r. mające na celu usunięcie niespójności z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej w Grecji oraz likwidację zagrożeń dla prawidłowego funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej 65

2010/191/UE:

- ★ Zalecenie Komisji z dnia 22 marca 2010 r. dotyczące zakresu i skutków statusu banknotów i monet euro jako prawnego środka płatniczego 70

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL